

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1152/2012 ze dne 21. listopadu 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky 30

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru ⁽¹⁾ 32
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/35/EU ze dne 21. listopadu 2012, kterou se mění směrnice 2008/106/ES o minimální úrovni výcviku námořníků ⁽¹⁾ 78

Cena: 7 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1151/2012

ze dne 21. listopadu 2012

o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 118 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jakost a rozmanitost produkce Unie v oblasti zemědělství, rybolovu a akvakultury představují jednu z jejich důležitých silných stránek, neboť poskytují konkurenční výhodu producentům z Unie a významným způsobem přispívají k jejímu živoucímu kulturnímu a gastronomickému dědictví. Je tomu tak díky dovednostem a odhodlání zemědělců a producentů z Unie, kteří dokázali uchovat tradice při současném zohlednění vývoje nových produkčních metod a materiálů.

(2) Občané a spotřebitelé v Unii stále více požadují jakostní produkty i produkty tradiční. Záleží jim též na zachování rozmanitosti zemědělské produkce v Unii. Z toho vyplývá poptávka po zemědělských produktech nebo potravinách, u nichž lze rozpoznat specifické vlastnosti, zejména vlastnosti související s jejich zeměpisným původem.

(3) Producenti mohou nadále produkovat rozmanitou škálu jakostních produktů pouze tehdy, dostane-li se jim za jejich úsilí spravedlivé odměny. To znamená, že musí být schopni informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů v souladu s podmínkami spravedlivé hospodářské soutěže. To rovněž znamená, že musí být schopni své produkty na trhu správně označit.

(4) Používání režimů jakosti zaměřených na producenty, které je odměňují za jejich úsilí o rozmanitou škálu jakostních produktů, může prospět hospodářství venkova. Zejména je tomu tak v případech znevýhodněných oblastí, horských oblastí a nejbližších regionů, kde zemědělství tvoří významnou část hospodářství a kde jsou vysoké výrobní náklady. Takto mohou režimy jakosti přispět k politice rozvoje venkova a doplňovat ji, stejně jako politiky podporující trh a příjmy v rámci společné zemědělské politiky (SZP). Mohou být zejména přínosné pro oblasti, v nichž má odvětví zemědělství větší hospodářský význam, především pro znevýhodněné oblasti.

(5) Politické priority strategie Evropa 2020 stanovené ve sdělení Komise nazvaném Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění zahrnují jako cíl dosažení konkurenceschopné ekonomiky založené na znalostech a inovacích a podporu ekonomiky s vysokou zaměstnaností, jež se bude vyznačovat sociální a územní soudržností. Politika jakosti zemědělských produktů by proto měla producentům poskytovat vhodné nástroje pro lepší identifikaci a propagaci těch jejich produktů, které mají specifické vlastnosti, a současně chránit tyto producenty před nekalými praktikami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 114.

⁽²⁾ Úř. věst. C 192, 1.7.2011, s. 28.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. září 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. listopadu 2012.

- (6) Navrhovaný soubor doplňkových opatření by měl respektovat zásady subsidiarity a proporcionality.
- (7) Opatření politiky jakosti zemědělských produktů jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů⁽¹⁾; ve směrnici Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu⁽²⁾, a zejména v článku 2 uvedené směrnice; v nařízení Rady (ES) č. 247/2006 ze dne 30. ledna 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie⁽³⁾, a zejména v článku 14 uvedeného nařízení; v nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality⁽⁴⁾; v nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽⁵⁾; v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (nařízení o jednotné společné organizaci trhů)⁽⁶⁾, a zejména v části II hlavě II kapitole I oddíle I a oddíle Ia pododdíle I uvedeného nařízení; v nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů⁽⁷⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin⁽⁸⁾.
- (8) Na označování zemědělských produktů a potravin by se měla vztahovat obecná pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽⁹⁾, a zejména ustanovení, jejichž cílem je zabránit takovému označování, které by mohlo zmást spotřebitele nebo je uvést v omyl.
- (9) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o politice jakosti zemědělských produktů označilo za prioritní dosažení větší celkové soudržnosti a důslednosti v politice jakosti zemědělských produktů.
- (10) Režim zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin a režim zaručených tradičních specialit mají určité společné cíle a společná ustanovení.
- (11) Unie již po nějakou dobu prosazuje přístup, jehož cílem je zjednodušení právního rámce společné zemědělské politiky. Tento přístup by se měl uplatnit i na nařízení v oblasti politiky jakosti zemědělských produktů, aniž by se přitom zpochybnily specifické vlastnosti těchto produktů.
- (12) Některá nařízení, která tvoří součást politiky jakosti zemědělských produktů, byla v nedávné době přezkoumána, avšak dosud nejsou plně provedena. Z tohoto důvodu by do tohoto nařízení neměla být zahrnuta. Je však možné je začlenit v pozdější fázi, jakmile budou právní předpisy plně provedeny.
- (13) Vzhledem k výše uvedenému by měla být následující ustanovení sjednocena do jednotného právního rámce sestávajícího z nových či aktualizovaných ustanovení nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 a z těch ustanovení nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006, která jsou zachována.
- (14) V zájmu jasnosti a transparentnosti by proto měla být nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 zrušena a nahrazena tímto nařízením.
- (15) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla být omezena na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a na seznam produktů mimo oblast působnosti uvedené přílohy, které jsou úzce spojené se zemědělskou produkcí nebo s hospodářstvím venkova.
- (16) Pravidla stanovená v tomto nařízení by měla být uplatňována, aniž by to mělo dopad na stávající právní předpisy Unie týkající se vín, aromatizovaných vín, lihovin, produktů ekologického zemědělství a nejvzdálenějších regionů.
- (17) Oblast působnosti označení původu a zeměpisných označení by měla být omezena na produkty, u nichž existuje vnitřní souvislost mezi vlastnostmi produktu nebo potraviny a zeměpisným původem. Zařazení pouze některých typů čokolády mezi cukrářské výrobky, jak tomu je ve stávajícím režimu, je anomálií, kterou je třeba napravit.
- (18) Specifickým cílem ochrany označení původu a zeměpisných označení je zajistit zemědělcům a producentům spravedlivé příjmy získané díky vlastnostem a charakteristikám daného produktu nebo způsobu jeho produkce a poskytovat jasné informace o produktech se specifickými vlastnostmi spojenými se zeměpisným původem, čímž se umožní spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

⁽³⁾ Úř. věst. L 42, 14.2.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

- (19) Prioritou, jíž lze účinněji dosáhnout na úrovni Unie, je zajistit, aby byla jednotně v celé Unii dodržována práva duševního vlastnictví související s názvy, jež v Unii požívají ochrany.
- (20) Rámec pravidel Unie, který chrání označení původu a zeměpisná označení tím, že stanoví jejich začlenění do rejstříku, usnadňuje rozvoj těchto nástrojů, neboť výsledný jednotnější přístup zajišťuje rovné podmínky hospodářské soutěže mezi producenty produktů nesoucích tato označení a v očích spotřebitelů zvyšuje důvěryhodnost těchto produktů. Je zapotřebí přijmout ustanovení umožňující rozvoj označení původu a zeměpisných označení na úrovni Unie a podporu vytvoření mechanismů pro jejich ochranu ve třetích zemích v rámci Světové obchodní organizace (WTO) nebo vícestranných či dvoustranných dohod, a tím přispět k tomu, aby jakost produktů a způsob jejich produkce byly uznány za činitele přidané hodnoty.
- (21) S ohledem na zkušenosti získané při provádění nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾ a nařízení (ES) č. 510/2006 je třeba řešit některé problémy, vyjasnit a zjednodušit některá pravidla a zefektivnit postupy tohoto režimu.
- (22) S ohledem na stávající praxi by měly být dále definovány a zachovány dva různé nástroje pro určení souvislosti mezi produktem a jeho zeměpisným původem, a to chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení. Aniž by se změnila koncepce těchto nástrojů, je třeba přijmout určité změny definic, aby se tak lépe zohlednila definice zeměpisných označení stanovená v Dohodě o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví a aby se staly jednoduššími a jasnějšími a hospodářské subjekty jim mohly lépe porozumět.
- (23) Zemědělské produkty nebo potraviny nesoucí takové zeměpisné označení by měly splňovat určité podmínky stanovené ve specifikaci, jako jsou zvláštní požadavky zaměřené na ochranu přírodních zdrojů nebo krajiny v oblasti produkce nebo na zlepšení životních podmínek hospodářských zvířat.
- (24) Aby mohla požívat ochrany na území členských států, měla by být označení původu a zeměpisná označení zapsána pouze na úrovni Unie. S účinností ode dne podání žádosti o takový zápis na úrovni Unie by členské státy měly být schopny poskytnout přechodnou ochranu na vnitrostátní úrovni, aniž by tím ovlivnily obchod
- uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod. Ochrana, kterou poskytuje toto nařízení po provedení zápisu, by měla být rovněž k dispozici pro označení původu a zeměpisná označení třetích zemí, která splňují příslušná kritéria a jsou chráněna ve své zemi původu.
- (25) Postup zápisu do rejstříku na úrovni Unie by měl umožnit všem fyzickým nebo právnickým osobám s oprávněným zájmem z jiného členského státu, než je členský stát žádosti, nebo ze třetí země, aby uplatnily svá práva prostřednictvím vznesení námitek.
- (26) Záznam v rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení by měl také poskytovat informace spotřebitelům a subjektům v oblasti obchodu.
- (27) Unie sjednává se svými obchodními partnery mezinárodní dohody, včetně dohod týkajících se ochrany označení původu a zeměpisných označení. S cílem usnadnit poskytování informací veřejnosti o takto chráněných názvech, a zejména s cílem zajistit ochranu a kontrolu používání takových názvů mohou být tyto názvy zapsány do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení. Nejsou-li v takových mezinárodních dohodách názvy výslovně označeny jako označení původu, měly by být do rejstříku zapsány jako chráněná zeměpisná označení.
- (28) S ohledem na zvláštní povahu chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení by měla být přijata zvláštní ustanovení týkající se označování, která by producentům ukládala povinnost opatřovat obaly odpovídajícími symboly či označeními Unie. V případě názvů Unie by používání těchto symbolů nebo označení mělo být povinné jednak za účelem lepšího seznámení spotřebitelů s touto kategorií produktů a s nimi spojenými zárukami a jednak pro snazší rozeznávání těchto produktů na trhu, čímž se usnadní kontroly. S přihlédnutím k požadavkům WTO by používání těchto symbolů nebo označení mělo být dobrovolné pro zeměpisná označení a označení původu třetích zemí.
- (29) Názvy zařazené do rejstříku by měly být chráněny s cílem zajistit jejich řádné používání a zabránit praktikám, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl. Dále by se mělo vyjasnit, jakými prostředky se zajišťuje ochrana zeměpisných označení a označení původu, zejména pokud jde o úlohu seskupení producentů a příslušných orgánů členských států.
- (30) Je třeba stanovit zvláštní odchylky, které umožní, aby byl zapsaný název v přechodných obdobích používán

(¹) Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1.

souběžně s dalšími názvy. Tyto odchylky je třeba zjednodušit a vyjasnit. S cílem překonat dočasné obtíže a s ohledem na dlouhodobý cíl, jímž je zajistit, aby všichni producenti dodržovali specifikace, mohou být tyto odchylky uděleny v některých případech na dobu až deseti let.

- (31) Měl by se vyjasnit rozsah ochrany poskytované tímto nařízením, zejména s ohledem na omezení zápisu nových ochranných známek stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách⁽¹⁾, jež jsou v rozporu se zápisem chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, jak je tomu již v případě zápisu nových ochranných známek na úrovni Unie. Takové vyjasnění je rovněž nezbytné v případě držitelů starších práv k duševnímu vlastnictví, zejména těch, která se týkají ochranných známek a homonymních názvů zapsaných jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení.
- (32) Ochrana označení původu a zeměpisných označení by měla být rozšířena na případy zneužití a napodobení zapsaných názvů zboží a služeb a případy používání názvů připomínajících zapsané názvy a služby, aby se zajistil vysoký stupeň ochrany a aby tato ochrana byla uvedena do souladu s ochranou platnou pro odvětví vína. Pokud jsou produkty s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením použity jako složky, je třeba vzít v úvahu sdělení Komise nazvané „Pokyny pro označování potravin s chráněným označením původu (CHOP) a s chráněným zeměpisným označením (CHZO) používaných jako složky“.
- (33) Názvy, které již byly k 3. lednu 2013 zapsány podle nařízení (ES) č. 510/2006, by měly být nadále chráněny podle tohoto nařízení a měly by být do rejstříku zařazeny automaticky.
- (34) Zvláštním cílem režimu zaručených tradičních specialit je pomáhat producentům tradičních produktů informovat spotřebitele o vlastnostech jejich produktů, které představují přidanou hodnotu. V současném režimu zaručených tradičních specialit je však zapsáno pouze několik názvů, a režim tedy nedokázal využít svého potenciálu. Stávající ustanovení by se proto měla zlepšit, vyjasnit a konkretizovat, tak aby byl režim více srozumitelný, funkční a přitažlivý pro případné žadatele.
- (35) Stávající režim umožňuje zapsat název pro účely identifikace bez výhrady názvu v Unii. Jelikož tato možnost nebyla zúčastněnými stranami správně pochopena a protože funkci identifikace tradičních produktů je možné plnit lépe na úrovni členského státu nebo na regionální úrovni při použití zásady subsidiarity, měla by být tato možnost zrušena. S ohledem na zkušenosti

by se měl režim vztahovat pouze na výhradu názvů v celé Unii.

- (36) S cílem zajistit, aby se v rámci režimu zapisovaly názvy skutečných tradičních produktů, je třeba upravit kritéria a podmínky pro zápis názvu, zejména kritéria a podmínky týkající se vymezení pojmu „tradiční“, jež by měl zahrnovat produkty, které se produkuje po značně dlouhou dobu.
- (37) S cílem zajistit, aby zaručené tradiční speciality byly v souladu se svými specifikacemi a byly soudržné, měli by produkt definovat ve specifikaci samotní producenti sdružení do seskupení. Možnost zápisu názvu jako zaručené tradiční speciality do rejstříku by měla být otevřená i producentům ze třetích zemí.
- (38) Aby mohly být názvy zaručených tradičních specialit předmětem výhrady, měly by být zapsány do rejstříku na úrovni Unie. Zápis do rejstříku by měl rovněž poskytovat informace spotřebitelům a subjektům v oblasti obchodu.
- (39) Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producentů ze třetích zemí, by měl mít možnost používat název zaručené tradiční speciality zapsaný do rejstříku za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace a producent podléhá systému kontrol. V případě zaručených tradičních specialit vyprodukovaných v Unii by měl být na etiketě použit symbol Unie, který by mělo být možno spojit s označením „zaručená tradiční specialita“.
- (40) Za účelem ochrany názvů zapsaných v rejstříku před zneužitím nebo před praktikami, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, by jejich použití mělo být vyhrazeno.
- (41) V případě názvů již zapsaných do rejstříku podle nařízení (ES) č. 509/2006, které by tedy k 3. lednu 2013 nespadaly do oblasti působnosti tohoto nařízení, by po určité přechodné období měly i nadále platit podmínky použití stanovené v nařízení (ES) č. 509/2006.
- (42) Měl by být zaveden postup, jenž umožní, aby názvy zapsané do rejstříku bez výhrady názvu podle nařízení (ES) č. 509/2006 mohly být zapsány s výhradou názvu.
- (43) Dále je třeba stanovit přechodná opatření použitelná v případě žádostí o zápis, které Komise obdržela před 3. lednem 2013.
- (44) Je třeba zavést druhý stupeň režimů jakosti vycházející z údajů o jakosti, které představují přidanou hodnotu, mohou být sdělovány na vnitřním trhu a mají být uplatňovány dobrovolně. Tyto nepovinné údaje o jakosti by se

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25.

- měly týkat zvláštních horizontálních charakteristik jedné či více kategorií produktů, způsobů hospodaření nebo zpracování, jimiž se vyznačují určité oblasti. Nepovinný údaj o jakosti nazvaný „horský produkt“ zatím tyto podmínky splňuje a bude pro produkt na trhu znamenat přidanou hodnotu. S cílem usnadnit uplatňování směrnice 2000/13/ES a v případech, kdy označení potravin obsahující nepovinné údaje o jakosti, včetně zejména označení „horský produkt“, by mohlo uvést spotřebitele v omyl, může Komise přijmout pokyny.
- (45) S cílem poskytnout producentům v horských oblastech účinný nástroj pro snazší uvádění jejich produktů na trh a omezit skutečná rizika uvádění spotřebitele v omyl, pokud jde o horský původ produktů na trhu, je třeba na úrovni Unie stanovit definici nepovinného údaje o jakosti pro horské produkty. Definice horských oblastí by měla být založena na obecných kritériích klasifikace používaných pro určení horské oblasti v nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EAGGF) ⁽¹⁾.
- (46) Přidaná hodnota zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit vychází z důvěry spotřebitele. Její věrohodnost je však podmíněna účinným ověřováním a kontrolami. Uvedené režimy jakosti by měly podléhat systému sledování formou úředních kontrol v souladu se zásadami uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽²⁾ a měly by zahrnovat systém kontrol ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce. S cílem pomoci členským státům lépe uplatňovat ustanovení nařízení (ES) č. 882/2004 v rámci kontroly zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit by měly být v tomto nařízení uvedeny odkazy na nejdůležitější články.
- (47) Aby bylo možné spotřebiteli zaručit specifické vlastnosti spojené se zeměpisnými označeními a zaručenými tradičními specialitami, měly by hospodářské subjekty podléhat systému, který ověří soulad se specifikací produktu.
- (48) S cílem zajistit nestrannost a účinnost příslušných orgánů by tyto orgány měly splňovat řadu kritérií týkajících se fungování. Je třeba zvážit možnost přenesení některých pravomocí k provádění zvláštních kontrolních úkolů na kontrolní subjekty.
- (49) Na akreditaci kontrolních subjektů, jakož i na jejich činnost by se měly použít evropské normy (normy EN) vypracované Evropským výborem pro normalizaci (CEN) a mezinárodní normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO). Akreditace těchto subjektů by měla probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění produktů na trh ⁽³⁾.
- (50) Informace o kontrolních činnostech ve vztahu k zeměpisným označením a zaručeným tradičním specialitám by měly být součástí víceletých vnitrostátních plánů kontrol a výročních zpráv připravovaných členskými státy v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.
- (51) Členským státům by mělo být umožněno vybírat poplatek určený na pokrytí vynaložených nákladů.
- (52) Stávající pravidla týkající se dalšího používání druhových názvů by měla být vyjasněna tak, aby druhové výrazy, které jsou podobné názvu nebo údaji, který je chráněn nebo vyhrazen, nebo jsou jeho součástí, si svou druhovost zachovaly.
- (53) Datem pro stanovení seniority ochranné známky a označení původu nebo zeměpisného označení by mělo být datum podání žádosti o zápis ochranné známky v Unii nebo v členských státech a datum podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi.
- (54) V platnosti by měla zůstat ustanovení týkající se zamítnutí nebo koexistence označení původu nebo zeměpisného označení z důvodu konfliktu s předchozí ochrannou známkou.
- (55) Kritéria, podle nichž by měly být pozdější ochranné známky zamítnuty nebo již zapsané známky prohlášeny za neplatné z důvodu konfliktu s předchozím označením původu nebo zeměpisným označením, by měla odpovídat stanovenému rozsahu ochrany označení původu nebo zeměpisného označení.
- (56) Ustanovení režimů stanovující práva duševního vlastnictví, a především ta, která vyplývají z režimu jakosti pro označení původu a zeměpisná označení, nebo ta, která vyplývají z předpisů o ochranných známkách, by neměla být dotčena výhradou názvů a stanovením označení a symbolů podle režimů jakosti pro zaručené tradiční speciality a pro nepovinné údaje o jakosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (57) Je třeba vyjasnit a uznat úlohu seskupení. Seskupení hrají zásadní úlohu v procesu podávání žádostí o zápis názvů označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, jakož i v souvislosti se změnami specifikací a žádostí o zrušení zápisu. Seskupení mohou také vyvíjet činnosti týkající se dohledu nad prosazováním ochrany zapsaných názvů, souladu produkce se specifikací produktu, informování a propagování zapsaného názvu, stejně jako obecně jakékoli činnosti, jejímž cílem je zlepšovat hodnotu zapsaných názvů a účinnost režimů jakosti. Seskupení by dále měla monitorovat postavení produktů na trhu. Tyto činnosti by však neměly umožňovat jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže neslučitelné s články 101 a 102 Smlouvy ani k takovému jednání vést.
- (58) S cílem zajistit, aby zapsaná označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být posuzovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu v souladu s minimálními společnými ustanoveními, včetně vnitrostátního námitkového řízení. Komise by měla následně žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a že bylo zohledněno právo Unie i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti.
- (59) Zápis coby označení původu, zeměpisná označení a coby zaručené tradiční speciality by měl být umožněn i názvům vztahujícím se na produkty pocházející ze třetích zemí, které splňují podmínky stanovené tímto nařízením.
- (60) Symboly, označení a zkratky identifikující účast v režimu jakosti a práva s tím související ve vztahu k Unii by měly být v Unii i ve třetích zemích chráněny s cílem zajistit, aby se používaly na pravých produktech a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o vlastnosti produktů. Kromě toho by v zájmu zajištění účinnosti ochrany měla mít Komise přístup k přiměřeným rozpočtovým prostředkům na centrální úrovni v rámci nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾ a v souladu s článkem 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky ⁽²⁾.
- (61) Postup při zápisu chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit do rejstříku, včetně období pro kontrolu a období pro námitky, je třeba zkrátit a zlepšit, zejména pokud jde o rozhodování. Za rozhodování o provedení zápisu by měla odpovídat Komise, které by za určitých okolností byly nápomocny členské státy. Měly by být stanoveny postupy, které by umožnily změnit specifikace produktu i po jeho zápisu a zrušit zapsané názvy, zejména v případech, kdy produkt již není v souladu s příslušnou specifikací produktu nebo pokud se již název na trhu nepoužívá.
- (62) S cílem usnadnit přeshraniční žádosti o společný zápis chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení nebo zaručených tradičních specialit je třeba stanovit vhodné postupy.
- (63) Za účelem doplnění nebo změny některých jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o doplnění seznamu produktů stanoveného v příloze I tohoto nařízení; stanovení omezení a odchylek, pokud jde o určování původu krmiva v případech označení původu; stanovení pravidel omezujících informace obsažené ve specifikaci produktu; stanovení symbolů Unie; stanovení dalších přechodných pravidel v zájmu ochrany práv a oprávněných zájmů producentů nebo zúčastněných stran; stanovení dalších podrobností týkajících se kritérií způsobilosti pro názvy zaručených tradičních specialit; stanovení podrobných pravidel týkajících se kritérií pro nepovinné údaje o jakosti; vyhrazení dalších nepovinných údajů o jakosti a stanovení a změnu podmínek jejich použití; stanovení odchylek od podmínek použití pojmu „horský produkt“ a stanovení způsobů produkce a dalších kritérií týkajících se používání tohoto nepovinného údaje o jakosti, zejména podmínek, za nichž mohou suroviny nebo krmivo pocházet z jiných než horských oblastí; stanovení dalších pravidel pro určení druhovosti výrazů v Unii; stanovení pravidel pro určování používání názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat; a stanovení pravidel pro

⁽¹⁾ Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1.

průběh vnitrostátních námitkových řízení v případě společných žádostí týkajících se více než jednoho státního území a pro doplnění pravidel pro postup podávání žádostí, námitkové řízení, postup podávání žádostí o změnu a řízení o zrušení zápisu obecně. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předávány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(64) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení pravidel týkajících se podoby specifikace produktu; stanovení podrobných pravidel týkajících se podoby a obsahu rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných názvů; stanovení technických vlastností symbolů a označení Unie, jakož i pravidel pro jejich používání na produktech, včetně příslušných jazykových znění, jež mají být použita; stanovení a prodloužení přechodného období po dočasné odchylce pro používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných názvů; stanovení podrobných pravidel týkajících se podoby a obsahu rejstříku zaručených tradičních specialit; stanovení pravidel pro ochranu zaručených tradičních specialit; stanovení veškerých opatření týkajících se formulářů, postupů nebo jiných technických podrobností nezbytných k uplatňování hlavy IV; stanovení pravidel pro používání nepovinných údajů o jakosti; stanovení pravidel pro jednotnou ochranu označení, zkratk a symbolů týkajících se režimů jakosti; stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů, formy a podání žádostí o zápis a námitek; zamítnutí žádosti o zápis; rozhodnutí o zápisu názvu v případě, že nebylo dosaženo dohody; stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů, formy a podání žádosti o změnu; zrušení zápisu chráněného značení původu, chráněného zeměpisného označení nebo zaručené tradiční speciality; a stanovení podrobných pravidel týkajících se postupů a formy řízení o zrušení zápisu, jakož i podávání žádostí o zrušení zápisu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.

(65) Pokud jde o zřízení a správu rejstříků chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit uznaných v rámci tohoto režimu; stanovení způsobu zveřejnění názvů a adres subjektů pro certifikaci produktů; a zápis názvu v případě, že není obdrženo žádné podání námitek ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námitce, nebo v případě, že bylo dosaženo dohody, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty bez použití nařízení (EU) č. 182/2011,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíle

1. Cílem tohoto nařízení je pomoci producentům zemědělských produktů a potravin informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů a potravin a charakteristikách své produkce, čímž se zajistí:

- spravedlivá hospodářská soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu;
- dostupnost spolehlivých informací o těchto produktech pro spotřebitele;
- dodržování práv duševního vlastnictví a
- integrita vnitřního trhu.

Účelem opatření stanovených v tomto nařízení je podpořit zemědělské a zpracovatelské činnosti a systémy hospodaření spojené s produkty vysoké jakosti a přispět tím k naplňování cílů politiky rozvoje venkova.

2. Toto nařízení stanoví režimy jakosti, které představují základ pro určení a tam, kde je to vhodné, ochranu názvů a údajů, které zejména označují nebo popisují zemědělské produkty s:

- vlastnostmi představujícími přidanou hodnotu nebo
- charakteristikami představujícími přidanou hodnotu a vyplývajícími z metod hospodaření nebo zpracování použitých při jejich produkci nebo z místa jejich produkce či uvádění na trh.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a další zemědělské produkty a potraviny uvedené v příloze I tohoto nařízení.

V zájmu zohlednění mezinárodních závazků nebo nových produkčních metod a materiálu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní seznam produktů uvedených v příloze I tohoto nařízení. Tyto produkty musí úzce souviset se zemědělskými produkty nebo s hospodářstvím venkova.

2. Toto nařízení se nevztahuje na lihoviny, aromatizovaná vína ani produkty z vinné révy podle definice v příloze XIb nařízení (ES) č. 1234/2007, s výjimkou vinných octů.

(1) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny jiné zvláštní předpisy Unie týkající se uvádění produktů na trh, a zejména předpisy o jednotné společné organizaci trhů a o označování potravin.

4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ se na režimy jakosti stanovené tímto nařízením nevztahuje.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „režimy jakosti“ režimy stanovené podle hlav II, III a IV;
- 2) „seskupením“ sdružení složené převážně z producentů nebo zpracovatelů stejného produktu, bez ohledu na jeho právní formu;
- 3) „tradičním“ prokázané používání na domácím trhu po dobu, jež umožňuje předávání mezi generacemi; tato doba má představovat nejméně 30 let;
- 4) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravíně a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravínu provázejí nebo na ni odkazují;
- 5) „specifičností“ ve vztahu k produktu charakteristické produkční vlastnosti, jimiž se produkt jasně odlišuje od jiných podobných produktů stejné kategorie;
- 6) „druhovými výrazy“ názvy produktů, které se staly obecným názvem produktu v Unii, přestože se vztahují k místu, regionu nebo zemi, kde byly produkty původně vyrobeny nebo uvedeny na trh;
- 7) „fází produkce“ produkce, zpracování nebo příprava;
- 8) „zpracovanými produkty“ potraviny získané zpracováním nezpracovaných produktů. Zpracované produkty mohou obsahovat složky, které jsou nezbytné pro jejich výrobu nebo jim dávají specifické vlastnosti.

HLAVA II

CHRÁNĚNÁ OZNAČENÍ PŮVODU A CHRÁNĚNÁ ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

Článek 4

Cíl

Režim chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení je zřízen s cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím:

- a) zajištění spravedlivých výnosů za vlastnosti jejich produktů;
- b) zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie;
- c) poskytování jasných informací spotřebitelům, pokud jde o charakteristiky produktu představující přidanou hodnotu.

Článek 5

Požadavky týkající se označení původu a zeměpisných označení

1. Pro účely tohoto nařízení se „označením původu“ rozumí název, který identifikuje produkt:

- a) pocházející z určitého místa či regionu nebo ve výjimečných případech z určité země;
- b) jehož jakost nebo vlastnosti jsou zásadně nebo výlučně dány konkrétním zeměpisným prostředím s jeho vlastními přírodními a lidskými činiteli a
- c) u něhož všechny fáze produkce probíhají ve vymezené zeměpisné oblasti.

2. Pro účely tohoto nařízení se „zeměpisným označením“ rozumí název, který identifikuje produkt:

- a) pocházející z určitého místa, regionu nebo země;
- b) jehož danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst především jeho zeměpisnému původu a
- c) u něhož alespoň jedna z fází produkce probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

3. Odchylně od odstavce 1 se za označení původu považují rovněž některé názvy, i když suroviny pro dotyčné produkty pocházejí ze zeměpisné oblasti širší nebo jiné, než je vymezená zeměpisná oblast, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) je vymezena oblast produkce surovin;
- b) existují zvláštní podmínky produkce surovin;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

- c) existuje režim kontroly zajišťující dodržování podmínek uvedených v písmeni b) a
- d) dotyčná označení původu byla uznána za označení původu v zemi původu před 1. květnem 2004.

Pro účely tohoto odstavce lze za suroviny považovat pouze živá zvířata, maso a mléko.

4. Aby bylo možné zohlednit zvláštní povahu produkce produktů živočišného původu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56 týkající se omezení a odchylek, pokud jde o určování původu krmiva v případě označení původu.

Aby bylo možné zohlednit zvláštní povahu některých produktů nebo oblastí, je dále Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56 týkající se omezení a odchylek, pokud jde o porážku živých zvířat nebo o získávání surovin.

Tato omezení a odchylky zohlední na základě objektivních kritérií jakost nebo užití a uznané know-how nebo přírodní činitele.

Článek 6

Druhovost, překrývání s názvy odrůd rostlin a plemen zvířat, homonymními názvy a ochrannými známkami

1. Jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení nelze zapsat druhové výrazy.

2. Název nesmí být zapsán jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat a mohl by uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.

3. Název navržený pro zápis, který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným v rejstříku zřízeném podle článku 11, nesmí být zapsán, pokud v praxi neexistuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami místního a tradičního užívání a prezentace později zapsaného homonyma a těmito podmínkami platnými pro název již zapsaný v rejstříku, a to s ohledem na nutnost zajistit, aby se s dotčenými producenty zacházelo rovným způsobem a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl.

Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o produkty pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu příslušných produktů odpovídá.

4. Název navržený pro zápis jako označení původu nebo zeměpisné označení se nezapíše, pokud s ohledem na pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis názvu navrhovaného jako označení původu nebo zeměpisné označení mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu.

Článek 7

Specifikace produktu

1. Chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení musí být v souladu se specifikací, která obsahuje alespoň:

- a) název, který má být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce a pouze v jazycích, které jsou nebo byly v minulosti používány k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti;
- b) popis produktu, případně včetně surovin, a základních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností produktu;
- c) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písm. f) bodě i) nebo ii) tohoto odstavce a tam, kde je to vhodné, údaje dokládající splnění požadavků čl. 5 odst. 3;
- d) důkaz, že produkt pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 nebo 2;
- e) popis metody získání produktu a případně autentických a neměnných místních metod, jakož i údaje o balení, pokud tak stanoví seskupení žadatelů a ve vztahu k danému produktu dostatečně odůvodní, proč musí být produkt v zájmu zachování jakosti, zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb;
- f) údaje, které dokládají:
- i) souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím podle čl. 5 odst. 1 nebo
- ii) tam, kde je to vhodné, souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností produktu a zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 2;
- g) název a adresu orgánů nebo, jsou-li k dispozici, název a adresu subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu podle článku 37, a jejich konkrétní úkoly;

h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčného produktu.

2. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci uvedené v odstavci 1 tohoto článku, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit příliš objemným žádostem o zápis.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se podoby specifikace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 8

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení podle čl. 49 odst. 2 nebo 5 musí obsahovat alespoň:

- a) název a adresu seskupení žadatelů a orgánů nebo, jsou-li k dispozici, název a adresu subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu;
- b) specifikaci produktu podle článku 7;
- c) jednotný dokument obsahující tyto údaje:
  - i) hlavní body obsažené ve specifikaci produktu: název, popis produktu, případně včetně zvláštních pravidel týkajících se balení a označování, a stručné vymezení zeměpisné oblasti,
  - ii) popis souvislosti mezi produktem a zeměpisným prostředím nebo zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 1 nebo 2, případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo metody produkce, které souvislost odůvodňují.

Žádost uvedená v čl. 49 odst. 5 musí navíc obsahovat doklad, že název produktu je v zemi původu chráněn.

2. Dokumentace žádosti podle čl. 49 odst. 4 musí obsahovat:

- a) název a adresu seskupení žadatelů;
- b) jednotný dokument podle odst. 1 písm. c) tohoto článku;
- c) prohlášení členského státu, že žádost, kterou seskupení žadatelů předložilo a která je způsobilá pro vyhovění, splňuje podle jeho názoru podmínky tohoto nařízení a předpisů přijatých na jeho základě;

d) odkaz na zveřejnění specifikace produktu.

Článek 9

Přechodná vnitrostátní ochrana

S účinkem ode dne podání žádosti Komisi, ale pouze na přechodnou dobu, může členský stát poskytnout názvu ochranu podle tohoto nařízení na vnitrostátní úrovni.

Tato vnitrostátní ochrana skončí dnem přijetí rozhodnutí o zápisu do rejstříku podle tohoto nařízení nebo dnem stažení žádosti o zápis.

Pokud název není zapsán podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.

Opatření přijatá členskými státy podle prvního pododstavce jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na obchod uvnitř Unie ani na mezinárodní obchod.

Článek 10

Důvody námitek

1. Odůvodněné prohlášení o námitkách podle čl. 51 odst. 2 je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdržel ve lhůtě stanovené v uvedeném odstavci a pokud:

- a) prokazuje, že nejsou dodrženy podmínky uvedené v článku 5 a čl. 7 odst. 1;
- b) prokazuje, že zápis navrženého názvu do rejstříku by byl v rozporu s čl. 6 odst. 2, 3 nebo 4;
- c) prokazuje, že zápis navrženého názvu do rejstříku by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které byly v souladu s právem uváděny na trh po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění podle čl. 50 odst. 2 písm. a), nebo
- d) uvádí podrobné údaje, z nichž lze vyvodit závěr, že název, o jehož zápis se žádá, je druhovým výrazem.

2. Důvody námitek se posuzují ve vztahu k území Unie.

Článek 11

Rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení

1. Komise přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty o zřízení a správě veřejně přístupného a aktualizovaného rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení uznávaných v rámci tohoto režimu.

2. V rejstříku mohou být zapsána zeměpisná označení týkající se produktů ze třetích zemí, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, již je Unie smluvní stranou. Nejsou-li v uvedené dohodě tyto názvy výslovně označeny jako chráněná označení původu podle tohoto nařízení, zapisují se do rejstříku jako chráněná zeměpisná označení.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu rejstříku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

4. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam mezinárodních dohod uvedených v odstavci 2 a seznam zeměpisných označení podle těchto dohod chráněných.

Článek 12

Názvy, symboly a označení

1. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.

2. Jsou stanoveny symboly Unie určené k propagaci chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení.

3. V případě produktů pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh pod chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením zapsaným do rejstříku v souladu s postupy stanovenými v tomto nařízení, se na etiketě uvedou s nimi související symboly Unie. Ve stejném zorném poli by se měl navíc nacházet i zapsaný název produktu. Na etiketě lze uvést údaj „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ nebo odpovídající zkratky „CHOP“ nebo „CHZO“.

4. Kromě toho mohou být na etiketě uvedeny i následující údaje: vyobrazení zeměpisné oblasti původu podle článku 5 a text, grafické znázornění nebo symboly odkazující na členský stát nebo region anebo členský stát i region, v němž tato zeměpisná oblast původu leží.

5. Aniž je dotčena směrnice 2000/13/ES, mohou se společně s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením na etiketách používat i kolektivní zeměpisné známky podle článku 15 směrnice 2008/95/ES.

6. V případě produktů pocházejících ze třetích zemí a uváděných na trh pod názvem zapsaným do rejstříku mohou být na etiketě uvedeny údaje podle odstavce 3 nebo s nimi související symboly Unie.

7. S cílem zajistit, aby byly spotřebiteli sdělovány odpovídající informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví symboly Unie.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technické vlastnosti symbolů a označení Unie, jakož i pravidla týkající se jejich používání na produktech uváděných na trh pod chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, včetně pravidel týkajících se příslušných jazykových znění, jež mají být použita. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 13

Ochrana

1. Zapsané názvy jsou chráněny proti:

a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána pověst chráněného názvu, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;

b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;

c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;

d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

V případě, že chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení v sobě obsahuje název produktu, který je považován za druhový, nelze považovat užití tohoto druhového názvu za užití v rozporu s písm. a) nebo b) prvního pododstavce.

2. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení nesmějí zdruhovět.

3. Členské státy přijmou vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit neoprávněnému používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení podle odstavce 1 u produktů, které jsou produkovány nebo uváděny na trh v daném členském státě, nebo toto neoprávněné používání zastavit.

Za tímto účelem určí členské státy orgány příslušné pro přijímání těchto opatření v souladu s postupy stanovenými jednotlivými členskými státy.

Tyto orgány musí poskytovat odpovídající záruky objektivitu a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikovaný personál a zdroje nezbytné k výkonu svých funkcí.

Článek 14

Vztahy mezi ochrannými známkami, označeními původu a zeměpisnými označeními

1. Je-li označení původu nebo zeměpisné označení zapsáno do rejstříku podle tohoto nařízení, zamítne se zápis ochranné známky, jejíž používání by bylo v rozporu s čl. 13 odst. 1 a která se týká produktu téhož typu, pokud byla žádost o zápis ochranné známky podána po dni, kdy byla žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení do rejstříku podána Komisi.

Ochranné známky zapsané v rozporu s prvním pododstavcem se prohlásí za neplatné.

Tento odstavec se použije, aniž je dotčena směrnice 2008/95/ES.

2. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 4, ochranná známka, jejíž použití je v rozporu s čl. 13 odst. 1 a o jejíž zápis bylo požádáno, jež je zapsána nebo, umožňují-li to příslušné právní předpisy, zavedena používáním v dobré víře na území Unie přede dnem podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi, může být pro daný produkt používána a obnovována i nadále bez ohledu na zápis označení původu nebo zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ nebo podle směrnice 2008/95/ES. V takových případech je povoleno používání chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení i používání příslušných ochranných známek.

Článek 15

Přechodná období pro používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení

1. Aniž je dotčen článek 14, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví přechodné období v délce až pěti let s cílem umožnit produktům pocházejícím z členského státu nebo jiné třetí země a nesoucím označení, jež sestává z názvu, který je v rozporu s čl. 13 odst. 1, nebo tento název obsahuje, aby i nadále používaly označení, s nímž byly uváděny na trh, za podmínky, že přípustné prohlášení o námitkách podle čl. 49 odst. 3 nebo článku 51 dokládá, že

- a) zápis názvu by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo
- b) tyto produkty byly v souladu s právem uváděny na trh pod tímto názvem na dotyčném území po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 50 odst. 2 písm. a).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Aniž je dotčen článek 14, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými prodlouží přechodné období uvedené v odstavci 1 tohoto článku na patnáct let v řádně odůvodněných případech, kdy je prokázáno, že:

- a) označení podle odstavce 1 tohoto článku bylo v souladu s právem používáno nepřetržitě a řádně po dobu nejméně dvaceti pěti let před podáním žádosti o zápis Komisi;
- b) označení podle odstavce 1 tohoto článku nebylo nikdy používáno za účelem využívání pověsti zapsaného názvu a spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

3. Při používání označení uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být na etiketě jasně a viditelně uvedeno označení země původu.

4. K překonání dočasných obtíží v souvislosti s dosažením dlouhodobého cíle, jímž je zajistit, aby všichni producenti v dané oblasti dodržovali specifikace, může členský stát stanovit přechodné období v délce až deseti let s účinností ode dne podání žádosti Komisi, jestliže dané hospodářské subjekty uváděly dotčené produkty na trh v souladu s právem, používaly dotyčné názvy nepřetržitě nejméně po dobu pěti let před podáním žádosti orgánům tohoto členského státu a tuto skutečnost uvedly ve vnitrostátním námitkovém řízení podle čl. 49 odst. 3.

První pododstavec se použije obdobně na chráněná zeměpisná označení nebo chráněná označení původu týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi, s výjimkou námitkového řízení.

Tato přechodná období se uvádějí v dokumentaci k žádosti podle čl. 8 odst. 2.

Článek 16

Přechodná ustanovení

1. Názvy zapsané do rejstříku podle čl. 7 odst. 6 nařízení (ES) č. 510/2006 se automaticky zařazují do rejstříku uvedeného v článku 11 tohoto nařízení. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 7 tohoto nařízení. Všechna zvláštní přechodná ustanovení spojená s těmito zápisy se použijí i nadále.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1.

2. V zájmu ochrany práv a oprávněných zájmů producentů nebo zúčastněných stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, pokud jde o další přechodná pravidla.

3. Toto nařízení se použije, aniž je dotčeno jakékoli právo na souběžnou existenci uznané podle nařízení (ES) č. 510/2006, pokud jde o označení původu a zeměpisná označení na jedné straně a ochranné známky na straně druhé.

HLAVA III

ZARUČENÉ TRADIČNÍ SPECIALITY

Článek 17

Cíl

Režim pro zaručené tradiční speciality se zřizuje s cílem zachovat tradiční metody produkce a tradiční receptury prostřednictvím pomoci poskytované producentům tradičních produktů při uvádění jejich produktů na trh a informování spotřebitelů o vlastnostech jejich tradičních receptur a produktů představujících přidanou hodnotu.

Článek 18

Kritéria

1. Název je způsobilý k zápisu jako zaručená tradiční specialita, pokud popisuje konkrétní produkt nebo potravinu, které:

- jsou výsledkem způsobu produkce, zpracování nebo složení odpovídajících tradičním postupům pro dotyčný produkt či potravinu nebo
- jsou vyrobeny ze surovin nebo přísad, které jsou tradičně používány.

2. Aby mohl být název zapsán jako zaručená tradiční specialita, musí:

- být tradičně používán jako název konkrétního produktu nebo
- označovat tradiční povahu nebo specifickou vlastnost produktu.

3. Pokud z námitkového řízení podle článku 51 vyplývá, že název je používán rovněž v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, může rozhodnutí o zápisu přijaté v souladu s čl. 52 odst. 3 v zájmu rozlišení srovnatelných produktů nebo produktů s totožným či podobným názvem stanovit, že název zaručené tradiční speciality má být doprovázen slovy „vyrobeno v souladu s tradicemi“, po nichž bezprostředně následuje název příslušné země nebo regionu.

4. Název nesmí být zapsán, pokud se vztahuje pouze k údajům obecné povahy používaným pro skupinu produktů nebo k údajům stanoveným zvláštními právními předpisy Unie.

5. V zájmu zajištění hladkého fungování režimu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, pokud jde o další podrobnosti týkající se kritérií způsobilosti stanovených v tomto článku.

Článek 19

Specifikace produktu

1. Zaručená tradiční specialita musí být v souladu se specifikací, která musí obsahovat:

- název navržený k zápisu v příslušných jazykových zněních;
- popis produktu, včetně hlavních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností, dokládajících jeho specifickou povahu;
- popis metody produkce, kterou musí producenti dodržovat, případně včetně povahy a vlastností používaných surovin nebo přísad a způsobu, jakým je produkt připraven, a
- hlavní prvky vytvářející tradiční povahu produktu.

2. Aby bylo možné zajistit, že specifikace produktu poskytují relevantní a stručné informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci podle odstavce 1 tohoto článku, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit nadměrně objemným žádostem o zápis.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se podoby specifikace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 20

Obsah žádosti o zápis

1. Žádost o zápis názvu jako zaručené tradiční speciality podle čl. 49 odst. 2 nebo 5 musí obsahovat:

- název a adresu seskupení žadatelů;
- specifikaci produktu podle článku 19.

2. Dokumentace žádosti podle čl. 49 odst. 4 musí obsahovat:

- prvky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a
- prohlášení členského státu, že žádost, kterou seskupení předložilo a která je způsobilá pro vyhovění, splňuje podle jeho názoru podmínky tohoto nařízení a předpisů přijatých na jeho základě.

Článek 21

Důvody námitek

1. Odůvodněné prohlášení o námitkách podle čl. 51 odst. 2 je přípustné pouze tehdy, pokud je Komise obdrží před uplynutím stanovené lhůty a pokud:

- a) uvádí řádně podložené důvody, proč je navrhovaný zápis neslučitelný s podmínkami tohoto nařízení, nebo
- b) prokazuje, že daný název je v souladu s právem a je obecně známý a hospodářsky významný pro podobné zemědělské produkty nebo potraviny.

2. Splnění kritérií uvedených v odst. 1 písm. b) se posuzuje ve vztahu k území Unie.

Článek 22

Rejstřík zaručených tradičních specialit

1. Komise přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty týkající se zřízení a správy veřejně přístupného aktualizovaného rejstříku zaručených tradičních specialit uznávaných v rámci tohoto režimu.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu rejstříku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 23

Názvy, symboly a označení

1. Název zapsaný do rejstříku jako zaručená tradiční specialita může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.

2. Pro účely propagace zaručených tradičních specialit se stanoví symbol Unie.

3. V případě produktů pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh jako zaručená tradiční specialita zapsaná v souladu s tímto nařízením, musí být symbol uvedený v odstavci 2 zobrazen na etiketě, aniž je dotčen odstavec 4. Ve stejném zorném poli by se měl navíc nacházet i název produktu. Na etiketě může být uvedeno i označení „zaručená tradiční specialita“ nebo odpovídající zkratka „ZTS“.

V případě zaručených tradičních specialit produkovaných mimo Unii je použití symbolu na etiketě nepovinné.

4. S cílem zajistit, aby byly spotřebitelé sdělovány odpovídající informace, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví symbol Unie.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technické vlastnosti symbolu Unie a označení, jakož i pravidla týkající se jejich používání na produktech nesoucích název zaručené

tradiční speciality, včetně příslušných jazykových znění, jež mají být použita. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 24

Omezení používání zapsaných názvů

1. Zapsané názvy jsou chráněny před jakýmkoli zneužitím, napodobením nebo připomenutím, jakož i před jakýmkoli jinými praktikami, jež by mohly uvést spotřebitele v omyl.

2. Členské státy zajistí, aby obchodní názvy používané na vnitrostátní úrovni neumožňovaly záměnu s názvy, které jsou zapsány.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro ochranu zaručených tradičních specialit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 25

Přechodná ustanovení

1. Názvy zapsané do rejstříku podle čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 509/2006 se automaticky zařazují do rejstříku uvedeného v článku 22 tohoto nařízení. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 19 tohoto nařízení. Všechna zvláštní přechodná ustanovení spojená s těmito zápisy se použijí i nadále.

2. Názvy zapsané v souladu s požadavky stanovenými v čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 509/2006, včetně názvů zapsaných na základě žádostí podle čl. 58 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení, mohou být za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 509/2006 nadále používány do 4. ledna 2023, pokud členské státy nepoužijí postup stanovený v článku 26 tohoto nařízení.

3. V zájmu ochrany práv a oprávněných zájmů dotčených producentů nebo zúčastněných stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví další přechodná pravidla.

Článek 26

Zjednodušený postup

1. Na žádost seskupení může členský stát do 4. ledna 2016 předložit Komisi názvy zaručených tradičních specialit, které jsou zapsané podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 509/2006 a jsou v souladu s tímto nařízením.

Před předložením názvu zahájí členský stát námitkové řízení podle čl. 49 odst. 3 a 4.

Pokud se v tomto řízení prokáže, že název je rovněž užíván v souvislosti se srovnatelnými produkty nebo produkty, které mají stejný nebo podobný název, lze název doplnit výrazem označujícím jeho tradiční či specifickou povahu.

Seskupení z třetí země může tyto názvy předložit Komisi buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů této třetí země.

2. Komise zveřejní názvy uvedené v odstavci 1 spolu se specifikacemi pro jednotlivé názvy v *Úředním věstníku Evropské unie* do dvou měsíců po jejich obdržení.

3. Použijí se články 51 a 52.

4. Po skončení námitkového řízení Komise tam, kde je to vhodné, upraví záznamy v rejstříku podle článku 22. Odpovídající specifikace se považují za specifikace podle článku 19.

HLAVA IV

NEPOVINNÉ ÚDAJE O JAKOSTI

Článek 27

Cíl

S cílem usnadnit producentům zemědělských produktů s vlastnostmi nebo charakteristikami představujícími přidanou hodnotu, aby o takových vlastnostech a charakteristikách informovali v rámci vnitřního trhu, se zřizuje režim nepovinných údajů o jakosti.

Článek 28

Vnitrostátní pravidla

Členské státy mohou zachovat vnitrostátní pravidla týkající se nepovinných údajů o jakosti, na které se toto nařízení nevztahuje, jsou-li tato pravidla v souladu s právem Unie.

Článek 29

Nepovinné údaje o jakosti

1. Nepovinné údaje o jakosti musí splňovat tato kritéria:
  - a) údaj se týká určité vlastnosti jedné nebo více kategorií produktů nebo charakteristiky produkce či zpracování ve specifických oblastech;
  - b) použití údaje zvyšuje hodnotu produktu v porovnání s produkty podobného typu a
  - c) údaj má evropský rozměr.
2. Z tohoto režimu jsou vyloučeny nepovinné údaje o jakosti, které popisují technické vlastnosti produktu pro účely provedení povinných obchodních norem a které nejsou určeny k informování spotřebitelů o těchto vlastnostech produktu.
3. V nepovinných údajích o jakosti nejsou obsaženy nepovinné vyhrazené údaje, které podporují a doplňují zvláštní obchodní normy stanovené podle odvětví nebo kategorie produktu.

4. Aby bylo možné zohlednit specifickou povahu některých odvětví i očekávání spotřebitelů, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví prováděcí pravidla týkající se kritérií uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví veškerá opatření týkající se formulářů, postupů nebo jiných technických podrobností nezbytných k uplatňování této hlavy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

6. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů v souladu s odstavci 4 a 5 zohlední všechny příslušné mezinárodní normy.

Článek 30

Vyhrazení a změna

1. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů, vývoj vědeckých a technických poznatků, situaci na trhu a vývoj v oblasti obchodních norem a mezinárodních norem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými vyhradí další nepovinné údaje o jakosti a stanoví podmínky jejich použití.

2. V náležitě odůvodněných případech a s cílem zohlednit vhodné použití dalších nepovinných údajů o jakosti je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví změny podmínek použití uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 31

Horský produkt

1. Jako nepovinný údaj o jakosti se zavádí označení „horský produkt“.

Toto označení se použije pouze k popisu produktů určených k lidské spotřebě a uvedených v příloze I Smlouvy, v jejichž případě:

- a) suroviny i krmivo pro hospodářská zvířata pocházejí v zásadě z horských oblastí;
- b) jedná-li se o zpracované produkty, zpracování probíhá rovněž v horských oblastech.

2. Pro účely tohoto článku se horskými oblastmi v Unii rozumějí oblasti vymezené podle čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 1257/1999. V případě produktů ze třetích zemí horské oblasti zahrnují oblasti, jež za horské oblasti úředně označila třetí země nebo jež splňují kritéria rovnocenná kritériím stanoveným v čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 1257/1999.

3. V náležitě odůvodněných případech a s cílem zohlednit přírodní omezení ovlivňující zemědělskou produkci v horských oblastech je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví výjimky z podmínek použití uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Komisi je zejména svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví podmínky, za nichž mohou suroviny nebo krmivo pocházet z jiných než horských oblastí, a podmínky, za nichž mohou být produkty zpracovávány mimo horské oblasti ve vymezené zeměpisné oblasti, jakož i vymezení této zeměpisné oblasti.

4. S cílem zohlednit přírodní omezení ovlivňující zemědělskou produkci v horských oblastech je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, pokud jde o stanovení způsobů produkce a další kritéria týkající se používání nepovinného údaje o jakosti uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 32

Produkt ostrovního zemědělství

Do 4. ledna 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující argumenty týkající se nového označení „produkt ostrovního zemědělství“. Toto označení může být použito pouze pro popis produktů určených k lidské spotřebě uvedených v příloze I Smlouvy, jejichž suroviny pocházejí z ostrovů. Aby mohlo být označení použito i pro zpracované produkty, musí jejich zpracování rovněž probíhat na ostrovech, pokud tato skutečnost podstatným způsobem ovlivňuje specifické vlastnosti konečného produktu.

Tato zpráva je v případě nutnosti doplněna o vhodné legislativní návrhy za účelem vyhrazení nepovinného údaje o jakosti „produkt ostrovního zemědělství“.

Článek 33

Omezení použití

1. Nepovinný údaj o jakosti lze použít pouze k popisu produktů, které splňují odpovídající podmínky použití.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro používání nepovinných údajů o jakosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 34

Sledování

Členské státy provádějí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily dodržování požadavků této hlavy, a v případě jejich porušení ukládají vhodné správní sankce.

HLAVA V

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Úřední kontroly chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit

Článek 35

Oblast působnosti

Ustanovení této kapitoly se použijí na režimy jakosti stanovené v hlavách II a III.

Článek 36

Určení příslušného orgánu

1. V souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 členské státy určí orgán nebo orgány příslušné k provádění úředních kontrol za účelem ověření toho, zda jsou dodržovány právní požadavky týkající se režimů jakosti zřízených tímto nařízením.

Postupy a požadavky nařízení (ES) č. 882/2004 se použijí obdobně na úřední kontroly prováděné za účelem ověření dodržování právního požadavku týkajícího se režimů jakosti u všech produktů, na které se vztahuje příloha I tohoto nařízení.

2. Příslušné orgány uvedené v odstavci 1 musí poskytovat náležité záruky objektivitě a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nezbytné k plnění svých funkcí.

3. Úřední kontroly zahrnují:

- a) ověření, zda je produkt v souladu s příslušnou specifikací produktu, a
- b) sledování používání zapsaných názvů k popisu produktu uváděného na trh v souladu s článkem 13, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy II, a v souladu s článkem 24, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy III.

Článek 37

Ověření souladu se specifikací produktu

1. V případě chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, jež označují produkty pocházející z Unie, ověřují soulad se specifikací produktu před uvedením produktu na trh:

- a) jeden nebo více příslušných orgánů uvedených v článku 36 tohoto nařízení nebo
- b) jeden nebo více kontrolních subjektů ve smyslu čl. 2 bodě 5 nařízení (ES) č. 882/2004, které působí jako subjekty pro certifikaci produktů.

Náklady na toto ověření souladu se specifikacemi mohou nést hospodářské subjekty, u nichž se tyto kontroly provádějí. Na těchto nákladech se mohou podílet rovněž členské státy.

2. V případě označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, jež označují produkty pocházející ze třetí země, ověřují soulad se specifikacemi před uvedením produktu na trh:

a) jeden nebo více orgánů veřejné správy určených třetí zemí nebo

b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci produktů.

3. Členské státy zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 1 a pravidelně tyto údaje aktualizují.

Komise zveřejní název a adresu orgánů a subjektů uvedených v odstavci 2 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.

4. Komise může bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví způsob zveřejnění názvů a adres subjektů pro certifikaci produktů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

Článek 38

Dohled nad užíváním názvu na trhu

Členské státy informují Komisi o názvech a adresách příslušných orgánů uvedených v článku 36. Komise názvy a adresy těchto orgánů zveřejní.

Členské státy provádějí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily dodržování požadavků tohoto nařízení, a v případě jejich porušení přijímají veškerá nezbytná opatření.

Článek 39

Přenesení úkolů příslušnými orgány na kontrolní subjekty

1. Příslušné orgány mohou v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 882/2004 přenést zvláštní úkoly týkající se úředních kontrol režimů jakosti na jeden nebo více kontrolních subjektů.

2. Tyto kontrolní subjekty musí být akreditovány v souladu s evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65 (všeobecné požadavky na orgány provozující systémy certifikace produktů).

3. Akreditaci podle odstavce 2 tohoto článku může provádět pouze:

a) národní akreditační orgán v Unii v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 nebo

b) akreditační orgán mimo Unii, který je signatářem mnohostranné dohody o uznávání pod záštitou Mezinárodního akreditačního fóra.

Článek 40

Plánování a vykazování kontrolních činností

1. Členské státy zajistí, aby činnosti na kontrolu povinností podle této kapitoly byla výslovně uvedena v samostatném oddíle víceletých vnitrostátních plánů kontrol v souladu s články 41, 42 a 43 nařízení (ES) č. 882/2004.

2. Výroční zprávy o kontrole povinností stanovených tímto nařízením zahrnují samostatný oddíl obsahující informace stanovené v článku 44 nařízení (ES) č. 882/2004.

KAPITOLA II

Výjimky týkající se některých dřívějších použití

Článek 41

Druhové výrazy

1. Aniž je dotčen článek 13, nemá toto nařízení vliv na používání výrazů, které jsou v Unii druhové, a to i v případě, že je druhový výraz součástí názvu, který je chráněn v rámci režimu jakosti.

2. Pro určení toho, zda výraz zdruhověl, se přihlíží ke všem relevantním činitelům, zejména:

a) ke stávající situaci v oblastech spotřeby;

b) k příslušným vnitrostátním právním aktům nebo právním aktům Unie.

3. V zájmu plné ochrany práv zúčastněných stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví další pravidla pro určení druhovosti výrazů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 42

Odrůdy rostlin a plemena zvířat

1. Toto nařízení nebrání tomu, aby byly na trh uváděny produkty, jejichž označení obsahuje název nebo výraz, který je chráněn nebo vyhrazený v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II, III nebo IV a který obsahuje název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat nebo je z něj vytvořen, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dotčený produkt uvedenou odrůdu nebo plemeno obsahuje nebo je z nich získán;

b) spotřebitelé nejsou uváděni v omyl;

- c) použití názvu odrůdy nebo názvu plemene představuje spravedlivou hospodářskou soutěž;
- d) použitím názvu se nevyužívá pověsti chráněného výrazu a
- e) v případě režimu jakosti popsaného v hlavě II byly produkt produkován a uváděn na trh pod uvedeným názvem mimo svou oblast původu přede dnem podání žádosti o zápis zeměpisného označení.

2. V zájmu dalšího objasnění rozsahu práv a svobod provozovatelů potravinářských podniků používat název odrůdy rostlin nebo plemene zvířat uvedených v odstavci 1 tohoto článku je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla pro určování použití takových názvů.

Článek 43

Vztah k duševnímu vlastnictví

Režimy jakosti uvedené v hlavě III a IV se uplatňují, aniž jsou dotčena pravidla Unie nebo členských států, která upravují duševní vlastnictví, a zejména pravidla týkající se označení původu, zeměpisných označení a ochranných známek, a práva vyplývající z těchto pravidel.

KAPITOLA III

Označení a symboly v rámci režimů jakosti a úloha producentů

Článek 44

Ochrana označení a symbolů

1. Označení, zkratky a symboly odkazující na režimy jakosti mohou být použity pouze v souvislosti s produkty, které byly vyprodukovány v souladu s pravidly režimu jakosti, k němuž se vztahují. Toto platí zejména pro následující označení, zkratky a symboly:

- a) „chráněné označení původu“, „chráněné zeměpisné označení“, „zeměpisné označení“, „CHOP“, „CHZO“ a související symboly podle hlavy II;
- b) „zaručená tradiční specialita“, „ZTS“ a související symbol podle hlavy III;
- c) „horský produkt“ podle hlavy IV.

2. V souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1290/2005 je možné z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) financovat na ústřední úrovni z podnětu Komise nebo jejím jménem správní podporu týkající se rozvoje, přípravných prací, sledování, správní a právní podpory, právní ochrany, registračních poplatků, poplatků za obnovení, poplatků za sledování ochranných známek, soudních poplatků a jakýchkoli dalších souvisejících opatření nutných k ochraně používání označení, zkratk a symbolů odkazujících na režimy jakosti

před zneužitím, napodobením, připomenutím nebo jakýmkoli jinými praktikami, které by mohly uvádět spotřebitele v Unii i ve třetích zemích v omyl.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro jednotnou ochranu označení, zkratk a symbolů uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 45

Úloha seskupení

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení o organizacích producentů a meziodvětvových organizacích uvedená v nařízení (ES) č. 1234/2007, je seskupení oprávněno:

- a) přispívat k zajištění záruk za jakost, dobrou pověst a pravost jejich produktů na trhu sledováním užívání názvu v oblasti obchodu a v případě potřeby informováním příslušných orgánů podle článku 36 nebo jakýchkoli dalších příslušných orgánů v rámci čl. 13 odst. 3;
- b) činit opatření s cílem zajistit odpovídající právní ochranu chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení a práv duševního vlastnictví, která s těmito označeními přímo souvisejí;
- c) rozvíjet informační a propagační činnosti zaměřené na informování spotřebitelů o vlastnostech produktu představujících přidanou hodnotu;
- d) rozvíjet činnosti související se zajištěním souladu produktu s jeho specifikací;
- e) podnikat kroky ke zlepšení výkonnosti režimu jakosti, včetně rozvíjení poznatků z ekonomické oblasti, provádění ekonomických analýz, šíření ekonomických informací o režimu a poskytování poradenství producentům;
- f) přijímat opatření ke zvýšení hodnoty produktů a v případě potřeby činit kroky s cílem předcházet nebo bránit opatřením, která nepříznivě ovlivňují nebo by mohla nepříznivě ovlivňovat způsob vnímání těchto produktů.

2. Členské státy mohou podporovat utváření a činnost seskupení na svém území správními prostředky. Členské státy dále sdělují Komisi název a adresu seskupení podle čl. 3 odst. 2. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 46

Právo využívat režimy

1. Členské státy zajistí, aby každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla režimu jakosti stanovená v hlavách II a III, měl nárok na zařazení do ověření souladu zavedeného podle článku 37.

2. Kontrolám stanoveným v kapitole I této hlavy podléhají i hospodářské subjekty, které připravují a skladují produkt uváděný na trh jako zaručená tradiční specialita či jako produkt s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, nebo hospodářské subjekty, které takové produkty uvádějí na trh.

3. Členské státy zajistí, aby hospodářské subjekty, které chtějí dodržovat pravidla režimu jakosti stanovená v hlavách III a IV, tak mohly činit a aby jim v účasti na režimu nebránily překážky, které jsou diskriminační nebo které nejsou objektivně opodstatněné.

Článek 47

Poplatky

Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 882/2004, a zejména kapitola VI hlavy II uvedeného nařízení, mohou členské státy vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů na správu režimů jakosti, včetně nákladů na vyřízení žádostí, prohlášení o námitkách, žádostí o změnu specifikace a žádostí o zrušení zápisu podle tohoto nařízení.

KAPITOLA IV

Postupy podávání žádostí a provádění zápisu označení původu, zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit

Článek 48

Oblast působnosti postupů podávání žádostí

Ustanovení této kapitoly se použijí na režimy jakosti stanovené v hlavách II a III.

Článek 49

Žádost o zápis názvů

1. Žádosti o zápis názvů podle režimů jakosti uvedených v článku 48 mohou podávat pouze seskupení, která se zabývají produkty, jejichž název má být zapsán. V případě názvu „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“, který označuje přeshraniční zeměpisnou oblast, nebo v případě názvu „zaručené tradiční speciality“ může několik seskupení z různých členských států nebo třetích zemí podat společnou žádost o zápis.

Za seskupení může být považována i jedna fyzická či právnická osoba, pokud se prokáže, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- dotčená osoba je jediným producentem, který chce žádost podat;
- pokud jde o chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení, vymezená zeměpisná oblast má charakteristiky, které jsou zjevně odlišné od charakteristik sousedních

oblastí, nebo se vlastnosti daného produktu liší od vlastností produktů produkovaných v sousedních oblastech.

2. Pokud se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II týká zeměpisné oblasti v členském státě nebo pokud je žádost podle režimu stanoveného v hlavě III připravena seskupením usazeným v členském státě, podává se orgánům daného členského státu.

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležitě zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

Členský stát posoudí přípustnost námitek obdržených podle režimu stanoveného v hlavě II s ohledem na kritéria uvedená v čl. 10 odst. 1 a přípustnost námitek obdržených podle režimu stanoveného v hlavě III s ohledem na kritéria uvedená v čl. 21 odst. 1.

4. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky tohoto nařízení jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustnosti námitek obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 3.

Členský stát zajistí, aby jeho vyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

Členský stát zajistí zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

V případě chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení zajistí členský stát rovněž náležité zveřejnění znění specifikace produktu, na jehož základě Komise přijme rozhodnutí podle čl. 50 odst. 2.

5. Pokud se žádost podle režimu stanoveného v hlavě II vztahuje k zeměpisné oblasti ve třetí zemi nebo pokud je žádost podle režimu stanoveného v hlavě III připravena seskupením usazeným ve třetí zemi, podává se Komisi, a to buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dotyčné třetí země.

6. Dokumentace uvedená v tomto článku zaslaná Komisi musí být vyhotovena v některém z úředních jazyků Unie.

7. V zájmu usnadnění postupu podávání žádostí je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými stanoví pravidla pro provádění vnitrostátních námitkových řízení v případě společných žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území a kterými doplní pravidla pro postup podávání žádostí.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů, formy a předkládání žádostí, a to i v případě žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 50

Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 49, aby ověřila, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu. Doba přezkumu by neměla přesáhnout šest měsíců. V případě překročení této doby Komise písemně informuje žadatele o důvodech prodlení.

Komise alespoň jednou měsíčně zveřejňuje seznam názvů, které jsou předmětem žádostí o zápis, a data podání těchto žádostí.

2. Pokud se Komise na základě přezkumu provedeného podle odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*:

- a) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě II jednotný dokument a odkaz na zveřejnění specifikace produktu;
- b) v případě žádostí podle režimu stanoveného v hlavě III specifikaci.

Článek 51

Námitkové řízení

1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem a usazená ve třetí zemi podat Komisi námitku.

Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námitky podle prvního pododstavce.

Podání námitky musí obsahovat prohlášení, že by žádost mohla znamenat porušení podmínek tohoto nařízení. Podání námitky, které toto prohlášení neobsahuje, je neplatné.

Komise podání námitky neprodlené předá orgánu nebo subjektu, které žádost předložily.

2. Pokud je Komisi podána námitka a do dvou měsíců předloženo příslušné odůvodněné prohlášení o námitce, ověří Komise přípustnost tohoto odůvodněného prohlášení o námitce.

3. Do dvou měsíců od obdržení přípustného odůvodněného prohlášení o námitce vyzve Komise orgán nebo osobu, které námitku podaly, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, aby po přiměřenou dobu v délce nejvýše tří měsíců vedly náležité konzultace.

Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo subjekt, které podaly žádost, zahájí tyto náležité konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace s cílem posoudit, zda žádost o zápis splňuje podmínky tohoto nařízení. Pokud není dosaženo dohody, poskytnou se tyto informace i Komisi.

Během těchto tří měsíců může Komise kdykoli na žádost žadatele prodloužit lhůtu pro konzultace nejvýše o tři měsíce.

4. Jestliže po náležitých konzultacích uvedených v odstavci 3 tohoto článku dojde k podstatné změně údajů zveřejněných v souladu s čl. 50 odst. 2, Komise znovu provede přezkum podle článku 50.

5. Podání námitky, odůvodněné prohlášení o námitce a související dokumenty zaslané Komisi v souladu s odstavci 1 až 4 musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.

6. S cílem stanovit jasné postupy a lhůty pro podávání námitek je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní pravidla týkající se námitkového řízení.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a předkládání námitek. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 52

Rozhodnutí o zápisu

1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 50 odst. 1 prvního pododstavce domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Pokud Komise neobdrží žádné podání námítky ani žádné přípustné odůvodněné prohlášení o námítce podle článku 51, přijme bez použití postupu podle čl. 57 odst. 2 prováděcí akty, kterými daný název zapíše.

3. Pokud Komise obdrží přípustné odůvodněné prohlášení o námítce, po náležitých konzultacích podle čl. 51 odst. 3 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací buď:

- a) v případě, že bylo dosaženo dohody, zapíše název prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu uvedeného v čl. 57 odst. 2 a v případě potřeby změní informace zveřejněné podle čl. 50 odst. 2 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo
- b) v případě, že dohody dosaženo nebylo, přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o zápisu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

4. Akty týkající se zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 53

Změna specifikace produktu

1. Seskupení, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud změna zahrnuje jednu nebo více podstatnějších změn specifikace, řídí se žádost o změnu postupem podle článků 49 až 52.

Pokud jsou však navrhované změny menšího rozsahu, Komise žádost schválí, nebo zamítne. V případě schválení změn, které znamenají změnu prvků uvedených v čl. 50 odst. 2, zveřejní Komise tyto prvky v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Aby určitá změna v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II byla považována za změnu menšího rozsahu, nesmí:

- a) se týkat hlavních vlastností produktu;
- b) měnit souvislost uvedenou v čl. 7 odst. 1 písm. f) bodě i) nebo ii);
- c) zahrnovat změnu názvu produktu nebo jakékoli části tohoto názvu;
- d) se dotýkat vymezené zeměpisné oblasti ani
- e) zpříšňovat omezení obchodu s daným produktem nebo jeho surovinami.

Aby určitá změna v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě III byla považována za změnu menšího rozsahu, nesmí:

- a) se týkat hlavních vlastností produktu;

b) zavádět zásadní změny metody produkce ani

c) zahrnovat změnu názvu produktu nebo jakékoli části tohoto názvu.

Přezkum žádosti se zaměří na navrhovanou změnu.

3. Za účelem usnadnění administrativního procesu v souvislosti se žádostí o změnu specifikace, včetně situací, kdy změna neznámá žádnou změnu jednotného dokumentu a představuje dočasnou změnu specifikace z důvodu povinných hygienických a rostlinolékařských opatření stanovených orgány veřejné moci, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní pravidla pro postup podávání žádostí o změnu specifikace.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podání žádosti o změnu specifikace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 54

Zrušení zápisu

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout prováděcí akty s cílem zrušit zápis chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení nebo zaručené tradiční speciality v těchto případech:

- a) pokud není zajištěn soulad s podmínkami specifikace;
- b) pokud po dobu nejméně sedmi let není na trh uveden žádný produkt nesoucí označení dané zaručené tradiční speciality, dané chráněné označení původu nebo dané chráněné zeměpisné označení.

Komise může zrušit příslušný zápis na žádost producentů produktů uváděných na trh pod zapsaným názvem.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

2. Za účelem zajištění právní jistoty, aby všechny strany měly možnost hájit svá práva a oprávněné zájmy, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, kterými doplní pravidla týkající se postupu zrušení zápisu.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů a formy týkajících se zrušení zápisu, jakož i ohledně předkládání žádostí uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

HLAVA VI
PROCESNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Místní zemědělství a přímý prodej

Článek 55

Podávání zpráv o místním zemědělství a přímém prodeji

Do 4. ledna 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující argumenty týkající se nového režimu označování týkajícího se názvů „místní zemědělství“ a „přímý prodej“ s cílem pomoci producentům při uvádění jejich produktů na místní trh. Tato zpráva se zaměří na schopnost zemědělců vytvářet přidanou hodnotu k produkci prostřednictvím nového označení a měla by zohlednit další kritéria, jako jsou možnosti snížení emisí uhlíku a odpadu prostřednictvím krátkých výrobních a distribučních řetězců.

Tato zpráva je v případě nutnosti doplněna o vhodné legislativní návrhy na vytvoření režimu označování místního zemědělství a přímého prodeje.

KAPITOLA II

Procedurální pravidla

Článek 56

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 12 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce, čl. 25 odst. 3, čl. 29 odst. 4, článku 30, čl. 31 odst. 3 a 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 7 prvního pododstavce, čl. 51 odst. 6 prvního pododstavce, čl. 53 odst. 3 prvního pododstavce a čl. 54 odst. 2 prvního pododstavce je svěřena Komisi na dobu pěti let od 3. ledna 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 12 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce, čl. 25 odst. 3, čl. 29 odst. 4, článku 30, čl. 31 odst. 3 a 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 7 prvního pododstavce, čl. 51 odst. 6 prvního pododstavce, čl. 53 odst. 3 prvního pododstavce a čl. 54 odst. 2 prvního pododstavce kdykoli

zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 12 odst. 5 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 2, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce, čl. 23 odst. 4 prvního pododstavce, čl. 25 odst. 3, čl. 29 odst. 4, článku 30, čl. 31 odst. 3 a 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 2, čl. 49 odst. 7 prvního pododstavce, čl. 51 odst. 6 prvního pododstavce, čl. 53 odst. 3 prvního pododstavce a čl. 54 odst. 2 prvního pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 57

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro politiku jakosti zemědělských produktů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA III

Zrušující a závěrečná ustanovení

Článek 58

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 se zrušují.

Článek 13 nařízení (ES) č. 509/2006 se však použije i nadále, pokud jde o žádosti týkající se produktů nespádajících do oblasti působnosti hlavy III tohoto nařízení obdržené Komisí přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze II tohoto nařízení.

Článek 59

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 12 odst. 3 a čl. 23 odst. 3 se však použijí ode dne 4. ledna 2016, aniž jsou dotčeny produkty uvedené na trh již před tímto dnem.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

ZEMĚDĚLSKÉ PRODUKTY A POTRAVINY PODLE ČL. 2 ODSŤ. 1

I. Označení původu a zeměpisná označení

- pivo,
- čokoláda a odvozené produkty,
- chléb, pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky, sušenky a ostatní pekařské zboží,
- nápoje vyrobené z rostlinných výtažků,
- těstoviny,
- sůl,
- přírodní gumy a pryskyřice,
- hořčičná pasta,
- seno,
- vonné silice,
- korek,
- košenila,
- květiny a okrasné rostliny,
- bavlna,
- vlna,
- proutí,
- třený len,
- kůže,
- kožešiny,
- peří.

II. Zaručené tradiční speciality

- hotová jídla,
  - pivo,
  - čokoláda a odvozené produkty,
  - chléb, pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky, sušenky a ostatní pekařské zboží,
  - nápoje vyrobené z rostlinných výtažků,
  - těstoviny,
  - sůl.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA PODLE ČL. 58 ODS. 2

Nařízení (ES) č. 509/2006	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 odst. 4
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 bod 5
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 3 bod 3
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	—
Čl. 2 odst. 1 písm. d)	Čl. 3 bod 2
Čl. 2 odst. 2 první až třetí pododstavec	—
Čl. 2 odst. 2 čtvrtý pododstavec	—
Článek 3	Čl. 22 odst. 1
Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 18 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Čl. 4 odst. 3 první pododstavec	—
Čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 18 odst. 4
Čl. 5 odst. 1	Článek 43
Čl. 5 odst. 2	Čl. 42 odst. 1
Čl. 6 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 písm. a)	Čl. 19 odst. 1 písm. a)
Čl. 6 odst. 1 písm. b)	Čl. 19 odst. 1 písm. b)
Čl. 6 odst. 1 písm. c)	Čl. 19 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 1 písm. d)	—
Čl. 6 odst. 1 písm. e)	Čl. 19 odst. 1 písm. d)
Čl. 6 odst. 1 písm. f)	—
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 49 odst. 1
Čl. 7 odst. 3 písm. a) a b)	Čl. 20 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 7 odst. 3 písm. c)	—
Čl. 7 odst. 3 písm. d)	—
Čl. 7 odst. 4	Čl. 49 odst. 2

Nařízení (ES) č. 509/2006	Toto nařízení
Čl. 7 odst. 5	Čl. 49 odst. 3
Čl. 7 odst. 6 písm. a), b) a c)	Čl. 49 odst. 4
Čl. 7 odst. 6 písm. d)	Čl. 20 odst. 2
Čl. 7 odst. 7	Čl. 49 odst. 5
Čl. 7 odst. 8	Čl. 49 odst. 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 50 odst. 1
Čl. 8 odst. 2 první pododstavec	Čl. 50 odst. 2 písm. b)
Čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 52 odst. 1
Čl. 9 odst. 1 a 2	Čl. 51 odst. 1
Čl. 9 odst. 3	Čl. 21 odst. 1 a 2
Čl. 9 odst. 4	Čl. 52 odst. 2
Čl. 9 odst. 5	Čl. 51 odst. 3 a 4
Čl. 9 odst. 6	Čl. 51 odst. 5
Článek 10	Článek 54
Článek 11	Článek 53
Článek 12	Článek 23
Čl. 13 odst. 1	—
Čl. 13 odst. 2	—
Čl. 13 odst. 3	—
Čl. 14 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	Čl. 46 odst. 1
Čl. 14 odst. 3	Čl. 37 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 1	Čl. 37 odst. 1
Čl. 15 odst. 2	Čl. 37 odst. 2
Čl. 15 odst. 3	Čl. 39 odst. 2
Čl. 15 odst. 4	Čl. 36 odst. 2
Článek 16	—
Čl. 17 odst. 1 a 2	Čl. 24 odst. 1
Čl. 17 odst. 3	Čl. 24 odst. 2

Nařízení (ES) č. 509/2006	Toto nařízení
Článek 18	Článek 57
Čl. 19 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 19 odst. 1 písm. b)	Čl. 49 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 19 odst. 1 písm. c)	Čl. 49 odst. 7 první pododstavec
Čl. 19 odst. 1 písm. d)	Čl. 22 odst. 2
Čl. 19 odst. 1 písm. e)	Čl. 51 odst. 6
Čl. 19 odst. 1 písm. f)	Čl. 54 odst. 1
Čl. 19 odst. 1 písm. g)	Čl. 23 odst. 4
Čl. 19 odst. 1 písm. h)	—
Čl. 19 odst. 1 písm. i)	—
Čl. 19 odst. 2	Čl. 25 odst. 1
Čl. 19 odst. 3 písm. a)	—
Čl. 19 odst. 3 písm. b)	Čl. 25 odst. 2
Článek 20	Článek 47
Článek 21	Článek 58
Článek 22	Článek 59
Příloha I	Příloha I (část II)

Nařízení (ES) č. 510/2006	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 odst. 1 a 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 odst. 4
Článek 2	Článek 5
Čl. 3 odst. 1 první pododstavec	Čl. 6 odst. 1
Čl. 3 odst. 1 druhý a třetí pododstavec	Čl. 41 odst. 1, 2 a 3
Čl. 3 odst. 2, 3 a 4	Čl. 6 odst. 2, 3 a 4
Článek 4	Článek 7
Čl. 5 odst. 1	Čl. 3 bod 2 a čl. 49 odst. 1

Nařízení (ES) č. 510/2006	Toto nařízení
Čl. 5 odst. 2	Čl. 49 odst. 1
Čl. 5 odst. 3	Čl. 8 odst. 1
Čl. 5 odst. 4	Čl. 49 odst. 2
Čl. 5 odst. 5	Čl. 49 odst. 3
Čl. 5 odst. 6	Článek 9
Čl. 5 odst. 7	Čl. 8 odst. 2
Čl. 5 odst. 8	—
Čl. 5 odst. 9 první pododstavec	—
Čl. 5 odst. 9 druhý pododstavec	Čl. 49 odst. 5
Čl. 5 odst. 10	Čl. 49 odst. 6
Čl. 5 odst. 11	—
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec	Čl. 50 odst. 1
Čl. 6 odst. 2 první pododstavec	Čl. 50 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 52 odst. 1
Čl. 7 odst. 1	Čl. 51 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 2	Čl. 51 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 3	Článek 10
Čl. 7 odst. 4	Čl. 52 odst. 2 a 4
Čl. 7 odst. 5	Čl. 51 odst. 3 a čl. 52 odst. 3 a 4
Čl. 7 odst. 6	Článek 11
Čl. 7 odst. 7	Čl. 51 odst. 5
Článek 8	Článek 12
Článek 9	Článek 53
Čl. 10 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 46 odst. 1
Čl. 10 odst. 3	Čl. 37 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 1	Čl. 37 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 37 odst. 2

Nařízení (ES) č. 510/2006	Toto nařízení
Čl. 11 odst. 3	Čl. 39 odst. 2
Čl. 11 odst. 4	Čl. 36 odst. 2
Článek 12	Článek 54
Čl. 13 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	Čl. 15 odst. 1
Čl. 13 odst. 4	Čl. 15 odst. 2
Článek 14	Článek 14
Článek 15	Článek 57
Čl. 16 písm. a)	Čl. 5 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 16 písm. b)	—
Čl. 16 písm. c)	—
Čl. 16 písm. d)	Čl. 46 odst. 7
Čl. 16 písm. e)	—
Čl. 16 písm. f)	Čl. 49 odst. 6
Čl. 16 písm. g)	Čl. 12 odst. 7
Čl. 16 písm. h)	—
Čl. 16 písm. i)	Čl. 11 odst. 3
Čl. 16 písm. j)	—
Čl. 16 písm. k)	Čl. 54 odst. 2
Článek 17	Článek 16
Článek 18	Článek 47
Článek 19	Článek 58
Článek 20	Článek 59
Příloha I a příloha II	Příloha I (část I)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1152/2012

ze dne 21. listopadu 2012,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rybářská pravidla Unie mají rovný přístup do vod Unie a ke zdrojům, které podléhají pravidlům společné rybářské politiky.
- (2) Nařízení (ES) č. 2371/2002 ⁽³⁾ stanoví výjimku z pravidla rovného přístupu tím, že opravňuje členské státy omezit rybolov ve vodách do 12 námořních mil od jejich základních linií pro určitá pravidla.
- (3) V souladu s nařízením (ES) č. 2371/2002 předložila Komise 13. července 2011 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o opatřeních týkajících se přístupu k rybolovným zdrojům v pásnu 12 námořních mil. Závěrem této zprávy bylo, že přístupový režim je velmi stabilní a již od roku 2002 funguje uspokojivě.

(4) Dosavadní pravidla, která omezují přístup k rybolovným zdrojům v pásnu 12 námořních mil, měla příznivý vliv na zachování rybolovných zdrojů omezením intenzity rybolovu v nejcitlivější části vod Unie. Tato pravidla rovněž zachovala tradiční rybářské činnosti, které jsou významné pro hospodářský a sociální rozvoj některých pobřežních komunit.

(5) Výjimka vstoupila v platnost dne 1. ledna 2003 a má pozbyt platnosti dne 31. prosince 2012. Její platnost by měla být prodloužena až do přijetí nového nařízení, vycházejícího z návrhu Komise nařízení Evropského parlamentu a Rady o společné rybářské politice.

(6) Nařízení (ES) č. 2371/2002 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 17 odst. 2 nařízení (ES) č. 2371/2002 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Členské státy jsou od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014 ve vodách do 12 námořních mil od základních linií, které jsou pod jejich svrchovaností nebo jurisdikcí, oprávněny omezit rybolov rybářských plavidel, která tradičně operují v těchto vodách z přístavů na přilehlém pobřeží. Tímto nejsou dotčena pravidla pro rybářská plavidla Unie plující pod vlajkou jiných členských států podle stávajících sousedských vztahů mezi členskými státy a opatření uvedená v příloze I, která pro každý členský stát stanoví zeměpisné oblasti v rámci pobřežních pásem jiných členských států, kde se tyto činnosti provozují, a druhy, kterých se tyto činnosti týkají.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 15.11.2012, s. 89.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. října 2012 (dosud nezveřejněný v *Úředním věstníku*) a rozhodnutí Rady ze dne 13. listopadu 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/34/EU

ze dne 21. listopadu 2012

o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství ⁽⁴⁾, směrnice Rady 95/18/ES ze dne 19. června 1995 o vydávání licencí železničním podnikům ⁽⁵⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury ⁽⁶⁾ a zpoplatnění železniční infrastruktury byly podstatně změněny. Vzhledem k tomu, že jsou nezbytné další změny, by uvedené směrnice měly být z důvodu jasnosti přepracovány a sloučeny do jediného aktu.

(2) Větší integrace dopravního odvětví Unie má zásadní význam pro dokončení vnitřního trhu a železnice jsou důležitou částí dopravního odvětví Unie směřujícího k dosažení trvale udržitelné mobility.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 132, 3.5.2011, s. 99.

⁽²⁾ Úř. věst. C 104, 2.4.2011, s. 53.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. listopadu 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 8. března 2012 (Úř. věst. C 108 E, 14.4.2012, s. 8). Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. července 2012 a rozhodnutí Rady ze dne 29. října 2012.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 70.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 29.

(3) Za účelem integrace do konkurenčního trhu by se měla zlepšit výkonnost železničního systému, při současném zohlednění jeho zvláštních rysů.

(4) Členské státy s významným podílem železniční dopravy ve styku se třetími zeměmi, které mají stejný rozchod kolejí, jenž je odlišný od rozchodu kolejí hlavní železniční sítě Unie, by měly mít možnost používat speciální provozní pravidla zajišťující koordinaci mezi jejich provozovateli infrastruktury a provozovateli infrastruktury z dotčených třetích zemí a spravedlivou hospodářskou soutěž mezi železničními podniky.

(5) Má-li být železniční doprava výkonná a konkurenceschopná s ostatními druhy dopravy, měly by členské státy zajistit, aby železniční podniky měly status nezávislého provozovatele, a mohly se tudíž chovat tržně a podle požadavků trhu.

(6) Aby byl zajištěn budoucí rozvoj a hospodárné využití železniční sítě, mělo by dojít k odlišení poskytování dopravních služeb od provozování železniční infrastruktury. Vzhledem k tomu je nezbytné, aby obě tyto činnosti byly řízeny odděleně a měly oddělené účetnictví. Jsou-li tyto požadavky na oddělení splněny, nedojde-li ke střetu zájmů a je-li zaručena důvěrnost obchodně citlivých informací, měli by mít provozovatelé infrastruktury možnost zadávat prostřednictvím outsourcingu některé administrativní úkoly, jako je výběr poplatků, jiným subjektům než těm, které jsou činné na trzích služeb železniční dopravy.

(7) Zásada volného pohybu služeb se vztahuje rovněž na železnice, s přihlédnutím ke specifickým rysům tohoto odvětví.

(8) Za účelem podpory hospodářské soutěže v řízení železniční dopravy ve smyslu zlepšení pohodlí a služeb poskytovaných uživatelům by si členské státy měly nadále zachovat obecnou odpovědnost za rozvoj přiměřené železniční infrastruktury.

- (9) Vzhledem k tomu, že neexistují společná pravidla pro rozdělování nákladů na železniční infrastrukturu, měly by členské státy po konzultaci s provozovatelem infrastruktury stanovit pravidla pro železniční podniky, aby platily za používání železniční infrastruktury. Taková pravidla by neměla zakládat diskriminaci mezi železničními podniky.
- (10) Členské státy by měly zajistit zdravou finanční strukturu provozovatelů infrastruktury a stávajících veřejných železničních podniků s řádným ohledem na pravidla Unie v oblasti státní podpory. Tím nejsou dotčeny pravomoci členských států ohledně plánování a financování infrastruktury.
- (11) Žadatelé by měli mít možnost vyjádřit svůj názor na obsah obchodního plánu, pokud jde o využití, poskytování a rozvoj infrastruktury. To by nemělo nezbytně nutně znamenat úplné zveřejnění obchodního plánu vypracovaného provozovatelem infrastruktury.
- (12) Vzhledem k tomu, že soukromé železniční přípojky a vlečky, jako jsou vlečky a tratě v soukromých průmyslových zařízeních, nejsou součástí železniční infrastruktury vymezené v této směrnici, na provozovatele těchto infrastruktur by se neměly vztahovat povinnosti, které provozovatelům infrastruktury ukládá tato směrnice. Je však třeba zaručit nediskriminační přístup k železničním přípojkám a vlečkám, bez ohledu na jejich vlastnictví, jsou-li potřebné k získání přístupu k zařízením služeb, která mají zásadní význam pro poskytování dopravních služeb a slouží nebo mohou sloužit více než jednomu koncovému uživateli.
- (13) Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o pokrytí výdajů spojených s infrastrukturou jinými prostředky než přímým státním financováním, například partnerstvím veřejného a soukromého sektoru nebo financováním v rámci soukromého sektoru.
- (14) Výkazy zisků a ztrát provozovatelů infrastruktury by měly být vyrovnány během přiměřené lhůty, která po stanovení může být překročena za výjimečných okolností, jako je významné a náhlé zhoršení hospodářské situace v členském státě, které má podstatný dopad na stupeň provozu na jeho infrastruktuře nebo na vyšší dostupného veřejného financování. V souladu s mezinárodními účetními pravidly se výše půjček na financování projektů infrastruktury v těchto výkazech zisků a ztrát neobjevuje.
- (15) Účelná nákladní doprava, zejména přeshraniční doprava, vyžaduje opatření k otevření trhu.
- (16) Aby bylo zaručeno, že práva přístupu k železniční infrastruktuře jsou uplatňována v celé Unii jednotně a bez diskriminace, je vhodné za tímto účelem zavést vydávání licencí pro železniční podniky.
- (17) U jízd se zastávkami by provozovatelé nově vstupující na trh měli mít oprávnění k nástupu a výstupu cestujících na trase, aby byla zajištěna hospodářská životaschopnost takových spojů a aby se zabránilo znevýhodnění potenciálních konkurentů v porovnání se stávajícími provozovateli.
- (18) Zavedení nových mezinárodních osobních spojů se zastávkami s otevřeným přístupem by nemělo být využito k otevření trhu vnitrostátní osobní dopravy, ale mělo by se zaměřit pouze na zastávky, jež jsou doplňkové k mezinárodní trase. Hlavním účelem nových spojů by mělo být přepravovat cestující na mezinárodní trase. Při posouzení toho, zda je toto hlavním účelem služby, by se měla zohlednit taková kritéria, jako je podíl na obratu a objemu, jež je odvozen z počtu cestujících ve vnitrostátní nebo mezinárodní dopravě, a délka trasy. Posouzení hlavního účelu služby by měl provést příslušný regulační subjekt členského státu na žádost zúčastněné osoby.
- (19) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici⁽¹⁾ opravňuje členské státy a místní orgány uzavírat smlouvy na veřejné služby, které mohou obsahovat výlučná práva na provozování určitých služeb. Proto je nezbytné zajistit, aby ustanovení uvedeného nařízení byla v souladu se zásadou otevření mezinárodní osobní dopravy hospodářské soutěži.
- (20) Otevření mezinárodní osobní dopravy hospodářské soutěži může mít důsledky pro organizaci a financování osobní železniční dopravy provozované na základě smlouvy na veřejné služby. Členské státy by měly mít možnost omezit právo přístupu na trh, pokud by toto právo ohrozilo hospodářskou vyváženost uvedených smluv na veřejné služby a pokud k tomu příslušný regulační subjekt udělí souhlas na základě objektivní hospodářské analýzy a na žádost příslušných orgánů, jež uzavřely smlouvu na veřejné služby.
- (21) Posouzení, zda byla hospodářská vyváženost smlouvy na veřejné služby ohrožena, by mělo zohlednit předem stanovená kritéria, jako je dopad na rentabilitu veškerých služeb zahrnutých do smlouvy na veřejné služby, včetně následných dopadů na čisté náklady, jež nese příslušný orgán veřejné správy, který smlouvu uzavřel, poptávka

⁽¹⁾ Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1.

- cestujících, stanovení cen jízdného, způsob prodeje přepravních dokladů, umístění a počet zastávek na obou stranách hranice a časové rozvržení a četnost nově navrhovaného spoje. V souladu s takovýmto posouzením a rozhodnutím příslušného regulačního subjektu by členské státy měly moci povolit, změnit nebo odmítnout právo na přístup k požadované mezinárodní osobní dopravě a zároveň i uložit provozovateli nové mezinárodní osobní dopravy poplatek v souladu s výsledky hospodářské analýzy a v souladu s právem Unie a se zásadami rovnosti a zákazu diskriminace.
- (22) Aby se přispělo na provoz osobní dopravy spojené s naplňováním závazků veřejné služby, měly by členské státy mít možnost oprávnit orgány příslušné pro tyto služby, aby zpoplatnily osobní dopravu ve své působnosti. Uvedené zpoplatnění by mělo přispět k financování závazků veřejné služby stanovených ve smlouvách na veřejné služby.
- (23) Regulační subjekt by měl pracovat takovým způsobem, aby se zabránilo jakémukoli střetu zájmů a jakékoli případné účasti na uzavírání smluv na veřejné služby, o nichž se uvažuje. Pravomoci regulačního subjektu by měly být rozšířeny tak, aby umožňovaly vyhodnotit účel mezinárodní dopravy a případně potenciální hospodářský dopad na stávající smlouvy na veřejné služby.
- (24) Aby se investovalo do služeb využívajících specializované infrastruktury, jako jsou vysokorychlostní spoje, potřebují žadatelé právní jistotu vzhledem k důležitosti rozsáhlých a dlouhodobých investic.
- (25) Regulační subjekty by si měly vyměňovat informace a případně by v konkrétních případech měly koordinovat zásady a postupy pro vyhodnocování toho, zda je ohrožena hospodářská vyváženost smlouvy na veřejné služby. Postupně by měly na základě svých zkušeností vypracovat pokyny.
- (26) Aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž mezi železničními podniky a zaručena plná transparentnost a nediskriminační přístup ke službám a jejich poskytování, je třeba rozlišovat mezi poskytováním dopravních služeb a provozováním zařízení služeb. Proto musí být tyto dva druhy činnosti řízeny nezávisle, pokud provozovatel zařízení služeb patří k jednotce nebo podniku, který je rovněž aktivní a má dominantní postavení na vnitrostátní úrovni alespoň na jednom z železničních dopravních trhů nákladní nebo osobní dopravy, pro něž je zařízení používáno. Tato nezávislost by neměla znamenat zřízení samostatného právního subjektu pro zařízení služeb.
- (27) Nediskriminační přístup k zařízením služeb a ke službám souvisejícím se železniční dopravou, které jsou v těchto zařízeních poskytovány, by měl železničním podnikům umožnit, aby uživatelům osobní a nákladní dopravy poskytovaly lepší služby.
- (28) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾ umožňuje otevření evropského trhu s elektřinou, a proto by trakční proud měl být nediskriminačním způsobem dodáván železničním podnikům, které o to požádají. V případě jediného možného dodavatele by poplatky účtované za takovouto službu měly být stanoveny v souladu s jednotnými zásadami zpoplatnění.
- (29) V rámci vztahů se třetími zeměmi by zvláštní pozornost měla být věnována zajištění recipročního přístupu železničních podniků Unie na železniční trh těchto třetích zemí, který by měl být usnadněn prostřednictvím přeshraničních dohod.
- (30) K zabezpečení spolehlivých a přiměřených služeb je třeba zajistit, aby železniční podniky vždy splňovaly určité požadavky v souvislosti s dobrou pověstí a finanční i odbornou způsobilostí.
- (31) K ochraně zákazníků a třetích osob je klíčové zajistit, aby železniční podniky měly dostatečné pojištění odpovědnosti. Rovněž by mělo být umožněno krytí odpovědnosti v případě nehod prostřednictvím záruk poskytnutých bankami nebo jinými podniky, je-li takové krytí nabízeno za tržních podmínek a pokud nemá za následek státní podporu a neobsahuje prvky diskriminace vůči jiným železničním podnikům.
- (32) Mělo by se rovněž vyžadovat, aby se železniční podniky řídily vnitrostátním i unijním právem v oblasti poskytování železničních služeb, které se uplatňuje nediskriminujícím způsobem a jehož cílem je zajistit, aby tyto podniky mohly vykonávat svou činnost na vyhrazených úsecích tratí zcela bezpečně a s patřičným ohledem na zdravotní a sociální podmínky a práva pracovníků a zákazníků.
- (33) Postupy při vydávání licencí železničním podnikům a při jejich prodlužování a změnách by měly být transparentní a v souladu se zásadou nediskriminace.

(1) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

- (34) K zajištění transparentnosti a nediskriminačního přístupu k železniční infrastruktuře a službám v zařízeních služeb pro všechny železniční podniky by se měly veškeré informace potřebné k uplatnění práv přístupu zveřejňovat ve zprávě o síti. V souladu se stávajícími mezinárodními postupy by zpráva o síti měla být zveřejněna alespoň ve dvou úředních jazycích Unie.
- (35) Vhodné systémy přidělování kapacity železniční infrastruktury ve spojení s existencí konkurenceschopných provozovatelů vedou k větší rovnováze mezi jednotlivými způsoby dopravy.
- (36) Provozovatelé infrastruktury by měli dostávat pobídky, jako jsou bonusy pro výkonné ředitele, ke snižování výše poplatků za přístup a nákladů na poskytování infrastruktury.
- (37) Povinností členských států zajistit, aby výkonnostní cíle provozovatelů infrastruktury a střednědobé až dlouhodobé příjmy byly prováděny prostřednictvím smluvního ujednání mezi příslušným orgánem a provozovatelem infrastruktury, by neměla být dotčena pravomoc členských států ohledně plánování a financování železniční infrastruktury.
- (38) Podpora optimálního využívání železniční infrastruktury vede ke snížení nákladů společnosti na dopravu.
- (39) Metody pro rozdělení nákladů stanovené ze strany provozovatelů infrastruktury by měly být založeny na nejlepším dostupném porozumění původu nákladů a měly by se podle nich rozdělovat náklady mezi různé služby nabízené železničním podnikům a případně typy železničních vozidel.
- (40) Vhodné systémy zpoplatnění železniční infrastruktury by ve spojení s odpovídajícími systémy zpoplatnění ostatní dopravní infrastruktury a existencí konkurenceschopných provozovatelů měly vést k optimální rovnováze mezi různými způsoby dopravy na udržitelném základě.
- (41) Při ukládání poplatků by měl provozovatel infrastruktury vymežit různé segmenty trhu, pokud se náklady na poskytování dopravních služeb, jejich tržní ceny nebo jejich požadavky na kvalitu služeb výrazně liší.
- (42) Systémy zpoplatnění a přidělování kapacit by měly všem podnikům umožňovat rovný a nediskriminační přístup a snažit se co nejlépe odpovídat potřebám všech uživatelů a druhů dopravy spravedlivým a nediskriminačním způsobem. Tyto systémy by měly umožňovat spravedlivou hospodářskou soutěž při poskytování železničních služeb.
- (43) V rámci stanoveném členskými státy by systémy zpoplatnění a přidělování kapacit měly podněcovat provozovatele infrastruktury k optimalizaci využití jejich infrastruktury.
- (44) Železniční podniky by měly od systémů přidělování kapacit a systémů zpoplatnění obdržet jasné a jednoznačné ekonomické signály vedoucí k racionálnímu rozhodování.
- (45) Hluk odvalování způsobený litinovými brzdovými špalíky používanými na nákladních vozech je jedním ze zdrojů emisí hluku, který by bylo možno omezit prostřednictvím vhodných technických řešení. Poplatky za infrastrukturu odstupňované podle hluku by se měly přednostně týkat nákladních vozů, které nesplňují požadavky rozhodnutí Komise 2006/66/ES ze dne 23. prosince 2005 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému Kolejová vozidla – hluk transevropského konvenčního železničního systému⁽¹⁾. Pokud má takové odstupňování za následek ztrátu výnosů pro provozovatele infrastruktury, neměla by tím být dotčena pravidla Unie pro státní podpory.
- (46) Poplatky za infrastrukturu odstupňované podle hluku by měly doplňovat další opatření pro snížení hluku způsobeného železniční dopravou, jako je přijetí technických specifikací pro interoperabilitu (TSI) stanovujících mezní hodnoty hluku způsobeného železničními vozidly, hlukové mapování a akční plány pro snížení zatížení hlukem podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí⁽²⁾ a dále finanční prostředky Unie a veřejné vnitrostátní prostředky pro dovybavení železničních vozidel a pro infrastruktury snižující hluk.
- (47) Opatření pro snížení hluku shodná s těmi, která byla přijata v odvětví železniční dopravy, by měla být zvázena i pro jiné druhy dopravy.
- (48) Aby se urychlila instalace evropského vlakového zabezpečovacího systému (European Train Control System) (dále jen „ETCS“) na palubách lokomotiv, měli by provozovatelé infrastruktury upravit systém zpoplatnění služeb prostřednictvím dočasného odstupňování poplatků pro vlaky vybavené ETCS. Toto odstupňování by mělo poskytnout přiměřené pobídky k vybavení vlaků systémy ETCS.
- (49) Aby se přihlíželo k potřebám uživatelů nebo potenciálních uživatelů kapacit železniční infrastruktury při plánování jejich obchodů a k potřebám zákazníků a investorů, je třeba, aby provozovatelé infrastruktury zajistili, aby kapacita infrastruktury byla přidělována způsobem odrážejícím potřebu zachovat a zdokonalit spolehlivost služeb.

(1) Úř. věst. L 37, 8.2.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12.

- (50) Je žádoucí poskytovat železničním podnikům a provozovatelům infrastruktury pobídky k minimalizaci závad a ke zdokonalování výkonnosti sítě.
- (51) Členské státy by měly mít možnost dovolit odběratelům služeb železniční dopravy přímý vstup do procesu přidělování kapacit.
- (52) Je třeba přihlížet k obchodním požadavkům žadatelů i provozovatelů infrastruktury.
- (53) Provozovatelům infrastruktury je třeba při přidělování kapacit železniční infrastruktury ponechat co nejvyšší pružnost, která by však měla být slučitelná s uspokojením přiměřených požadavků žadatele.
- (54) Proces přidělování kapacit by měl bránit nepřiměřenému omezování požadavků ostatních podniků, které jsou nebo mají v úmyslu stát se držiteli práv na používání železniční infrastruktury k rozvoji vlastního podnikání.
- (55) Systémy přidělování kapacit a systémy zpoplatnění mohou případně přihlížet ke skutečnosti, že různé součásti sítě železniční infrastruktury mohly být určeny pro různé hlavní uživatele.
- (56) Jelikož různí uživatelé a typy uživatelů mají často odlišný vliv na kapacitu infrastruktury, je třeba potřeby různých služeb vhodně vyvážit.
- (57) Služby provozované na základě smluv s veřejnoprávními subjekty mohou vyžadovat zvláštní pravidla k zajištění jejich přitažlivosti pro uživatele.
- (58) Systémy zpoplatnění a přidělování kapacit by měly přihlížet k následkům rostoucího vytížení kapacity infrastruktury a k jejímu nedostatku.
- (59) Rozdílné časové rámce pro plánování typů dopravy by měly zajistit možnost uspokojení žádostí o kapacitu infrastruktury podaných po skončení procesu sestavení ročního jízdního řádu sítě.
- (60) Pokud je k uspokojení potřeb uživatelů nezbytná koordinace požadavků na kapacitu, je třeba k zajištění optimálních výsledků železničních podniků vyžadovat kontrolu využití kapacity infrastruktury.
- (61) Se zřetelem k jejich monopolnímu postavení by se od provozovatelů infrastruktury měl vyžadovat průzkum dostupné kapacity infrastruktury a metod rozšíření této kapacity, pokud proces přidělování kapacit není schopen uspokojit požadavky uživatelů.
- (62) Nedostatek informací o požadavcích ostatních železničních podniků a o omezeních uvnitř systému může železničním podnikům působit potíže při snaze o optimalizaci jejich požadavků na kapacitu infrastruktury.
- (63) Za účelem zvýšení přitažlivosti železnice pro dopravu využívající síť více provozovatelů infrastruktury, zejména v mezinárodní dopravě, je třeba zajistit lepší koordinaci systémů přidělování.
- (64) Je třeba minimalizovat narušování hospodářské soutěže, které může vzniknout mezi železničními infrastrukturami nebo různými druhy dopravy v důsledku podstatných rozdílů v zásadách zpoplatnění.
- (65) Je žádoucí stanovit složky služeb infrastruktury, které jsou pro provozovatele při poskytování služby nezbytné a které by měly být poskytovány výměnou za minimální poplatky za přístup.
- (66) Je nezbytné investovat do železniční infrastruktury, přičemž systémy zpoplatnění za použití infrastruktury by měly poskytovat provozovatelům infrastruktury pobídky, aby uskutečňování odpovídajících investic bylo z hospodářského hlediska výhodné.
- (67) Ke stanovení vhodné a přiměřené úrovně zpoplatnění infrastruktury je třeba, aby provozovatelé infrastruktury účetně zaznamenávali svá aktiva a stanovili jejich hodnotu a jasně porozuměli faktorům určujícím náklady na provozování infrastruktury.
- (68) Je žádoucí zajistit, aby se při rozhodování o dopravě přihlíželo ke vnějším nákladům a aby zpoplatnění železniční infrastruktury mohlo přispět k internalizaci vnějších nákladů soudržným a vyváženým způsobem mezi všemi druhy dopravy.
- (69) Je třeba zajistit, aby poplatky za vnitrostátní a mezinárodní dopravu byly na úrovni umožňující železnici uspokojovat požadavky trhu. Proto by zpoplatnění infrastruktury mělo být stanoveno ve výši nákladů přímo vynaložených na provoz vlakové dopravy.
- (70) Celková úroveň krytí nákladů pomocí zpoplatnění infrastruktury ovlivňuje stanovení nezbytné výše příspěvku z veřejných prostředků. Členské státy mohou vyžadovat různou výši celkového krytí nákladů. Nicméně jakýkoli systém zpoplatnění použití infrastruktury by měl umožnit takový stupeň dopravy, který pokrývá přinejmenším dodatečné náklady, jež generuje, využívat železniční síť.
- (71) Železniční infrastruktura je přirozený monopol, a je proto nezbytné podněcovat provozovatele infrastruktury ke snižování nákladů a k efektivnímu řízení infrastruktury.
- (72) Rozvoje železniční dopravy by mělo být dosaženo mimo jiné za použití dostupných nástrojů Unie, aniž jsou dotčeny již stanovené priority.

- (73) Slevy udělené železničním podnikům by měly odpovídat skutečným realizovaným úsporám správních nákladů, zejména úsporám nákladů transakčních. Slevy mohou být také uděleny na podporu účelného využívání železniční infrastruktury.
- (74) Je žádoucí, aby byly železničním podnikům a provozovatelům infrastruktury poskytnuty pobídky pro minimalizaci závad sítě.
- (75) Přidělování kapacity je spojeno s náklady pro provozovatele infrastruktury, jejichž úhrada by měla být požadována.
- (76) Účinné řízení a spravedlivé a nediskriminační využívání železniční infrastruktury si žádají zřízení regulačního subjektu dohlížejícího na uplatňování pravidel stanovených v této směrnici a působícího jako subjekt příslušný pro přezkum rozhodnutí, aniž by byla dotčena možnost přezkumu soudního. Tento regulační subjekt by měl být s to prosazovat své požadavky na informace a rozhodnutí příslušnými sankcemi.
- (77) Financování regulačního subjektu by mělo zaručit jeho nezávislost a mělo by být prováděno ze státního rozpočtu nebo z povinně vybíraných příspěvků z odvětví při dodržování zásad spravedlnosti, transparentnosti, nediskriminace a proporcionality.
- (78) V zájmu zajištění nezávislosti regulačního subjektu je třeba při jmenování jeho členů postupovat vhodným způsobem, který zejména zajistí, aby osoby s rozhodovací pravomocí jmenoval veřejný orgán, jenž ve vztahu k regulovaným podnikům přímo neuplatňuje vlastnická práva. Při splnění této podmínky by tímto orgánem mohl být například parlament, prezident nebo předseda vlády.
- (79) Vyžadují se specifická opatření beroucí v úvahu specifickou geopolitickou a geografickou situaci některých členských států a zvláštní organizaci železničního odvětví v různých členských státech při zajištění integrity vnitřního trhu.
- (80) Za účelem zohlednění vývoje železničního trhu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o technické změny informací, které má poskytovat podnik žádající o licenci, seznamu tříd zpoždění, časového rozvrhu přidělování kapacit a účetních údajů, které se mají předkládat regulačním subjektům. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (81) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (82) Komise nepřijímá prováděcí akty týkající se hlavního účelu služeb železniční dopravy, posouzení dopadu nových mezinárodních služeb na hospodářskou vyváženost smluv na veřejné služby, zpoplatnění železničních podniků poskytujících služby osobní dopravy, přístupu ke službám, jež mají být poskytovány v hlavních zařízeních služeb, podrobností postupu pro získání licence, způsobů výpočtu přímých nákladů, jež vzniknou v souvislosti s poplatky účtovanými za působení hluku a s uplatňováním odstupňování poplatků za infrastrukturu, které má působit jako motivační prvek pro vybavení vlaků systémem ETCS, a společných zásad a postupů přijímání rozhodnutí regulačními subjekty, jestliže výbor ustanovený touto směrnicí nevydá k návrhu prováděcího aktu předloženému Komisi žádné stanovisko.
- (83) Jelikož cílů této směrnice, totiž podpory rozvoje železnic Unie, stanovení všeobecných zásad pro vydávání licencí železničním podnikům a koordinace mechanismů v členských státech, jimiž se řídí přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění jejího používání, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, vzhledem ke zjevně mezinárodní povaze vydávání těchto licencí a provozu významných prvků železničních sítí a k potřebě zajistit spravedlivé a nediskriminační podmínky pro přístup k železniční infrastruktuře, a proto jich může být z důvodu jejich mezinárodních dopadů lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (84) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ta ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu ustanovení této směrnice, která v porovnání s předchozími směrnicemi nepředstavují podstatnou změnu, vyplývá z uvedených směrnic.

(1) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (85) Povinnost provést a uplatňovat kapitoly II a IV této směrnice by pro členské státy, které nemají žádný železniční systém a ani jej v nejbližší budoucnosti mít nebudou, byla nepřiměřená a zbytečná. Uvedené členské státy by proto měly být od této povinnosti osvobozeny.
- (86) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (87) Touto směrnicí by neměly být dotčeny lhůty stanovené v části B přílohy IX, během nichž mají členské státy splnit požadavky vyplývající z předchozích směrnic,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví:
  - a) pravidla pro správu železniční infrastruktury a poskytování služeb železniční dopravy železničními podniky, které jsou nebo budou usazeny v členském státě, jak je stanoveno v kapitole II;
  - b) kritéria uplatňovaná členskými státy při vydávání, prodlužování nebo změnách licencí pro železniční podniky, které jsou nebo budou usazeny v Unii, jak je stanoveno v kapitole III;
  - c) zásady a postupy uplatňované při stanovení a vybírání poplatků za využívání železniční infrastruktury a při přidělování kapacity železniční infrastruktury, jak je stanoveno v kapitole IV.
2. Tato směrnice se vztahuje na používání železniční infrastruktury pro vnitrostátní a mezinárodní železniční dopravu.

Článek 2

Vyloučení z oblasti působnosti

1. Kapitola II se nepoužije na železniční podniky, které provozují pouze městskou, příměstskou nebo regionální dopravu na místních a regionálních nezávislých sítích v případě služeb poskytovaných na železniční infrastruktuře nebo na sítích určených pouze pro provoz městské nebo příměstské železniční dopravy.

Bez ohledu na první pododstavec, pokud je takový železniční podnik přímo nebo nepřímo ovládán podnikem nebo jiným subjektem provádějícím nebo integrujícím služby železniční dopravy jiné, než je městská, příměstská nebo regionální doprava, použijí se články 4 a 5. Článek 6 se na takový železniční podnik použije rovněž tehdy, pokud jde o vztah mezi železničním podnikem a podnikem nebo subjektem, který jej přímo nebo nepřímo ovládá.

2. Členské státy mohou vyjmout z použití kapitoly III tyto podniky:

- a) podniky provozující pouze osobní železniční dopravu v rámci místní a regionální samostatné železniční infrastruktury;
- b) podniky provozující pouze městskou nebo příměstskou osobní železniční dopravu;
- c) podniky provozující pouze regionální nákladní dopravu;
- d) podniky provozující pouze nákladní dopravu v rámci železniční infrastruktury v soukromém vlastnictví, která je určena pouze pro používání vlastníkem infrastruktury pro jeho vlastní nákladní dopravu.

3. Členské státy mohou vyjmout z použití článků 7, 8, a 13 a kapitoly IV:

- a) místní a regionální nezávislé sítě pro osobní dopravu s použitím železniční infrastruktury;
- b) sítě určené pouze pro provozování městské a příměstské osobní železniční dopravy;
- c) regionální sítě používané výhradně pro regionální nákladní dopravu železničním podnikem, na něž se nevztahuje odstavec 1, do té doby, než kapacitu této sítě požaduje jiný žadatel;
- d) železniční infrastrukturu v soukromém vlastnictví sloužící výhradně k využití jejím vlastníkem pro vlastní nákladní dopravu.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, členské státy mohou vyjmout z použití čl. 8 odst. 3 místní a regionální železniční infrastrukturu, které nemají žádný strategický význam pro fungování železničního trhu, a z použití kapitoly IV místní železniční infrastrukturu, které nemají žádný strategický význam pro fungování železničního trhu. Členské státy oznámí Komisi svůj záměr vyjmout z použití uvedeného článku nebo kapitoly tyto železniční infrastruktury. Komise rozhodne poradním postupem podle čl. 62 odst. 2, zda může být daná železniční infrastruktura považována za infrastrukturu bez strategického významu, přičemž zohlední délku dotyčných železničních tratí, jejich míru využití a objem dopravy, na něž by to mohlo mít vliv.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12. 2011, s. 14

5. Členské státy mohou vyjmout z použití čl. 31 odst. 5 vozidla provozovaná nebo určená k provozu ze třetích zemí a do nich, která využívají síť, na níž je rozchod koleje odlišný od rozchodu hlavní železniční sítě Unie.

6. Členské státy mohou stanovit jiné lhůty a konečné termíny pro časový rozvrh přidělování kapacit, než na které odkazuje čl. 43 odst. 2, příloha VI bod 2 písm. b) a příloha VII body 3, 4 a 5, jestliže mezinárodní trasy vlaků stanovené ve spolupráci s provozovatelem infrastruktury třetích zemí na síti, jejíž rozchod koleje je odlišný od rozchodu hlavní železniční sítě Unie, mají na časový rozvrh přidělování kapacit obecně významný dopad.

7. Pokud jde o mezinárodní nákladní dopravu ze třetích zemí a do nich provozovanou na síti, jejíž rozchod koleje je odlišný od rozchodu hlavní železniční sítě Unie, členské státy mohou rozhodnout o zveřejnění rámce a pravidel zpoplatnění, jež se použijí konkrétně na tuto dopravu a k nimž se pojí jiné nástroje a lhůty, než které jsou stanoveny podle čl. 29 odst. 1, je-li to třeba pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže.

8. Členské státy mohou vyjmout z použití kapitoly IV železniční infrastrukturu, jejíž rozchod koleje je odlišný od rozchodu hlavní železniční sítě Unie a která propojuje přeshraniční stanice členského státu s územím třetí země.

9. Tato směrnice se nepoužije na podniky, jejichž obchodní činnost je omezena na poskytování pouze služeb kyvadlové dopravy při přepravě silničních vozidel podmořskými tunely nebo na dopravní operace formou kyvadlové dopravy při přepravě silničních vozidel těmito tunely, vyjma čl. 6 odst. 1 a 4 a článků 10 11, 12 a 28.

10. Členské státy mohou vyjmout z použití kapitoly II, vyjma článku 14, a kapitoly IV jakýkoli tranzitní železniční spoj přes Unii.

11. Členské státy mohou vyjmout z použití čl. 32 odst. 4 vlaky, které nejsou vybaveny evropským vlakovým zabezpečovacím systémem (European Train Control System) (dále jen „ETCS“) a které jsou využívány k poskytování služeb v rámci regionální osobní železniční dopravy a byly poprvé uvedeny do provozu před rokem 1985.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „železničním podnikem“ každý veřejný nebo soukromý podnik licencovaný v souladu s touto směrnicí, jehož hlavní činností je železniční přeprava zboží nebo

cestujících, přičemž tento podnik zajišťuje trakci; jsou zde rovněž zahrnuti podniky, které pouze poskytují trakci;

2) „provozovatelem infrastruktury“ každý subjekt nebo podnik pověřený zejména zřízením, správou a udržováním železniční infrastruktury, včetně řízení dopravy a zabezpečení a signalizace. Funkce provozovatele infrastruktury na železniční síti nebo části železniční sítě je možné přidělit různým subjektům nebo podnikům;

3) „železniční infrastrukturou“ položky uvedené v příloze I;

4) „mezinárodní nákladní dopravou“ doprava, při které vlak překročí nejméně jednu hranici členského státu; vlak může být spojen nebo rozdělen a jeho jednotlivé části mohou mít různá místa původu nebo určení za předpokladu, že všechny vagony překročí nejméně jednu hranici;

5) „mezinárodní osobní dopravou“ osobní doprava, při níž vlak překročí alespoň jednu hranici členského státu a při níž je hlavním účelem této dopravy přepravit cestující mezi stanicemi umístěnými v různých členských státech; vlak může být spojen nebo rozdělen a jeho jednotlivé části mohou mít různá místa původu nebo určení za předpokladu, že všechny vozy překročí nejméně jednu hranici;

6) „městskou a příměstskou dopravou“ doprava, jejímž hlavním účelem je uspokojit dopravní potřeby městského centra nebo aglomerace, včetně přeshraniční aglomerace, jakož i dopravní potřeby mezi takovým centrem nebo aglomerací a okolními oblastmi;

7) „regionální dopravou“ doprava, jejímž hlavním účelem je uspokojit dopravní potřeby regionu, včetně přeshraničního regionu;

8) „tranzitem“ průjezd územím Unie bez nakládky nebo vykládky nákladu nebo bez nástupu či výstupu cestujících na území Unie;

9) „alternativní trasou“ jiná trasa mezi toutéž výchozí a cílovou stanicí, přičemž obě trasy jsou pro provoz příslušné nákladní či osobní dopravy železničním podnikem vzájemně nahraditelné;

10) „přijatelnou alternativou“ přístup k jinému zařízení služeb, který je pro železniční podnik ekonomicky přijatelný a umožňuje mu provozovat příslušnou nákladní či osobní dopravu;

11) „zařízením služeb“ zařízení včetně pozemku, budovy a vybavení, které bylo zřízeno, jako celek nebo zčásti, aby umožnilo poskytování jedné nebo více služeb uvedených v příloze II bodech 2 až 4;

- 12) „provozovatelem zařízení služeb“ jakýkoliv veřejný nebo soukromý subjekt odpovědný za řízení jednoho nebo více zařízení služeb nebo za poskytování jedné nebo více služeb železničním podnikům uvedených v příloze II bodech 2 až 4;
- 13) „přeshraniční dohodou“ jakákoliv dohoda mezi dvěma nebo více členskými státy nebo mezi členskými státy a třetími zeměmi, která má za cíl usnadnit poskytování přeshraničních služeb železniční dopravě;
- 14) „licencí“ oprávnění vydané podnikem orgánem vydávajícím licence, kterým se uznává jeho způsobilost provozovat železniční dopravu jako železniční podnik; tato způsobilost může být omezena na poskytování určitých druhů služeb;
- 15) „orgánem vydávajícím licence“ subjekt odpovědný za vydávání licencí v členském státu;
- 16) „smluvním ujednáním“ dohoda nebo, obdobně, ujednání v rámci správních opatření;
- 17) „přiměřeným ziskem“ míra návratnosti vlastního kapitálu, která zohledňuje riziko, včetně rizika ohledně výnosů, nebo neexistenci takového rizika, jež provozovateli zařízení služeb vzniká, a je v souladu s průměrnou mírou pro dotyčné odvětví v posledních letech;
- 18) „přidělováním“ přidělování kapacity železniční infrastruktury provozovatelem infrastruktury;
- 19) „žadatelem“ železniční podnik nebo mezinárodní seskupení železničních podniků nebo jiné osoby nebo právní subjekty, jako například příslušné orgány ve smyslu nařízení (ES) č. 1370/2007 a zasilatelé, dopravci a provozovatelé kombinované dopravy se zájmem v oblasti veřejné služby nebo obchodním zájmem na získání kapacity infrastruktury;
- 20) „přetíženou infrastrukturou“ část infrastruktury, ve kterém ani po koordinaci různých požadavků na kapacitu nelze v některých obdobích plně uspokojit požadavky na přidělení kapacity železniční infrastruktury;
- 21) „plánem na rozšíření kapacity“ opatření nebo řada opatření s časovým rozvrhem jejich provádění, která mají za cíl zmírnění kapacitních omezení, která vedla k prohlášení části infrastruktury za „přetíženou infrastrukturu“;
- 22) „koordinací“ proces, kterým se provozovatel infrastruktury a žadatelé pokoušejí řešit situace, kdy žádosti o přidělení kapacity infrastruktury kolidují;
- 23) „rámcovou dohodou“ právně závazná všeobecná dohoda podle veřejného nebo soukromého práva stanovící práva a povinnosti žadatele a provozovatele infrastruktury, pokud jde o kapacitu infrastruktury, která má být přidělena, a poplatky, které mají být uloženy, a to na dobu delší než jedno období platnosti jízdního řádu sítě;
- 24) „kapacitou infrastruktury“ možnost naplánovat požadované trasy vlaků na úseku infrastruktury pro určité období;
- 25) „sítí“ celá železniční infrastruktura řízená provozovatelem infrastruktury;
- 26) „zprávou o síti“ podrobný výklad všeobecných pravidel, lhůt, postupů a kritérií systému zpoplatnění a systému přidělování kapacity, včetně informací potřebných k podání žádosti o přidělení kapacity infrastruktury;
- 27) „trasou vlaku“ kapacita infrastruktury potřebná k tomu, aby určitý vlak projel mezi dvěma místy za určitou dobu;
- 28) „jízdním řádem sítě“ údaje určující veškerý plánovaný provoz vlaků a vozového parku, který se uskutečňuje v rámci příslušné železniční infrastruktury v době jeho platnosti;
- 29) „odstavným nádražím“ koleje speciálně určené k dočasnému odstavení železničních vozidel před následujícím vytížením;
- 30) „těžkou údržbou“ práce, které se nevykonávají běžně v rámci každodenního provozu a které vyžadují vyřazení vozidla z provozu.

KAPITOLA II

ROZVOJ ŽELEZNIC V UNII

ODDÍL 1

Nezávislost řízení

Článek 4

Nezávislost železničních podniků a provozovatelů infrastruktury

1. Členské státy zajistí nezávislé postavení železničních podniků přímo či nepřímo vlastněných nebo ovládaných členskými státy, pokud jde o vedení, správu, vnitřní řízení a kontrolu správních, hospodářských a účetních záležitostí, v souladu s nímž mají tyto podniky zejména vlastní majetek, rozpočet a účetnictví oddělené od státu.

2. Při dodržování rámce pro stanovení poplatků a pro přidělování kapacity a specifických pravidel stanovených členskými státy odpovídá provozovatel infrastruktury za vlastní vedení, správu a vnitřní kontrolu.

Článek 5

Řízení železničních podniků v souladu s obchodními zásadami

1. Členské státy umožní železničním podnikům přizpůsobit svou činnost trhu a řídit tuto činnost v působnosti svých řídicích orgánů tak, aby poskytovaly efektivní a přiměřené služby s co nejnižšími náklady při požadované kvalitě služeb.

Železniční podniky jsou řízeny v souladu se zásadami platnými pro obchodní společnosti, a to bez ohledu na jejich vlastnictví. To platí také pro závazky veřejné služby, které jim uložily členské státy, a pro smlouvy o veřejných dopravních službách uzavřené s příslušnými orgány státu.

2. Železniční podniky si stanoví obchodní plány včetně programů investic a financování. Cílem plánování je vyrovnaná finanční struktura podniku a dosahování dalších cílů technického, obchodního a finančního řízení podniku; v obchodních plánech se uvedou také prostředky pro dosažení uvedených cílů.

3. V rámci všeobecných politických směrů vydaných každým členským státem a s přihlédnutím k vnitrostátním (i víceletým) plánům a smlouvám včetně programů investic a financování mohou železniční podniky zejména:

- a) vymezit svou vnitřní organizaci, aniž jsou dotčeny články 7, 29 a 39;
- b) kontrolovat poskytování a prodej služeb a stanovit jejich ceny;
- c) rozhodovat o personálu, investičním majetku a vlastním zásobování;
- d) rozšiřovat svůj podíl na trhu, vyvíjet nové technologie a služby a zavádět inovační techniky řízení;
- e) vyvíjet nové činnosti v oblastech souvisejících s železniční dopravou.

Tímto odstavcem není dotčeno nařízení (ES) č. 1370/2007.

4. Bez ohledu na odstavec 3, akcionáři veřejných železničních podniků mohou vyžadovat své vlastní předchozí schválení důležitých rozhodnutí v oblasti obchodního řízení, jak je tomu u akcionářů soukromoprávních akciových společností podle práva obchodních společností členských států. Ustanoveními

tohoto článku nejsou dotčeny pravomoci dozorčích orgánů podle práva obchodních společností členských států týkající se jmenování členů představenstva či správní rady.

ODDÍL 2

Oddělení správy infrastruktury od poskytování dopravních služeb, jakož i oddělení různých typů dopravních služeb

Článek 6

Oddělení účetnictví

1. Členské státy zajistí, aby byly vedeny a zveřejňovány výkazy zisků a ztrát a rozvahy odděleně pro poskytování dopravních služeb železničními podniky na jedné straně a pro správu železniční infrastruktury na straně druhé. Veřejné prostředky vyplácené jedné z těchto dvou oblastí se nesmějí převádět do oblasti druhé.

2. Členské státy mohou rovněž stanovit, že toto oddělení vyžaduje organizaci různých divizí v rámci jednoho podniku nebo že infrastrukturu a dopravní služby spravují oddělené subjekty.

3. Členské státy zajistí, aby oddělené výkazy zisků a ztrát a rozvahy byly vedeny a zveřejňovány na jedné straně pro činnosti spojené s provozováním železniční přepravy zboží a na straně druhé pro činnosti spojené s provozováním přepravy cestujících. Veřejné prostředky vyplácené za činnosti související se zajišťováním dopravy v rámci veřejné služby se vykazují v souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1370/2007 odděleně na příslušných účtech a nesmí se převádět na činnosti spojené s poskytováním jiných dopravních služeb nebo s jakoukoli jinou činností.

4. Účetnictví jednotlivých oblastí činnosti podle odstavců 1 a 3 musí být vedeno způsobem, který umožňuje kontrolu dodržování zákazu převodu veřejných finančních prostředků z jedné oblasti do druhé a sledování použití příjmů z poplatků za infrastrukturu a zisků z ostatních obchodních činností.

Článek 7

Nezávislost hlavních funkcí provozovatele infrastruktury

1. Členské státy zajistí, aby hlavní funkce, na kterých závisí nestranný a nediskriminační přístup k železniční infrastruktuře, byly svěřeny subjektům nebo podnikům, které samy neprovádějí železniční dopravu. Bez ohledu na organizační struktury musí být tento cíl prokazatelně dosažen.

Hlavními funkcemi jsou:

- a) rozhodování o přidělení trasy vlaku, včetně definice a posouzení dostupnosti a přidělení individuálních tras vlaků, a

- b) rozhodování o zpoplatnění infrastruktury, včetně určení a výběru poplatků, aniž je dotčen čl. 29 odst. 1.

Členské státy mohou nicméně přenést na železniční podniky nebo jiné subjekty odpovědnost za přispívání k rozvoji železniční infrastruktury, například prostřednictvím investic, údržby a financování.

2. Pokud provozovatel infrastruktury není z hlediska své právní formy, organizace nebo rozhodovacích pravomocí nezávislý na železničním podniku, vykonává funkce uvedené v kapitole IV oddílech 2 a 3 správce poplatků, respektive přidělující subjekt, nezávislý z hlediska své právní formy, organizace a rozhodovacích pravomocí na jakémkoli železničním podniku.

3. Pokud se ustanovení kapitoly IV oddílů 2 a 3 vztahují na hlavní funkce provozovatele infrastruktury, má se za to, že se použijí na správce poplatků nebo přidělující subjekt podle jejich příslušných pravomocí.

ODDÍL 3

Lepšení finanční situace

Článek 8

Financování provozovatele infrastruktury

1. Členské státy rozvíjejí vnitrostátní železniční infrastrukturu, přičemž, pokud je to nutné, berou v úvahu obecné požadavky Unie, včetně potřeby spolupracovat se sousedními třetími zeměmi. Za tímto účelem zveřejní do 16. prosince 2014, po konzultaci se zainteresovanými stranami, orientační strategii rozvoje železniční infrastruktury s cílem uspokojit budoucí potřeby v oblasti mobility, pokud jde o údržbu, obnovu a rozvoj infrastruktury; strategie bude založena na udržitelném financování železničního systému. Uvedená strategie zahrne období nejméně pěti let a může být prodloužena.

2. Členské státy mohou provozovateli infrastruktury za podmínek stanovených v člancích 93, 107 a 108 Smlouvy o fungování EU poskytnout také prostředky přiměřené jeho funkcím, jak je uvedeno v čl. 3 bodu 2, velikosti infrastruktury a finanční náročnosti, zejména na úhradu nových investic. Členské státy mohou rozhodnout o pokrytí nákladů na uvedené investice jinými prostředky, než je přímé státní financování. V každém případě musí členské státy dodržet požadavky uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

3. V rámci všeobecné politiky stanovené členským státem a s ohledem na strategii uvedenou v odstavci 1 a na financování poskytnuté členskými státy a uvedené v odstavci 2 přijme provozovatel infrastruktury obchodní plán včetně programů týkajících se investic a financování. Plán musí být vypracován tak, aby zaručoval optimální a hospodárné využití, poskytování a rozvoj železniční infrastruktury při zajištění finanční

rovnováhy, a má stanovit prostředky pro dosažení těchto cílů. Provozovatel infrastruktury zajistí, aby měli známí žadatelé a potenciální žadatelé, pokud o to požádají, přístup k příslušným informacím a aby měli možnost vyjádřit svůj názor na obsah obchodního plánu, pokud jde o podmínky pro přístup a použití a povahu, poskytování a rozvoj infrastruktury, a to před schválením tohoto plánu ze strany provozovatele infrastruktury.

4. Členské státy zajistí, aby za běžných obchodních podmínek a za přiměřené období, které nepřekročí pět let, vykazovaly zisky a ztráty provozovatele infrastruktury přinejmenším rovnováhu mezi příjmy z poplatků za infrastrukturu, zisky z ostatních obchodních činností, nevratnými příjmy ze soukromých zdrojů a státními dotacemi na jedné straně, včetně případných záloh od státu, a náklady na infrastrukturu na straně druhé.

Aniž je dotčen možný dlouhodobý cíl spočívající v tom, že náklady na infrastrukturu budou u všech druhů dopravy pokryty jejich uživateli na základě spravedlivé a nediskriminační hospodářské soutěže mezi různými druhy dopravy, pokud je železniční doprava schopna konkurovat ostatním druhům dopravy, může členský stát v rámci zásad zpoplatnění podle článků 31 a 32 požadovat po provozovateli infrastruktury, aby své příjmy a výdaje vyrovnal bez státního financování.

Článek 9

Transparentní odpuštění dluhu

1. Aniž jsou dotčena pravidla Unie v oblasti státní podpory, a v souladu s články 93, 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, vytvoří členské státy vhodné mechanismy na pomoc snížení zadlužení veřejných železničních podniků na úroveň umožňující řídit podnik na dobrém finančním základě a zlepšující finanční situaci podniku.

2. Pro účely uvedené v odstavci 1 členské státy mohou vyžadovat vytvoření odděleného útvaru pro amortizaci dluhu v účetních odděleních těchto železničních podniků.

V rozvaze útvaru mohou být účtovány všechny půjčky, které železniční podnik přijal na financování investic nebo na krytí provozních schodků vzniklých z poskytování železničních služeb nebo ze správy železniční infrastruktury, a to do doby úplného splacení těchto půjček. K dluhům z činnosti dceřiných společností se nepřihlíží.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí pouze na dluhy či dlužné úroky z takových dluhů, které veřejným železničním podnikům vznikly ke dni otevření trhu pro všechny služby železniční dopravy nebo jejich část v daném členském státě a v každém případě do dne 15. března 2001 nebo k datu přistoupení k Unii u členských států, které k Unii přistoupily po uvedeném dni.

ODDÍL 4

Přístup k železniční infrastruktuře a službám

Článek 10

Podmínky přístupu k železniční infrastruktuře

1. Železničním podnikům se udělí za spravedlivých, nediskriminačních a transparentních podmínek právo na přístup k železniční infrastruktuře ve všech členských státech pro účely provozování všech druhů služeb nákladní železniční dopravy. Uvedené právo zahrnuje přístup k infrastruktuře napojující námořní a vnitrozemské přístavy a k jiným zařízením služeb uvedeným v příloze II bodu 2, a k infrastruktuře, která slouží nebo může sloužit více než jednomu koncovému uživateli.

2. Železničním podnikům se udělí právo na přístup k železniční infrastruktuře ve všech členských státech pro účely provozování mezinárodní osobní dopravy. Železniční podniky mají v průběhu mezinárodní osobní dopravy oprávnění k nástupu cestujících na kterékoli stanici umístěné na mezinárodní trase a výstupu cestujících na jiné takové stanici, včetně stanic umístěných v témže členském státě. Uvedené právo zahrnuje přístup k infrastruktuře napojující zařízení služeb uvedená v příloze II bodu 2.

3. Příslušný regulační subjekt nebo subjekty uvedené v článku 55 rozhodnou na žádost příslušných orgánů nebo dotčených železničních podniků o tom, zda je hlavním účelem dané dopravní služby přeprava cestujících mezi stanicemi umístěnými v různých členských státech.

4. Na základě zkušenosti regulačních subjektů, příslušných orgánů a železničních podniků a na základě činnosti sítě uvedené v čl. 57 odst. 1 přijme Komise do 16. prosince 2016 opatření stanovující podrobnosti postupu a kritéria, která je třeba dodržovat při uplatňování odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

Článek 11

Omezení práva na přístup a oprávnění k nástupu a výstupu cestujících

1. Členské státy mohou omezit právo na přístup stanovené v článku 10 na tratích mezi výchozí a cílovou stanicí, na něž se vztahuje jedna nebo více smluv na veřejné služby, které jsou v souladu s právem Unie. Toto omezení nemá dopad na oprávnění k nástupu cestujících na kterékoli železniční stanici nacházející se na trase mezinárodní dopravy a výstupu cestujících na jiné takové stanici, včetně stanic umístěných v témže členském státě, s výjimkou případů, kdy by výkon tohoto oprávnění ohrozil hospodářskou vyváženost smlouvy na veřejné služby.

2. O tom, zda by byla ohrožena hospodářská vyváženost smlouvy na veřejné služby, rozhodne příslušný regulační subjekt

nebo subjekty uvedené v článku 55 na základě objektivní hospodářské analýzy a na základě předem stanovených kritérií, a to na žádost kteréhokoliv z těchto subjektů:

- a) příslušného orgánu nebo příslušných orgánů, jež uzavřely smlouvu na veřejné služby;
- b) jakéhokoli jiného dotčeného příslušného orgánu, který je oprávněn omezit přístup podle tohoto článku;
- c) provozovatele infrastruktury;
- d) železničního podniku, který plní smlouvu na veřejné služby.

Příslušné orgány a železniční podniky poskytující veřejné služby poskytnou příslušnému regulačnímu subjektu nebo subjektům informace, které jsou na základě rozumného uvážení potřebné k dosažení rozhodnutí. Regulační subjekt posoudí informace poskytnuté těmito osobami a případně požádá o další důležité informace od všech zúčastněných osob a zahájí s nimi konzultace, a to do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Regulační subjekt případně provede konzultaci se všemi zúčastněnými osobami a vyrozumí zúčastněné osoby o svém rozhodnutí s uvedením důvodů v předem stanovené přiměřené lhůtě, nejpozději však šest týdnů po obdržení všech důležitých informací.

3. Regulační subjekt uvede důvody svého rozhodnutí a stanoví lhůtu a podmínky, za nichž může požádat o opětovné posouzení tohoto rozhodnutí kterýkoliv z těchto subjektů:

- a) příslušný orgán nebo příslušné orgány;
- b) provozovatel infrastruktury;
- c) železniční podnik, který plní smlouvu na veřejné služby;
- d) železniční podnik žádající o přístup.

4. Na základě zkušenosti regulačních subjektů, příslušných orgánů a železničních podniků a na základě činnosti sítě uvedené v čl. 57 odst. 1 přijme Komise do 16. prosince 2016 opatření stanovující podrobnosti postupu a kritéria, která je třeba dodržovat při uplatňování odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

5. Členské státy rovněž mohou omezit oprávnění k nástupu a výstupu cestujících na trase mezinárodní osobní dopravy na stanicích v témže státě, pokud bylo výlučné právo přepravovat cestující mezi těmito stanicemi uděleno v rámci koncesní smlouvy uzavřené před 4. prosincem 2007 na základě spravedlivého výběrového řízení a v souladu s odpovídajícími zásadami práva Unie. Toto omezení může platit po původní dobu trvání takové smlouvy nebo patnáct let podle toho, která lhůta uplyne dříve.

6. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí uvedená v odstavcích 1, 2, 3 a 5 podléhala soudnímu přezkumu.

Článek 12

Zpoplatnění železničních podniků zajišťujících osobní dopravu

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2, mohou členské státy za podmínek stanovených v tomto článku oprávnit orgán příslušný pro osobní železniční dopravu ke zpoplatnění železničních podniků zajišťujících osobní dopravu za provoz na trasách v působnosti tohoto orgánu, které jsou provozovány mezi dvěma stanicemi v tomto členském státě.

V tomto případě železniční podniky provozující vnitrostátní nebo mezinárodní osobní železniční dopravu podléhají stejnému zpoplatnění provozu na trasách v působnosti tohoto orgánu.

2. Uvedené poplatky by měly tomuto orgánu nahradit náklady na závazky veřejné služby v souvislosti se smlouvami na veřejné služby uzavřenými v souladu s právem Unie. Výnosy z těchto poplatků vyplácené jako náhrady nepřesáhnou částku potřebnou k pokrytí veškerých nákladů vzniklých při plnění příslušných závazků veřejné služby nebo jejich části, přičemž se berou v úvahu příslušné příjmy a přiměřený zisk z plnění těchto závazků.

3. Poplatek se stanoví v souladu s právem Unie a zohledňuje zejména zásady spravedlnosti, transparentnosti, zákazu diskriminace a proporcionality, zejména mezi průměrnými cenami služeb pro zákazníky a výší poplatku. Celková výše poplatků uložených podle tohoto odstavce nesmí ohrozit hospodářskou životaschopnost osobní železniční dopravy, na kterou jsou uvaleny.

4. Příslušné orgány uchovávají nezbytné informace, aby zajistily možnost zpětného zjištění původu poplatků a jejich využití. Členské státy poskytnou tyto informace Komisi.

5. Na základě zkušeností regulačních subjektů, příslušných orgánů a železničních podniků a na základě činnosti sítě uvedené v čl. 57 odst. 1 přijme Komise opatření stanovující podrobnosti postupu a kritéria, která je třeba dodržovat při uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

Článek 13

Podmínky přístupu ke službám

1. Provozovatelé infrastruktury poskytnou všem železničním podnikům nediskriminačním způsobem minimální přístupový balík stanovený v příloze II bodu 1.

2. Provozovatelé zařízení služeb poskytnou nediskriminačním způsobem všem železničním podnikům přístup k zařízením uvedeným v příloze II bodu 2, včetně přístupu po železnici, a ke službám poskytovaným v těchto zařízeních.

3. S cílem zaručit plnou transparentnost a nediskriminaci ve věci přístupu k zařízením služeb uvedeným v příloze II bodu 2 písm. a), b), c), d), g) a i) a poskytování služeb v těchto zařízeních v případech, kdy je provozovatel takového zařízení služeb přímo nebo nepřímo ovládán subjektem nebo podnikem, který je rovněž aktivní a má dominantní postavení na vnitrostátních trzích služeb železniční dopravy, pro něž je zařízení využíváno, musí být provozovatelé těchto zařízení služeb organizováni tak, aby byli na tomto subjektu či podniku nezávislí, pokud jde o organizační aspekty a otázku rozhodování. Tato nezávislost nepředpokládá požadavek založit samostatný právní subjekt pro zařízení služeb a je možno ji zajistit zřízením vzájemně oddělených divizí v rámci jediného právního subjektu.

Pro všechna zařízení služeb uvedená v příloze II bodu 2 mají provozovatel a dotyčný subjekt nebo podnik oddělené účetnictví, včetně oddělené rozvahy a výkazu zisků a ztrát.

Zajišťuje-li provoz zařízení služeb provozovatel infrastruktury nebo pokud je provozovatel zařízení služeb přímo nebo nepřímo ovládán provozovatelem infrastruktury, splnění požadavků stanovených v tomto odstavci je považováno za prokázané splněním požadavků stanovených v článku 7.

4. Žádosti železničních podniků o přístup k zařízení služeb a poskytování služeb uvedenému v bodu 2 přílohy II se vyřizují v rozumné lhůtě stanovené regulačním subjektem uvedeným v článku 55. Tyto žádosti lze odmítnout, pouze pokud existují přijatelné alternativy umožňující těmto podnikům provozovat příslušnou nákladní či osobní dopravu na týchž trasách za ekonomicky přijatelných podmínek. To nezavazuje provozovatele zařízení služeb, aby činil investice do zdrojů nebo zařízení s cílem vyhovět všem žádostem železničních podniků.

Pokud se žádosti železničních podniků týkají přístupu k zařízení služeb spravovanému provozovatelem zařízení služeb uvedeným odstavci 3 a poskytování služeb v tomto zařízení, zdůvodní provozovatel zařízení služeb jakékoli rozhodnutí o odmítnutí písemně a poukáže na přijatelné alternativy v jiných zařízeních.

5. Pokud provozovatel zařízení služeb uvedeného v příloze II bodu 2 zjistí střet mezi různými žádostmi, pokusí se je vyřešit tak, aby zajistil co možná nejlepší uspokojení všech požadavků. Pokud není dostupná žádná přijatelná alternativa a není možné vyhovět všem žádostem o kapacitu příslušného zařízení na základě prokázaných potřeb, může žadatel podat stížnost regulačnímu subjektu uvedenému v článku 55, který případ posoudí a případně přijme opatření, aby zajistil vyčlenění přiměřené části kapacity pro uvedeného žadatele.

6. Pokud nebylo zařízení služeb uvedené v příloze II bodu 2 využíváno po dobu nejméně dvou po sobě jdoucích let a provozovateli uvedeného zařízení služeb železniční podniky na základě prokázaných potřeb sdělily, že mají zájem o přístup k tomuto zařízení, učiní vlastník tohoto zařízení veřejnou nabídku na jeho provozování formou nájmu nebo pronájmu jako železničního zařízení služeb, v celém rozsahu nebo částečně, ledaže provozovatel uvedeného zařízení služeb prokáže, že probíhající proces přeměny brání jeho využití kterýmkoliv železničním podnikem.

7. Pokud provozovatel zařízení služeb poskytuje některé ze služeb uvedených v příloze II bodu 3 jako doplňkové služby, poskytne je nediskriminačním způsobem každému železničnímu podniku na požádání.

8. Železniční podniky mohou od provozovatele infrastruktury nebo od jiných provozovatelů zařízení služeb požadovat další služby uvedené v příloze II bodu 4 jako pomocné služby. Provozovatel zařízení služeb není povinen tyto služby poskytovat. Rozhodne-li provozovatel zařízení služeb o tom, že nabídne jakoukoli z těchto služeb dalším subjektům, poskytne je na požádání železničním podnikům nediskriminačním způsobem.

9. Na základě zkušenosti regulačních orgánů a provozovatelů zařízení služeb a na základě činnosti sítě uvedené v čl. 57 odst. 1 může Komise přijmout opatření stanovující podrobnosti postupu a kritéria, která je třeba dodržovat za účelem přístupu ke službám, které mají být poskytovány v zařízeních služeb uvedených v příloze II bodech 2 až 4. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

ODDÍL 5

Přeshraniční dohody

Článek 14

Obecné zásady přeshraničních dohod

1. Členské státy zajistí, aby ustanovení přeshraničních dohod nezakládala diskriminaci mezi železničními podniky ani

neomezovala svobodu železničních podniků poskytovat přeshraniční služby.

2. Členské státy informují Komisi o veškerých přeshraničních dohodách do 16. června 2013 v případě dohod uzavřených před tímto dnem a před jejich uzavřením v případě nových nebo revidovaných dohod mezi členskými státy. Komise rozhodne, zda jsou takové dohody v souladu s právem Unie, do devíti měsíců od oznámení v případě dohod uzavřených před 15. prosincem 2012 a do čtyř měsíců od oznámení v případě nových nebo revidovaných dohod mezi členskými státy. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 62 odst. 2.

3. Aniž je dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy v souladu s právem Unie, oznámí členské státy Komisi svůj záměr zahájit jednání o dohodách a uzavřít nové nebo revidované přeshraniční dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi.

4. Dojde-li Komise do dvou měsíců poté, co obdrží oznámení o záměru členského státu zahájit jednání uvedená v odstavci 2, k závěru, že jednání mohou narušit cíle probíhajících jednání Unie s dotýcnými třetími zeměmi nebo vést k dohodě, která je neslučitelná s právem Unie, informuje o tom daný členský stát.

Členské státy Komisi pravidelně informují o všech těchto jednáních a případně Komisi vyzvou k účasti jako pozorovatele.

5. Členské státy jsou oprávněny prozatímně uplatňovat nebo uzavřít nové nebo revidované přeshraniční dohody se třetími zeměmi, jsou-li slučitelné s právem Unie a nepoškozují-li cíl a účel dopravní politiky Unie. Komise přijme příslušná rozhodnutí o oprávnění. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 62 odst. 2.

ODDÍL 6

Kontrolní úkoly komise

Článek 15

Rozsah sledování trhu

1. Komise vypracuje nezbytná opatření pro sledování technických a hospodářských podmínek a rozvoje trhu v oblasti železniční dopravy Unie.

2. V této souvislosti Komise zapojí do své činnosti zástupce členských států, včetně zástupců regulačních subjektů uvedených v článku 55, a zástupce příslušných odvětví, včetně – je-li to vhodné – sociálních partnerů odvětví železniční dopravy, uživatelů a zástupců místních a regionálních orgánů, aby byli lépe schopni sledovat rozvoj železničního odvětví a vývoj trhu, posuzovat účinek přijatých opatření a analyzovat dopad opatření plánovaných Komisí. Komise rovněž případně zapojí Evropskou agenturu pro železnice, v souladu s jejími funkcemi stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 881/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice (nařízení o agentuře) ⁽¹⁾.

3. Komise sleduje využívání sítí a vývoj rámcových podmínek v odvětví železniční dopravy, zejména zpoplatnění infrastruktury, přidělování kapacity, investice do železniční infrastruktury, vývoj z hlediska ceny a kvality služeb železniční dopravy, služby železniční dopravy, na něž se vztahují smlouvy na veřejné služby, vydávání licencí, míru otevřenosti trhu, stupeň harmonizace dosažené mezi členskými státy a vývoj zaměstnanosti a souvisejících sociálních podmínek v železničním odvětví. Těmito monitorovacími činnostmi nejsou dotčeny podobné činnosti v členských státech ani úloha sociálních partnerů.

4. Komise podává jednou za dva roky zprávu Evropskému parlamentu a Radě o:

- a) vývoji vnitřního trhu služeb železniční dopravy a služeb, jež mají být poskytovány železničním podnikům na základě přílohy II;
- b) rámcových podmínkách uvedených v odstavci 3, včetně podmínek pro veřejné služby v přepravě cestujících po železnici;
- c) stavu železniční sítě Unie;
- d) využívání práv přístupu;
- e) překážkách vyšší účinnosti služeb železniční dopravy;
- f) omezeních železniční infrastruktury;
- g) potřebě vytvoření právních předpisů.

5. Pro účely sledování trhu ze strany Komise poskytují členské státy Komisí na ročním základě informace o využívání sítí a vývoji rámcových podmínek v odvětví železniční dopravy, přičemž respektují úlohu sociálních partnerů.

6. Komise může přijmout opatření k zajištění soudržnosti u povinností členských států podávat zprávy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

KAPITOLA III

VDÁVÁNÍ LICENCÍ ŽELEZNIČNÍM PODNIKŮM

ODDÍL 1

Orgán vydávající licence

Článek 16

Orgán vydávající licence

Každý členský stát určí orgán vydávající licence, který bude příslušný pro vydávání licencí a výkon povinností stanovených touto kapitolou.

Orgán vydávající licence sám neprovozuje železniční dopravu a je nezávislý na společnostech nebo subjektech, které železniční dopravu provozují.

ODDÍL 2

Podmínky získání licence

Článek 17

Obecné požadavky

1. Podnik má právo požádat o licenci v členském státě, ve kterém je usazen.
2. Členský stát licenci nevydá ani neprodlouží, nejsou-li splněny požadavky této kapitoly.
3. Podnik, který splňuje požadavky stanovené v této kapitole, má nárok na získání licence.
4. Žádný podnik nesmí poskytovat služby železniční dopravy v oblasti působnosti této kapitoly, pokud mu nebyla vydána odpovídající licence pro poskytování těchto služeb.

Tato licence však sama o sobě neopravňuje držitele k přístupu k železniční infrastruktuře.

5. Komise přijme opatření, která stanoví podrobnosti pro použití společné šablony pro licence a případně pro zajištění spravedlivé a účinné hospodářské soutěže na trzích železniční dopravy, jakož i podrobnosti o postupu, který je třeba dodržet při uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

Článek 18

Podmínky pro získání licence

Před zahájením činnosti musí podnik žádající o licenci být s to prokázat příslušnému orgánu členského státu vydávajícímu licence, že je kdykoli schopen splnit požadavky týkající se dobré pověsti, finanční i odborné způsobilosti a krytí občanskoprávní odpovědnosti uvedené v člácích 19 až 22.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 1.

Pro uvedené účely poskytne každý podnik žádající o licenci veškeré potřebné informace.

Článek 19

Požadavky týkající se dobré pověsti

Členské státy stanoví podmínky, za kterých je splněn požadavek dobré pověsti, jež zaručují, že podnik žádající o licenci nebo osoby v jeho řídicích funkcích:

- a) nebyly odsouzeny za závažný trestný čin včetně hospodářských trestných činů;
- b) neprodělaly úpadek;
- c) nebyly odsouzeny za závažné protiprávní jednání podle zvláštních právních předpisů vztahujících se na oblast dopravy;
- d) nebyly odsouzeny za závažné nebo opakované neplnění sociálních nebo pracovněprávních povinností, včetně povinností plynoucích z právních předpisů o bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci a povinností plynoucích z celních předpisů, v případě společnosti žádající o povolení provozovat přeshraniční nákladní dopravu podléhající celním režimům.

Článek 20

Požadavky týkající se finanční způsobilosti

1. Požadavky týkající se finanční způsobilosti jsou splněny, pokud podnik žádající o licenci prokáže schopnost po dobu dvanácti měsíců plnit své současné i možné budoucí realisticky odhadnuté závazky.
2. Orgán vydávající licence ověří finanční způsobilost zejména prostřednictvím roční účetní závěrky železničního podniku, nebo v případě, že podniky žádající o licenci nemohou předložit roční účetní závěrku, prostřednictvím rozvahy. Každý podnik žádající o licenci poskytne alespoň informace uvedené v příloze III.
3. Orgán vydávající licence nepovažuje podnik žádající o licenci za finančně způsobilý, dluží-li v důsledku této činnosti podniku ve značné míře nebo opakovaně nedoplatky daní nebo příspěvků na sociální zabezpečení.
4. Orgán vydávající licence může požadovat předložení auditorské zprávy a příslušných dokumentů ze strany banky, spořitelny, účetních nebo auditorů. Uvedené dokumenty zahrnují informace uvedené v příloze III.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, pokud jde o některé změny přílohy III. Příloha III tak může být změněna s cílem specifikovat informace, které mají poskytnout nebo doplnit podniky žádající o licenci s ohledem na zkušenosti získané orgány vydávajícími licence nebo na základě vývoje na trhu železniční dopravy.

Článek 21

Požadavky týkající se odborné způsobilosti

Požadavky týkající se odborné způsobilosti jsou splněny, pokud podnik žádající o licenci prokáže, že má nebo bude mít organizaci řízení a znalosti nebo zkušenosti nezbytné pro vykonávání bezpečného a spolehlivého řízení provozu a dohledu nad druhem činnosti uvedeným v licenci.

Článek 22

Požadavky týkající se pokrytí občanskoprávní odpovědnosti

Aniž jsou dotčena pravidla Unie v oblasti státní podpory a v souladu s články 93, 107 a 108 Smlouvy o fungování EU je železniční podnik přiměřeně pojištěn nebo disponuje vhodnými zárukami za tržních podmínek k pokrytí vlastní odpovědnosti v případě nehody, zejména ve vztahu k cestujícím, zavazadlům, nákladu, poštovním zásilkám a třetím osobám v souladu s vnitrostátním a mezinárodním právem. Bez ohledu na tuto povinnost mohou být zohledněna specifika a rizikový profil různých typů služeb, zejména pokud jde o železniční operace uskutečňované pro kulturní účely či účely spojené s kulturním dědictvím.

ODDÍL 3

Platnost licence

Článek 23

Územní a časová platnost

1. Licence platí na celém území Unie.
2. Licence platí po celou dobu, po kterou železniční podnik splňuje podmínky stanovené v této kapitole. Orgán vydávající licence nicméně může učinit opatření za účelem pravidelného přezkumu licence. V takovém případě se přezkum provede alespoň každých pět let.
3. Do vlastní licence mohou být zahrnuta zvláštní ustanovení o pozastavení nebo odebrání licence.

Článek 24

Dočasná licence, schválení a pozastavení nebo odebrání

1. Má-li orgán vydávající licence důvodné podezření, že železniční podnik, kterému vydal licenci, nesplňuje podmínky podle této kapitoly, a zejména podmínky článku 18, může kdykoli zkontrolovat, zda železniční podnik skutečně tyto podmínky splňuje.
- Zjistí-li orgán vydávající licence, že železniční podnik podmínky nadále nesplňuje, licenci pozastaví nebo odebere.
2. Zjistí-li orgán vydávající licence členského státu, že existuje důvodné podezření, že železniční podnik, kterému vydal licenci orgán vydávající licence jiného členského státu, nesplňuje podmínky této kapitoly, uvědomí o tom bez odkladu tento orgán.

3. Bez ohledu na odstavec 1, byla-li licence pozastavena nebo odebrána z důvodu nesplnění požadavku finanční způsobilosti, může orgán vydávající licence vydat dočasnou licenci platnou po dobu reorganizace železničního podniku, není-li ohrožena bezpečnost. Dočasná licence nicméně neplatí déle než šest měsíců ode dne vydání.

4. Pokud železniční podnik přeruší svou činnost na šest měsíců nebo pokud nezahájí činnost do šesti měsíců od vydání licence, může orgán vydávající licence rozhodnout, že licence musí být opětovně předložena ke schválení, nebo že je pozastavena.

Pokud jde o zahájení činnosti, může železniční podnik požádat o stanovení delší lhůty s ohledem na specifickou povahu služeb, které bude poskytovat.

5. V případě změny ovlivňující právní postavení podniku, zejména v případě sloučení nebo splynutí nebo převzetí kontroly, může orgán vydávající licence rozhodnout, že licence má být znovu předložena ke schválení. Daný železniční podnik může pokračovat v činnosti, pokud orgán vydávající licence nerozhodne, že je ohrožena bezpečnost. Takové rozhodnutí musí být odůvodněno.

6. Pokud železniční podnik zamýšlí zásadně změnit nebo rozšířit svou činnost, předloží licenci k novému posouzení orgánu vydávajícímu licence.

7. Orgán vydávající licence nedovolí železničnímu podniku, proti němuž bylo zahájeno úpadkové nebo podobné řízení, ponechat si licenci, je-li přesvědčen, že v dohledné době není reálný výhled na uspokojivou finanční restrukturalizaci.

8. Pokud orgán vydávající licence vydá, pozastaví, odebere nebo změní licenci, ihned o tom uvědomí Evropskou agenturu pro železnice. Evropská agentura pro železnice neprodleně uvědomí orgány vydávající licence z ostatních členských států.

Článek 25

Postup pro vydávání licencí

1. Příslušný členský stát zveřejní postup pro vydávání licencí a uvědomí o tom Komisi.

2. Orgán vydávající licence rozhodne o žádosti co nejdříve a nejpozději do tří měsíců od předložení všech potřebných informací, zejména informací uvedených v příloze III. Orgán vydávající licence přihlédne ke všem dostupným informacím. Rozhodnutí sdělí podniku žádajícímu o licenci bez odkladu. Zamítavé rozhodnutí musí být odůvodněno.

3. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí orgánu vydávajícího licence podléhalo soudnímu přezkumu.

KAPITOLA IV

ZPOPLATNĚNÍ POUŽITÍ ŽELEZNIČNÍ INFRASTRUKTURY A PŘIDĚLOVÁNÍ KAPACITY ŽELEZNIČNÍ INFRASTRUKTURY

ODDÍL 1

Obecné zásady

Článek 26

Účelné využití kapacity infrastruktury

Členské státy zajistí, aby se systémy zpoplatnění a přidělování kapacit železniční infrastruktury řídily zásadami stanovenými v této směrnici, a umožní tak provozovatelům infrastruktury obchodovat s dostupnou kapacitou infrastruktury a zajistit její optimální účelné využití.

Článek 27

Zpráva o síti

1. Provozovatel infrastruktury po projednání se zúčastněnými stranami vypracuje a zveřejní zprávu o síti, kterou je možno obdržet za poplatek nepřesahující náklady na její vydání. Zpráva o síti se zveřejní nejméně ve dvou úředních jazycích Unie. Obsah zprávy o síti je bezplatně k dispozici v elektronické podobě na internetovém portálu provozovatele infrastruktury a je přístupný prostřednictvím společného internetového portálu. Uvedený internetový portál zřídí provozovatelé infrastruktury v rámci své spolupráce podle článků 37 a 40.

2. Zpráva o síti stanoví povahu infrastruktury dostupné železničním podnikům a obsahuje informace určující podmínky přístupu k příslušné železniční infrastruktuře. Zpráva o síti rovněž obsahuje informace stanovující podmínky pro přístup k zařízením služeb napojeným na síť provozovatele infrastruktury a pro poskytování služeb v těchto zařízeních nebo uvádí internetovou stránku, kde jsou takové informace bezplatně k dispozici v elektronické podobě. Obsah zprávy o síti je stanoven v příloze IV.

3. Zpráva o síti se aktualizuje a mění podle potřeby.

4. Zpráva o síti se zveřejní nejpozději čtyři měsíce před konečným termínem pro podání žádostí o přidělení kapacity infrastruktury.

Článek 28

Dohody mezi železničními podniky a provozovateli infrastruktury

Každý železniční podnik provozující železniční dopravu uzavře nezbytné veřejnoprávní nebo soukromoprávní dohody s provozovatelem užívané železniční infrastruktury. Podmínky těchto dohod musí být v souladu s touto směrnicí nediskriminační a transparentní.

ODDÍL 2

Poplatky za infrastrukturu a služby

Článek 29

Zavedení, stanovení a vybírání poplatků

1. Členské státy stanoví rámec zpoplatnění, přičemž zohlední nezávislost řízení podniků stanovenou v článku 4.

S výhradou uvedené podmínky členské státy rovněž zavedou specifická pravidla zpoplatnění nebo delegují tuto pravomoc na provozovatele infrastruktury.

Členské státy zajistí, aby byl ve zprávě o síti uveden rámec zpoplatnění a pravidla zpoplatnění nebo aby byla uvedena internetová stránka, kde jsou rámec zpoplatnění a pravidla zpoplatnění zveřejněny

Provozovatel infrastruktury stanoví a vybírá poplatky za použití infrastruktury v souladu se stanoveným rámcem zpoplatnění a pravidly zpoplatnění.

Aniž je dotčena nezávislost řízení stanovená v článku 4, a bylo-li toto přímo stanoveno ústavními právními předpisy před 15. prosincem 2010, vnitrostátní parlament může mít právo posoudit a případně revidovat úroveň poplatků stanovenou provozovatelem infrastruktury. Takováto revize zajistí, aby poplatky byly v souladu s touto směrnicí, stanoveným rámcem zpoplatnění a pravidly zpoplatnění.

2. Nejsou-li přijata zvláštní opatření podle čl. 32 odst. 3, zajistí provozovatelé infrastruktury, aby byl používán systém zpoplatnění v rámci celé jejich sítě založen na stejných zásadách.

3. Provozovatelé infrastruktury zajistí, aby používání systému zpoplatnění vedlo k rovnocennému a nediskriminačnímu zpoplatnění pro různé železniční podniky poskytující služby rovnocenného druhu v podobné části trhu a aby poplatky uplatňované ve skutečnosti odpovídaly pravidlům stanoveným ve zprávě o síti.

4. Provozovatel infrastruktury respektuje obchodní tajemství, pokud jde o informace poskytnuté žadatelem.

Článek 30

Náklady na infrastrukturu a účetnictví

1. S řádným ohledem na bezpečnost a na udržení a zvyšování kvality služeb infrastruktury se provozovatelům infrastruktury poskytují pobídky ke snižování nákladů na zajištění infrastruktury a výše poplatků za přístup.

2. Aniž je dotčena jejich pravomoc ohledně plánování a financování železniční infrastruktury a aniž je případně

dotčena zásada ročního rozpočtu, zajistí členské státy, aby bylo mezi příslušným orgánem a provozovatelem infrastruktury uzavřeno smluvní ujednání na dobu nejméně pěti let, které splňuje základní zásady a parametry stanovené v příloze V.

Členské státy zajistí, aby byla smluvní ujednání platná ke dni 15. prosince 2012 upravena v případě potřeby tak, aby byla v souladu s ustanoveními této směrnice v době jejich obnovení nebo nejpozději do 16. června 2015.

3. Členské státy provedou pobídky uvedené v odstavci 1 prostřednictvím smluvního ujednání podle odstavce 2 či prostřednictvím regulačních opatření nebo prostřednictvím spojení pobídek ke snížení nákladů v rámci smluvního ujednání a úrovně poplatků v rámci regulačních opatření.

4. Pokud členský stát rozhodne o provedení pobídek uvedených v odstavci 1 prostřednictvím regulačních opatření, učiní tak na základě analýzy dosažitelných snížení nákladů. Tím nejsou dotčeny pravomoci regulačního subjektu ohledně přezkumu poplatků uvedených v článku 56.

5. Podmínky smluvního ujednání uvedeného v odstavci 2 a systém plateb dohodnutý pro poskytování dotací provozovateli infrastruktury se sjednají předem na celé smluvní období.

6. Členské státy zajistí, aby žadatelé a potenciální žadatelé, pokud o to požádají, byli informováni příslušným orgánem a provozovatelem infrastruktury o obsahu smluvního ujednání před jeho podpisem a bude jim dána možnost vyjádřit svůj názor. Smluvní ujednání se zveřejní do jednoho měsíce po jeho uzavření.

Provozovatel infrastruktury zajistí soulad mezi ustanoveními smluvního ujednání a obchodním plánem.

7. Provozovatelé infrastruktury vytvoří a vedou rejstřík svých aktiv a pasiv, za jejichž správu jsou odpovědní, a který by byl použit pro posouzení financování potřebného pro jejich opravu nebo nahrazení. Tento rejstřík je doplněn o podrobnosti o výdajích na obnovu a modernizaci infrastruktury.

8. Provozovatelé infrastruktury stanoví metodu pro přiřazování nákladů mezi různé kategorie služeb nabízených železničním podnikům. Členské státy mohou požadovat její předchozí schválení. Uvedená metoda je průběžně aktualizována na základě nejlepších mezinárodních zkušeností.

Článek 31

Zásady zpoplatnění

1. Poplatky za použití železniční infrastruktury a zařízení služeb se platí provozovateli infrastruktury a provozovateli zařízení služeb a používají se k financování jejich činnosti.

2. Členské státy vyžadují od provozovatele infrastruktury a provozovatele zařízení služeb, aby regulačnímu subjektu poskytli veškeré nezbytné informace o uložených poplatcích, s cílem umožnit regulačnímu subjektu plnit jeho funkce uvedené v článku 56. Provozovatel infrastruktury a provozovatel zařízení služeb musí být v tomto ohledu schopni železničním podnikům prokázat, že poplatky za infrastrukturu a služby skutečně účtované železničnímu podniku podle článků 30 až 37 jsou v souladu s metodikou, pravidly a případně i s tarify stanovenými ve zprávě o síti.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 nebo 5 tohoto článku nebo článek 32, stanoví se poplatky za minimální přístupový balík a přístup k infrastruktuře napojení k zařízením služeb ve výši nákladů přímo vynaložených na provoz železniční dopravy.

Do 16. června 2015 přijme Komise opatření stanovující způsoby výpočtu nákladů, které přímo vznikají provozem vlaku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

Provozovatel infrastruktury se může rozhodnout přizpůsobit se těmto způsobům výpočtu postupně nejpozději do čtyř let po vstupu těchto prováděcích aktů v platnost.

4. Poplatky za infrastrukturu uvedené v odstavci 3 mohou zahrnovat poplatek odrážející nedostatek kapacity určitého úseku infrastruktury během období přetížení.

5. Poplatky za infrastrukturu uvedené v odstavci 3 lze upravit s ohledem na náklady působení na životní prostředí provozem vlaku. Každá taková úprava musí být rozlišena podle rozsahu účinků.

Na základě zkušeností získaných provozovateli infrastruktury, železničními podniky, regulačními subjekty a příslušnými orgány a s přihlédnutím ke stávajícím systémům odstupňování poplatků v závislosti na hluku přijme Komise prováděcí opatření stanovující způsoby uplatňování zpoplatnění za náklady vzniklé působením hluku, včetně délky trvání tohoto uplatňování, a umožňující, aby odstupňování poplatků za infrastrukturu případně zohlednilo citlivost dotčené oblasti, zejména vzhledem k velikosti dotčené populace a řazení vlaku a jeho dopadu na úroveň emisí hluku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3. Nesmí vést k neopodstatněnému narušení hospodářské soutěže mezi železničními podniky nebo ovlivnit celkovou konkurenceschopnost železničního odvětví.

Jakákoli taková změna poplatků za infrastrukturu zohledňující náklady vzniklé působením hluku podporuje dovybavení vagonů ekonomicky nejživotaschopnější dostupnou technologií nízkohlučného brzdění.

Účtování nákladů na životní prostředí, které vede ke zvýšení celkových výnosů provozovatele infrastruktury, se však povolí

pouze, pokud se toto zpoplatnění použije na silniční nákladní dopravu v souladu s právem Unie.

Pokud účtování nákladů na životní prostředí vytváří dodatečné výnosy, záleží využití těchto výnosů na rozhodnutí členských států.

Členské státy zajistí, aby byly uchovávány potřebné informace a aby bylo možné zpětně zjistit původ poplatků účtovaných za náklady na životní prostředí a jejich použití. Členské státy na požádání poskytnou tyto informace Komisi.

6. Aby nedošlo k nežádoucím nadměrným výkyvům, je možné poplatky uvedené v odstavcích 3, 4 a 5 přiměřeně rozprostřít v rámci železniční dopravy a v čase. Nicméně relativní výše poplatku za použití infrastruktury musí odpovídat nákladům přičitatelným dopravě.

7. Poplatek uložený za přístup po železnici v rámci zařízení služeb uvedených v příloze II bodu 2 a poskytování služeb v těchto zařízeních nesmí přesáhnout náklady na jejich poskytnutí včetně přiměřeného zisku.

8. V případě, že doplňkové a pomocné služby uvedené v příloze II bodech 3 a 4 jsou nabízeny pouze jedním dodavatelem, nesmí poplatek stanovený za tyto služby přesáhnout náklady na jejich poskytnutí včetně přiměřeného zisku.

9. Lze uložit poplatky za využití kapacity určené na údržbu infrastruktury. Tyto poplatky nesmí přesáhnout čistou ztrátu výnosů provozovatele infrastruktury, která vznikne výdaji na údržbu.

10. Provozovatel zařízení pro poskytování služeb uvedených v příloze II bodech 2, 3 a 4 poskytne provozovateli infrastruktury informace o poplatcích, které mají být v souladu s článkem 27 zahrnuty ve zprávě o síti, nebo uvede internetovou stránku, kde jsou takové informace bezplatně zpřístupněny v elektronické podobě.

Článek 32

Výjimky ze zásad zpoplatnění

1. Za účelem dosažení úplné náhrady nákladů vynaložených provozovatelem infrastruktury může členský stát, pokud to trh unese, vybírat přírážky na základě účinných, transparentních a nediskriminačních zásad, při zaručení optimální konkurenceschopnosti segmentů železničního trhu. Systém zpoplatnění zohlední zvýšenou produktivitu dosaženou železničními podniky.

Výše poplatků však nesmí vylučovat užívání infrastruktury ze strany segmentů trhu, které mohou zaplatit alespoň náklady přímo vynaložené na provoz železniční dopravy, navýšené o přiměřenou míru návratnosti, kterou trh unese.

Předtím, než členské státy tyto přírážky schválí, zajistí, aby provozovatelé infrastruktury posoudili, nakolik jsou případné pro konkrétní segmenty trhu, přičemž zvaží alespoň páry uvedené v příloze VI bodu 1 a vyberou ty z nich, které jsou relevantní. Seznam segmentů trhu stanovený provozovateli infrastruktury obsahuje alespoň tyto tři segmenty: služby nákladní dopravy, služby osobní dopravy v rámci smlouvy na veřejné služby a jiné služby osobní dopravy.

Provozovatelé infrastruktury mohou dále rozlišovat segmenty trhu podle přepravované komodity nebo cestujících.

Rovněž se stanoví segmenty trhu, v nichž nejsou železniční podniky v současné době činné, ale mohou v nich poskytovat služby během doby platnosti systému zpoplatnění. Pro uvedené segmenty trhu provozovatel infrastruktury nezahrne do systému zpoplatnění žádné přírážky.

Seznam segmentů trhu se zveřejní ve zprávě o síti a přezkoumá se alespoň každých pět let. Regulační subjekt uvedený v článku 55 kontroluje tento seznam v souladu s článkem 56.

2. U přepravy zboží ze třetích zemí a do nich provozované na síti, jejíž rozchod koleje je odlišný od rozchodu hlavní železniční sítě Unie, mohou provozovatelé infrastruktury stanovit vyšší poplatky tak, aby byly vzniklé náklady plně pokryty.

3. U budoucích specifických investičních projektů a u specifických investičních projektů dokončených po roce 1988 může provozovatel infrastruktury zavést nebo zachovávat vyšší poplatky na základě dlouhodobých nákladů těchto projektů, pokud tyto projekty zvyšují výkonnost nebo efektivnost nákladů nebo obojí a nemohly by se jinak uskutečnit. Tato úprava zpoplatnění v sobě může zahrnovat i dohody o podílu na riziku spojeném s novými investicemi.

4. Poplatky za infrastrukturu spojené s použitím železničních koridorů uvedených v rozhodnutí Komise 2009/561/ES⁽¹⁾ jsou odstupňovány tak, aby podněcovaly k vybavení vlaků systémem ETCS, který je slučitelný s verzí přijatou rozhodnutím Komise 2008/386/ES⁽²⁾ a s následnými verzemi. Toto odstupňování nepovede k žádné celkové změně výnosů provozovatele infrastruktury.

Aniž je dotčena tato povinnost, mohou členské státy rozhodnout, že toto odstupňování poplatků za infrastrukturu se

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2009/561/ES ze dne 22. července 2009, kterým se mění rozhodnutí 2006/679/ES, pokud jde o provádění technické specifikace pro interoperabilitu subsystému pro řízení a zabezpečení transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. L 194, 25.7.2009, s. 60).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2008/386/ES ze dne 23. dubna 2008, kterým se mění příloha A rozhodnutí 2006/679/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému pro řízení a zabezpečení transevropského konvenčního železničního systému a příloha A rozhodnutí 2006/860/ES o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému „Řízení a zabezpečení“ transevropského vysokorychlostního železničního systému (Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 11).

nevztahuje na železniční tratě uvedené v rozhodnutí 2009/561/ES, na nichž mohou jezdit pouze vlaky vybavené systémem ETCS.

Členské státy mohou rozhodnout o rozšíření tohoto odstupňování na železniční tratě neuvedené v rozhodnutí 2009/561/ES.

Před 16. června 2015 a v návaznosti na posouzení dopadů přijme Komise opatření stanovující způsoby uplatňování odstupňování poplatků za infrastrukturu ve lhůtě v souladu s evropským plánem zavádění ERTMS stanoveným rozhodnutím 2009/561/ES a zajišťující, aby nedošlo k žádné celkové změně výnosů provozovatele infrastruktury. Tato prováděcí opatření upraví způsoby odstupňování vztahující se na vlaky provozující místní nebo regionální dopravu s použitím omezeného úseku železničních koridorů uvedených v rozhodnutí 2009/561/ES. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3. Nesmí vést k neopodstatněnému narušení hospodářské soutěže mezi železničními podniky nebo ovlivnit celkovou konkurenceschopnost železničního odvětví.

5. Aby se předešlo diskriminaci, členské státy zajistí, aby průměrné a mezní poplatky určitého provozovatele infrastruktury stanovené za rovnocenná užití jeho infrastruktury byly srovnatelné a aby srovnatelné služby ve stejném segmentu trhu podléhaly stejným poplatkům. Provozovatel infrastruktury prokáže ve zprávě o síti, že systém zpoplatnění vyhovuje těmto požadavkům, pokud tak lze učinit bez vyzrazení důvěrných obchodních informací.

6. Pokud má provozovatel infrastruktury v úmyslu změnit podstatné prvky systému zpoplatnění uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, zveřejní tyto změny nejméně tři měsíce před uplynutím lhůty pro zveřejnění zprávy o síti podle čl. 27 odst. 4.

Článek 33

Slevy

1. Aniž jsou dotčeny články 101, 102, 106 a 107 Smlouvy o fungování EU a bez ohledu na zásadu přímo vynaložených nákladů stanovenou v čl. 31 odst. 3 této směrnice, musí být každá sleva z poplatků vybíraných za jakoukoli službu provozovatelem infrastruktury od železničního podniku v souladu s kritérii stanovenými v tomto článku.

2. S výjimkou odstavce 3 se slevy omezí na skutečnou výši úspor administrativních nákladů provozovatele infrastruktury. Při stanovení výše slevy nelze přihlížet k úsporám nákladů již započteným ve vybíraném poplatku.

3. Provozovatelé infrastruktury mohou zavést systémy dostupné všem uživatelům železniční infrastruktury, pro určité dopravní toky, poskytující časově omezené slevy na podporu rozvoje nové železniční dopravy nebo slevy na podporu používání značně nevytížených tratí.

4. Slevy se mohou vztahovat pouze na poplatky vybírané za určitý úsek železniční infrastruktury.

5. U podobných služeb musí být uplatňovány podobné systémy slev. Systémy slev se uplatňují nediskriminačním způsobem na všechny železniční podniky.

Článek 34

Systémy kompenzace neuhrazených nákladů na životní prostředí, nákladů při nehodách a nákladů na infrastrukturu

1. Členské státy mohou zavést časově omezené systémy kompenzací za použití železniční infrastruktury, které kompenzují prokazatelně neuhrazené náklady na životní prostředí, náklady při nehodách a náklady na infrastrukturu u konkurenčních druhů dopravy, pokud tyto náklady převýší srovnatelné náklady železniční dopravy.

2. Pokud železniční podnik, který obdrží kompenzaci, požívá výlučných práv, musí být kompenzace spojena se srovnatelným přínosem pro uživatele.

3. Použitá metodika a provedené výpočty musí být veřejně k dispozici. Zejména musí být možné prokázat určité neúčtované náklady konkurenční dopravní infrastruktury, kterým se železniční dopravou předešlo, a zajistit, aby kompenzace byly podnikům poskytovány za nediskriminačních podmínek.

4. Členské státy zajistí slučitelnost těchto systémů s články 93, 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.

Článek 35

Systém odměňování výkonu

1. Systémy zpoplatnění infrastruktury povzbuzují železniční podniky a provozovatele infrastruktury v minimalizaci závad a zvyšování výkonu železniční sítě pomocí systému odměňování výkonu. Tento systém může zahrnovat sankce za narušení provozu sítě, kompenzace pro podniky dotčené závadami a odměny za přesáhnutí plánovaného výkonu.

2. Základní zásady systému odměňování výkonu uvedené v příloze VI bodu 2 se vztahují na celou síť.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, pokud jde o změny přílohy VI bodu 2 písm. c). Přílohu VI bod 2 písm. c) je tak možno změnit s ohledem na vývoj železničního trhu a zkušenosti získané regulačními subjekty uvedenými v článku 55, provozovateli infrastruktury a železničními podniky. V rámci těchto změn se upraví třídy zpoždění podle osvědčených postupů vypracovaných v tomto odvětví.

Článek 36

Poplatky za rezervaci kapacity

Provozovatelé infrastruktury mohou vybírat přiměřené poplatky za přidělenou kapacitu, která není využita. Tento poplatek za nevyužívání je pobídkou k účinnému využívání kapacity. Vybírání tohoto poplatku od žadatelů, kterým byla přidělena trasa, je povinné v případě, že tito žadatelé pravidelně přidělenou trasu vlaku nebo její část nevyužívají. Pro účely stanovení tohoto poplatku zveřejní provozovatelé infrastruktury ve zprávě o síti kritéria k určení tohoto nevyužívání. Regulační subjekt uvedený v článku 55 kontroluje tato kritéria v souladu s článkem 56. Tyto poplatky uhradí buď žadatel, nebo železniční podnik jmenovaný v souladu s čl. 41 odst. 1. Provozovatel infrastruktury musí být vždy schopen poskytnout jakékoli zúčastněné osobě informace o kapacitě infrastruktury, která již byla přidělena uživatelským železničním podnikům.

Článek 37

Spolupráce v souvislosti se systémy zpoplatnění v rámci více než jedné sítě

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé infrastruktury spolupracovali tak, aby bylo možné použít účinné systémy zpoplatnění, a sdružují se tak, aby bylo koordinováno zpoplatnění nebo výběr poplatků za provoz vlaků, který přesahuje rámec jedné sítě infrastruktury železničního systému v rámci Unie. Provozovatelé infrastruktury mají zejména za cíl zajištění optimální konkurenceschopnosti mezinárodních železničních služeb a účinného využití železničních sítí. Za tímto účelem provozovatelé infrastruktury vypracují vhodné postupy podle pravidel stanovených touto směrnicí.

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku členské státy zajistí, aby provozovatelé infrastruktury spolupracovali tak, aby se v případě dopravy přesahující rámec jedné sítě železničního systému Unie umožnilo účinné uplatňování přírážek podle článku 32 a systémů odměňování výkonu podle článku 35.

ODDÍL 3

Přidělování kapacity infrastruktury

Článek 38

Práva na kapacitu

1. Kapacitu infrastruktury přiděluje provozovatel infrastruktury. Jakmile je žadateli přidělena, nesmí být příjemcem převedena na jiný podnik nebo dopravní službu.

Jakékoli obchodování s kapacitou infrastruktury je zakázáno a má za následek vyloučení z dalšího přidělování kapacity.

Využití kapacity železničním podnikem při výkonu obchodní činnosti žadatele, který není železničním podnikem, se za převod nepovažuje.

2. Právo využívat určitou kapacitu železniční infrastruktury ve formě trasy vlaku je možné poskytnout žadatelům nejvýše na dobu jednoho období platnosti jízdního řádu sítě.

Provozovatel infrastruktury a žadatel mohou uzavřít rámcovou dohodu podle článku 42 o využití kapacity příslušné železniční infrastruktury na dobu delší, než je jedno období platnosti jízdního řádu sítě.

3. Práva a povinnosti provozovatelů infrastruktury a žadatelů, pokud jde o přidělování kapacity, se stanoví smlouvou nebo právem členských států.

4. Pokud má žadatel v úmyslu požadovat kapacitu infrastruktury s cílem provozovat mezinárodní osobní dopravu, uvědomí provozovatele infrastruktury a dotčené regulační subjekty. Aby mohly posoudit, zda je účelem mezinárodního spoje přeprava cestujících na trase mezi stanicemi umístěnými v různých členských státech, jakož i to, jaký je potenciální hospodářský dopad na stávající smlouvy na veřejné služby, zajistí regulační subjekty, aby byly informovány veškeré příslušné orgány, jež na této trase povolily osobní železniční dopravu vymezenou ve smlouvě na veřejné služby, veškeré jiné dotčené příslušné orgány, které mají oprávnění omezit přístup podle článku 11, a veškeré železniční podniky plnící smlouvu na veřejné služby na trase uvedeného mezinárodního osobního spoje.

Článek 39

Přidělování kapacity

1. Členské státy mohou stanovit rámec pro přidělování kapacity infrastruktury, za podmínky nezávislosti řízení stanovené v článku 4. Stanoví se specifická pravidla pro přidělování kapacity. Provozovatel infrastruktury provádí postupy přidělování kapacity. Provozovatel infrastruktury zejména zajistí, aby kapacita infrastruktury byla přidělována spravedlivým a nediskriminačním způsobem a v souladu s právem Unie.

2. Provozovatelé infrastruktury jsou povinni dodržovat obchodní tajemství týkající se jim poskytnutých informací.

Článek 40

Spolupráce při přidělování kapacity infrastruktury ve více sítích

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé infrastruktury spolupracovali v zájmu účinného vytváření a přidělování kapacity infrastruktury, která přesahuje rámec jedné sítě železniční

systemu Unie, a to i na základě rámcových dohod uvedených v článku 42. Provozovatelé infrastruktury k tomu stanoví vhodné postupy dodržující pravidla této směrnice a odpovídajícím způsobem organizují trasy vlaků překračující rámec jedné sítě.

Členské státy zajistí, aby zástupci provozovatelů infrastruktury, jejichž rozhodnutí o přidělení mají dopad na jiné provozovatele infrastruktury, byli sdruženi za účelem přidělování nebo koordinace přidělování veškeré příslušné kapacity infrastruktury na mezinárodní úrovni, aniž jsou dotčena zvláštní pravidla upravující síť železniční nákladní dopravy obsažená v právu Unie. Zásady a kritéria pro přidělování kapacity stanovené v rámci této spolupráce provozovatelé infrastruktury zveřejňují ve své zprávě o síti v souladu s přílohou IV odst. 3. K těmto postupům se mohou přidružit příslušní zástupci provozovatelů infrastruktury ze třetích zemí.

2. Komise je informována o všech jednáních a přizvána k účasti jako pozorovatel na hlavní jednání, kde se tvoří společné zásady a postupy pro přidělování infrastruktury. Regulační subjekty obdrží dostatečné informace o rozvíjení společných zásad a postupů pro přidělování infrastruktury a ze systémů přidělování založených na informačních technologiích, aby mohly vykonávat svou úlohu regulačního dohledu v souladu článkem 56.

3. Na každém jednání nebo jiné činnosti konané za účelem přidělení kapacity infrastruktury pro vlakovou dopravu napříč sítěmi přijímají rozhodnutí pouze zástupci provozovatelů infrastruktury.

4. Účastníci spolupráce podle odstavce 1 zajistí, aby jejich členství, způsob spolupráce a veškerá kritéria používaná pro posuzování a přidělování kapacity infrastruktury byly veřejně dostupné.

5. V rámci spolupráce podle odstavce 1 posoudí provozovatelé infrastruktury potřebu mezinárodních tras vlaků, a případně navrhnou jejich zřízení a organizují je, aby byl usnadněn provoz nákladních vlaků na základě žádosti *ad hoc* podle článku 48.

Tyto předem dohodnuté mezinárodní trasy vlaků jsou dostupné žadatelům prostřednictvím kteréhokoli ze zúčastněných provozovatelů infrastruktury.

Článek 41

Žadatelé

1. Požadavky na přidělení kapacity infrastruktury mohou podávat žadatelé. Za účelem využití této kapacity infrastruktury žadatelé určí železniční podnik, který uzavře dohodu s provozovatelem infrastruktury v souladu s článkem 28. Tím není dotčeno právo žadatelů uzavírat dohody s provozovateli infrastruktury podle čl. 44 odst. 1.

2. Provozovatel infrastruktury může stanovit požadavky kladené na žadatele, aby zajistil naplnění svých oprávněných očekávání ohledně budoucích výnosů a využití infrastruktury. Takové požadavky musí být přiměřené, transparentní a nediskriminační. Vymezi se ve zprávě o síti v souladu s bodem 3 písm. b) přílohy IV. Mohou zahrnovat pouze poskytnutí finanční záruky, která musí být úměrná zamýšlenému rozsahu činnosti žadatele, a ujištění o schopnosti podat vyhovující návrhy na přidělení kapacity infrastruktury.

3. Do 16. června 2015 Komise přijme prováděcí opatření, která stanoví podrobnosti kritérií, jež mají být použita při uplatňování odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

Článek 42

Rámcové dohody

1. Aniž jsou dotčeny články 101, 102 a 106 Smlouvy o fungování EU, lze mezi provozovatelem infrastruktury a žadatelem uzavřít rámcovou dohodu. Rámcová dohoda upřesňuje charakteristiky kapacity infrastruktury vyžadované žadatelem a nabízené žadateli na časové období přesahující jedno období platnosti jízdního řádu sítě.

Rámcová dohoda nespécifikuje trasu vlaku podrobně, ale vyhovuje oprávněným obchodním potřebám žadatele. Členský stát může vyžadovat předchozí schválení této rámcové dohody regulačním subjektem uvedeným v článku 55 této směrnice.

2. Rámcové dohody nesmějí vylučovat z užívání příslušné infrastruktury jiné žadatele nebo dopravní služby.

3. Rámcové dohody musí být možné změnit nebo omezit za účelem umožnění lepšího využití železniční infrastruktury.

4. Rámcové dohody mohou stanovit smluvní sankce pro případ změny nebo ukončení dohody.

5. Rámcové dohody se uzavírají v zásadě na dobu pěti let a je možno je prodloužit na dobu stejnou, jako bylo jejich původní trvání. Provozovatel infrastruktury může ve zvláštních případech souhlasit s kratší nebo delší dobou. Každou dobu delší než pět let je nutno zdůvodnit existencí obchodních smluv, zvláštních investic nebo rizik.

6. Pro služby využívající specializovanou infrastrukturu uvedenou v článku 49, která vyžaduje významné a dlouhodobé investice, jsou po řádném zdůvodnění žadatelem možné rámcové dohody na dobu patnácti let. Jakákoli doba delší než patnáct let je přípustná pouze výjimečně, zejména v případě rozsáhlých dlouhodobých investic, a zejména pokud se na tyto investice vztahují smluvní závazky, včetně víceletého plánu odpisů.

V takových výjimečných případech může rámcová dohoda podrobně vymezovat charakteristiky kapacity, která má být poskytnuta žadateli na dobu trvání rámcové dohody. Tyto charakteristiky mohou zahrnovat četnost, objem a kvalitu tras vlaků. Provozovatel infrastruktury může snížit vyhrazenou kapacitu, která byla po dobu nejméně jednoho měsíce využívána méně, než je mezní kvóta stanovená v článku 52.

Od 1. ledna 2010 je možné na základě charakteristik kapacity využívané žadateli, kteří poskytovali dopravní služby již před 1. lednem 2010, uzavřít počáteční rámcovou dohodu na dobu pěti let, kterou lze jednou prodloužit, s cílem zohlednit specializované investice nebo existenci obchodních smluv. Regulační subjekt uvedený v článku 55 je příslušný povolit vstup takové dohody v platnost.

7. Základní aspekty jednotlivých rámcových dohod se zpřístupní všem zúčastněným osobám při dodržení obchodního tajemství.

8. Na základě zkušeností regulačních subjektů, příslušných orgánů a železničních podniků a na základě činnosti sítě uvedené v čl. 57 odst. 1 může Komise přijmout opatření stanovující podrobnosti postupu a kritéria, která je třeba dodržovat při uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

Článek 43

Časový rozvrh procesu přidělování

1. Provozovatel infrastruktury se řídí časovým rozvrhem přidělování kapacity stanoveným v příloze VII.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, pokud jde o některé změny přílohy VII. V souladu s tím může být příloha VII po konzultaci všech provozovatelů infrastruktury změněna tak, aby zohledňovala provozní hlediska procesu přidělování. Tyto změny vycházejí z toho, co je podle dosavadních zkušeností nezbytné pro zajištění účinného procesu přidělování a pro zohlednění provozních zájmů provozovatelů infrastruktury.

3. Provozovatelé infrastruktury se předtím, než budou zahájeny konzultace o návrhu jízdního řádu sítě, dohodnou s ostatními zúčastněnými provozovateli infrastruktury na tom, které mezinárodní trasy vlaků budou zahrnuty do jízdního řádu sítě. Úpravy se provádějí pouze, pokud jsou naprosto nezbytné.

Článek 44

Žádosti

1. Žadatelé mohou podle veřejného nebo soukromého práva podat provozovateli infrastruktury žádost o uzavření dohody o udělení práv na využívání železniční infrastruktury za poplatek, jak je stanoveno v kapitole IV oddíle 2.

2. U žádostí týkajících se pravidelného jízdního řádu sítě musí být dodrženy lhůty stanovené v příloze VII.

3. Žadatel, který je stranou rámcové dohody, podává žádosti v souladu s touto dohodou.

4. V případě tras vlaků překračujících rámec jedné sítě provozovatelé infrastruktury zajistí, aby žadatelé mohli podat žádost u jednotného kontaktního místa, kterým je buď společný orgán zřízený provozovateli infrastruktury, nebo jeden z provozovatelů infrastruktury zúčastněných na dané trase vlaků. Uvedený provozovatel infrastruktury je zmocněn jednat jménem žadatele s dalšími zúčastněnými provozovateli infrastruktury za účelem nalezení kapacit. Uvedeným požadavkem není dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu ⁽¹⁾.

Článek 45

Plánování

1. Provozovatel infrastruktury vyhoví pokud možno všem žádostem o kapacitu infrastruktury, včetně žádostí o trasy vlaků překračující rámec jedné sítě, a v nejvyšší možné míře přihlédne ke všem překážkám, kterým žadatelé čelí, včetně ekonomického dopadu na jejich obchodní činnost.

2. Provozovatel infrastruktury může dát v průběhu procesu plánování a koordinace přednost určitým službám, avšak pouze v souladu s články 47 a 49.

3. Provozovatel infrastruktury projedná se zúčastněnými stranami návrh jízdního řádu sítě a umožní jim předkládat stanoviska nejméně po dobu jednoho měsíce. Mezi zúčastněné strany patří všichni, kdo požádali o kapacitu infrastruktury, a ostatní osoby, které si přejí získat příležitost vyjádřit se k tomu, jak může jízdní řád sítě ovlivnit jejich schopnost provozovat železniční dopravu v období platnosti jízdního řádu sítě.

4. Provozovatel infrastruktury přijme vhodná opatření, aby vyřídil všechny vyjádřené připomínky.

Článek 46

Koordináční proces

1. Pokud během procesu plánování podle článku 45 provozovatel infrastruktury zjistí střet mezi různými žádostmi, pokusí se jej vyřešit koordinací žádostí tak, aby zajistil co možná nejlepší uspokojení všech požadavků.

2. Pokud vznikne situace vyžadující koordinaci, má provozovatel infrastruktury právo navrhnout v přiměřené míře kapacitu infrastruktury lišící se od požadované.

3. Provozovatel infrastruktury se pokusí formou konzultací s příslušnými žadateli vyřešit všechny případné rozpory. Tyto konzultace vycházejí z následujících informací, jež se poskytnou v přiměřené lhůtě, bezplatně a v písemné nebo elektronické podobě:

a) trasy vlaků požadované všemi ostatními žadateli na týchž tratích;

b) trasy vlaků předběžně přidělené všem ostatním žadatelům na týchž tratích;

c) alternativní trasy vlaků navržené pro příslušné trati v souladu s odstavcem 2;

d) veškeré podrobnosti o kritériích použitých v procesu přidělování kapacity.

V souladu s čl. 39 odst. 2 se tyto informace poskytnou bez toho, že by byla uvedena totožnost ostatních žadatelů, ledaže dotyční žadatelé s uvedením totožnosti souhlasili.

4. Zásady, jimiž se řídí koordináční proces, se stanoví ve zprávě o síti. Tyto zásady zejména odrážejí obtížnost uspořádání mezinárodních tras vlaků a dopad, jaký může mít změna na ostatní provozovatele infrastruktury.

5. Pokud nelze žádosti o kapacitu infrastruktury uspokojit bez koordinace, pokusí se provozovatel infrastruktury vyhovět všem žádostem jejich koordinací.

6. Aniž jsou dotčeny stávající postupy pro přezkum rozhodnutí a článek 56, je v případě sporů o přidělení kapacity infrastruktury k dispozici systém řešení sporů umožňující okamžité vyřešení těchto sporů. Tento systém se stanoví ve zprávě o síti. Dojde-li k použití tohoto systému, musí být rozhodnutí přijato ve lhůtě deseti pracovních dnů.

Článek 47

Přetížená infrastruktura

1. Pokud po koordinaci požadovaných tras vlaků a po konzultaci s žadateli není možné vyhovět všem žádostem o kapacitu infrastruktury, prohlásí provozovatel infrastruktury neprodleně daný úsek infrastruktury, kde se tak stalo, za přetížený. Totéž prohlásí u infrastruktury, kde je předpoklad, že bude nedostatečnou kapacitou trpět v blízké budoucnosti.

2. Pokud byla infrastruktura prohlášena za přetíženou, provede provozovatel infrastruktury analýzu kapacity stanovenou v článku 50, kromě případů, kdy je již prováděn plán na rozšíření kapacity stanovený v článku 51.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 22.

3. Pokud poplatky podle čl. 31 odst. 4 nebyly dosud uloženy nebo nedosáhly uspokojivých výsledků a infrastruktura byla prohlášena za přetíženou, může provozovatel infrastruktury navíc uplatnit kritéria přednosti pro přidělování kapacity infrastruktury.

4. Kritéria přednosti zohlední význam dopravní služby pro společnost ve srovnání s jakoukoli jinou službou, která bude následně vyloučena.

Za účelem zajištění rozvoje náležitých dopravních služeb v tomto rámci, zejména aby se vyhovělo požadavkům na veřejnou službu nebo aby byl podpořen rozvoj vnitrostátní a mezinárodní železniční nákladní dopravy, mohou členské státy přijmout na nediskriminačním základě jakákoli nezbytná opatření, aby byly tyto služby při přidělování kapacity infrastruktury zajištěny přednostně.

Členské státy mohou případně přiznat provozovateli infrastruktury náhradu odpovídající ztrátě výnosů související s potřebou přidělit danou kapacitu určitým službám podle druhého pododstavce.

Tato opatření a tyto kompenzace zohledňují vliv tohoto vyloučení v ostatních členských státech.

5. Při stanovení kritérií přednosti se přiměřeně zohlední význam nákladní dopravy a zejména mezinárodní nákladní dopravy.

6. Postupy a kritéria, které se mají uplatnit při přetížení infrastruktury, musí být stanoveny ve zprávě o síti.

Článek 48

Žádosti ad hoc

1. Provozovatel infrastruktury odpoví na žádosti *ad hoc* o individuální trasy vlaků co nejdříve, nejpozději však do pěti pracovních dnů. Poskytované informace o využitelné zbývající kapacitě jsou dostupné všem žadatelům, kteří mají zájem tuto kapacitu využívat.

2. Pokud je to nezbytné, posoudí provozovatelé infrastruktury potřebu rezervní kapacity, kterou je třeba zachovat dostupnou v rámci konečné verze jízdního řádu sítě, aby mohli rychle reagovat na předvídatelné žádosti *ad hoc* o kapacitu. To platí i v případě přetížené infrastruktury.

Článek 49

Specializovaná infrastruktura

1. Aniž je dotčen odstavec 2, považuje se kapacita infrastruktury za dostupnou pro všechny druhy dopravních služeb, které splňují charakteristiky nezbytné pro využívání dané trasy vlaků.

2. Pokud existují vhodné alternativní trasy, může provozovatel infrastruktury po projednání se zúčastněnými stranami určit některé úseky infrastruktury pro použití specifickými druhy dopravy. Aniž jsou dotčeny články 101, 102 a 106 Smlouvy o fungování EU, v případě, kdy došlo k tomuto určení, může provozovatel infrastruktury dát při přidělování kapacity infrastruktury přednost tomuto druhu dopravy.

Toto určení není na překážku využití této infrastruktury jinými druhy dopravy, pokud je k dispozici volná kapacita.

3. Pokud byla infrastruktura určena podle odstavce 2, uvede se to ve zprávě o síti.

Článek 50

Analýza kapacity

1. Cílem analýzy kapacity je určit omezení kapacity infrastruktury, která znemožňují vyhovět žádostem o přidělení kapacity, a navrhnout způsob uspokojení dodatečných žádostí. Analýza kapacity zjišťuje důvody přetížení a možnosti přijetí krátkodobých a střednědobých opatření k odlehčení přetížení infrastruktury.

2. Analýza kapacity se zabývá infrastrukturou, provozními postupy, povahou různých provozovaných dopravních služeb a vlivem všech těchto faktorů na kapacitu infrastruktury. Zvažovaná opatření zahrnují zejména přesměrování dopravních služeb, změny v časovém rozvržení dopravních služeb, změny rychlosti jízdy a zdokonalení infrastruktury.

3. Analýza kapacity se dokončí do šesti měsíců od zjištění přetížení infrastruktury.

Článek 51

Plán na rozšíření kapacity

1. Provozovatel infrastruktury vypracuje do šesti měsíců od dokončení analýzy kapacity plán na rozšíření kapacity.

2. Plán na rozšíření kapacity se vypracuje po konzultaci s uživateli příslušné přetížené infrastruktury.

Plán určí:

- a) důvody přetížení;
- b) pravděpodobný budoucí vývoj dopravy;
- c) omezení v rozvoji infrastruktury;
- d) možnosti a náklady rozšíření kapacity, včetně pravděpodobných změn poplatků za přístup.

Plán na základě analýzy efektivity nákladů možných opatření rovněž určí akce, které je třeba provést k rozšíření kapacity infrastruktury, včetně časového rozvrhu provádění těchto opatření.

Plán může podléhat předchozímu schválení členským státem.

3. Provozovatel infrastruktury zastaví výběr všech poplatků za příslušnou infrastrukturu podle čl. 31 odst. 4, pokud:

- a) nevypracoval plán na rozšíření kapacity nebo
  - b) neplní akce určené v plánu na rozšíření kapacity.
4. Bez ohledu na odstavec 3 tohoto článku může provozovatel infrastruktury se souhlasem regulačního subjektu uvedeného v článku 55 nadále vybírat poplatky, pokud:
- a) plán na rozšíření kapacity nemůže být proveden z důvodů, které provozovatel nemůže ovlivnit, nebo
  - b) dostupné možnosti nejsou ekonomicky nebo finančně únosné.

Článek 52

Využití tras vlaků

1. Provozovatel infrastruktury ve zprávě o síti uvede podmínky, za nichž lze při stanovení priorit v procesu přidělování přihlídnout k předchozí úrovni využívání tras vlaků.
2. Zejména v případě přetížené infrastruktury vyžaduje provozovatel infrastruktury vzdání se trasy vlaku, která byla po dobu nejméně jednoho měsíce využívána méně, než činí mezní kvóta stanovená ve zprávě o síti, pokud to nebylo způsobeno jinými než hospodářskými důvody, které žadatel nemohl ovlivnit.

Článek 53

Kapacita infrastruktury pro údržbovou práci

1. Žádosti o kapacitu infrastruktury pro provádění údržbových prací se předkládají během procesu plánování.
2. Provozovatel infrastruktury věnuje přiměřenou pozornost vlivu vyhrazení kapacity infrastruktury pro plánované práce na údržbě trati na žadatele.
3. Provozovatel infrastruktury co nejdříve informuje zúčastněné strany o nedostupnosti kapacity infrastruktury z důvodu neplánovaných údržbových prací.

Článek 54

Zvláštní opatření pro případ narušení provozu

1. V případě narušení provozu vlaků následkem technického selhání nebo nehody učiní provozovatel infrastruktury veškeré nezbytné kroky k obnovení běžného stavu. K tomu vypracuje provozovatel infrastruktury havarijní plán se seznamem různých subjektů, které je třeba uvědomit v případě vážných nehod nebo vážného narušení provozu vlaků.
2. V nouzových situacích a v případech naprosté nutnosti uzavření infrastruktury kvůli poruše lze odebrat přidělené trasy vlaků bez předchozího upozornění po dobu nezbytnou k opravě systému.

Provozovatel infrastruktury může požadovat, pokud to považuje za nezbytné, aby mu železniční podniky daly k dispozici prostředky, které pokládá za nejvhodnější k obnovení běžného stavu v co nejkratší době.

3. Členské státy mohou od železničních podniků vyžadovat, aby se podílely na zajišťování prosazování a sledování vlastního dodržování bezpečnostních norem a pravidel.

ODDÍL 4

Regulační subjekt

Článek 55

Regulační subjekt

1. Každý členský stát zřídí jediný vnitrostátní regulační subjekt pro železniční odvětví. Aniž je dotčen odstavec 2, tento subjekt je samostatným orgánem, který je, pokud jde o organizaci, funkce, hierarchii a rozhodování, právně odlišný od jakéhokoli jiného veřejnoprávního nebo soukromého subjektu a je na něm nezávislý. Je rovněž nezávislý, pokud jde o organizaci, rozhodnutí o financování, právní strukturu a rozhodování, na jakémkoli provozovateli infrastruktury, správci poplatků, přidělovacím subjektu nebo žadateli. Tento subjekt je dále funkčně nezávislý na kterémkoli příslušném orgánu, který se účastní uzavírání smlouvy na veřejné služby.

2. Členské státy mohou zřídit regulační subjekty, které jsou příslušné pro několik regulovaných odvětví, pokud takové integrované regulační subjekty splňují požadavky na nezávislost uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Regulační subjekt pro železniční odvětví může být z organizačního hlediska rovněž spojen s vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž uvedeným v článku 11 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 101 a 102 Smlouvy⁽¹⁾, s bezpečnostním orgánem zřízeným podle směrnice Evropského parlamentu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

Redakční poznámka: Název nařízení (ES) č. 1/2003 byl upraven s ohledem na přečíslování článků Smlouvy o založení Evropského společenství v souladu s článkem 5 Lisabonské smlouvy; původní odkaz zněl na článek 81 a 82 Smlouvy.

a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství⁽¹⁾ nebo s orgánem vydávajícím licence uvedeným v kapitole III, splňuje-li takový společný subjekt požadavky na nezávislost stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

3. Členské státy zajistí, aby byl regulační subjekt personálně zajištěn a spravován způsobem, jenž zaručí jeho nezávislost. Zejména zajistí, aby osoby odpovědné za rozhodnutí regulačního subjektu podle článku 56, jako jsou v příslušných případech například členové jeho výkonné rady, byly jmenovány na základě jasných a transparentních pravidel, jež zajišťují jejich nezávislost na národním vládním kabinetu či ministerské radě nebo jakémkoli jiném veřejnoprávním subjektu, jenž ve vztahu k regulovaným podnikům přímo neuplatňuje vlastnická práva.

Členské státy rozhodnou, zda jsou tyto osoby jmenovány na pevně stanovené období, které lze obnovit, nebo na dobu neurčitou, kdy odvolání je možné pouze z disciplinárních důvodů, které nesouvisí s jejich rozhodováním. Tyto osoby jsou vybírány transparentním postupem na základě zásluh, včetně příslušné odbornosti a odpovídajících zkušeností, výhodou jsou zkušenosti v oblasti železnic či jiných síťových odvětví.

Členské státy zajistí, aby tyto osoby jednaly nezávisle na jakémkoliv tržním zájmu souvisejícím s železničním odvětvím, a nevázal je tedy k regulovaným podnikům nebo subjektům žádný zájem a nepojil je k nim obchodní vztah. Za tímto účelem tyto osoby učiní každoročně závazné prohlášení a prohlášení o zájmech, v němž uvedou veškeré přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být považovány za újmu jejich nezávislosti nebo které by mohly ovlivňovat výkon jakékoli funkce. Tyto osoby nečiní rozhodnutí v případech, kdy se jedná o podnik, ke kterému měly přímý či nepřímý vztah během roku, který předcházal zahájení řízení.

Při plnění funkcí regulačního subjektu tyto osoby nepožadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného veřejného či soukromého subjektu a mají plné oprávnění k náboru a řízení pracovníků regulačního subjektu.

Po skončení jejich funkčního období v regulačním subjektu tyto osoby nezastávají odborné postavení ani nenesou odpovědnost v rámci kteréhokoli z regulovaných podniků nebo subjektů po dobu nejméně jednoho roku.

Článek 56

Funkce regulačního subjektu

1. Aniž je dotčen čl. 46 odst. 6, má žadatel právo podat stížnost regulačnímu subjektu, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen,

a zejména může podat žádost o přezkum rozhodnutí přijatých provozovatelem infrastruktury nebo případně železničním podnikem nebo provozovatelem zařízení služeb, která se týkají:

- a) zprávy o síti v předběžném i konečném znění;
- b) kritérií v ní stanovených;
- c) procesu přidělování a jeho výsledků;
- d) systému zpoplatnění;
- e) výše nebo struktury poplatků za infrastrukturu, které jsou nebo mohou být účtovány;
- f) úpravy přístupu podle článků 10 až 13;
- g) přístupu ke službám a zpoplatnění služeb podle článku 13.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž týkající se zajištění hospodářské soutěže na trzích železniční dopravy, má regulační subjekt pravomoc sledovat situaci v oblasti hospodářské soutěže na trzích železniční dopravy a z vlastní iniciativy a s cílem předcházet diskriminaci žadatelů zejména kontroluje odst. 1 písm. a) až g). Kontroluje zejména to, zda zpráva o síti neobsahuje diskriminační ustanovení či nedává provozovateli infrastruktury prostor pro volné uvážení, který by mohl být využit k diskriminaci žadatelů.

3. Regulační subjekt rovněž úzce spolupracuje s vnitrostátním bezpečnostním orgánem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství⁽²⁾, a s orgánem vydávajícím licence ve smyslu této směrnice.

Členské státy zajistí, aby tyto orgány společně vypracovaly rámec pro sdílení informací a spolupráci zaměřený na předcházení nepříznivým dopadům na hospodářskou soutěž nebo bezpečnost na železničním trhu. Tento rámec bude obsahovat mechanismus, jímž bude regulační subjekt vnitrostátnímu bezpečnostnímu orgánu a orgánu vydávajícímu licence poskytovat doporučení o otázkách, jež mohou mít dopad na hospodářskou soutěž na železničním trhu, a jímž bude vnitrostátní bezpečnostní orgán poskytovat regulačnímu subjektu a orgánu vydávajícímu licence doporučení o otázkách, jež mohou mít dopad na bezpečnost. Aniž je tím dotčena nezávislost daných orgánů, pokud jde o jejich pravomoci, příslušný orgán zohlední veškerá doporučení předtím, než přijme rozhodnutí. Pokud se příslušný orgán rozhodne těmito doporučeními neřídit, uvede v rozhodnutí své důvody.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1.

4. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že regulačnímu subjektu bude svěřen úkol vydávat nezávazná stanoviska k předběžným zněním obchodního plánu uvedeného v čl. 8 odst. 3, smluvního ujednání a plánu na rozšíření kapacity, a to s cílem určit, zda jsou tyto nástroje slučitelné se situací na trzích železniční dopravy, pokud jde o hospodářskou soutěž.

5. Regulační subjekt má potřebnou organizační kapacitu, pokud jde o lidské a materiální zdroje, jež je přiměřena významu železničního odvětví v členském státě.

6. Regulační subjekt zajistí, aby poplatky stanovené provozovatelem infrastruktury byly v souladu s kapitolou IV oddílem 2 a byly nediskriminační. Vyjednávání mezi žadateli a provozovatelem infrastruktury o výši poplatků za využití infrastruktury jsou přípustná pouze tehdy, pokud se uskutečňují pod dohledem regulačního subjektu. Regulační subjekt zasáhne, pokud hrozí, že při jednání budou porušeny požadavky této kapitoly.

7. Regulační subjekt pravidelně, a v každém případě nejméně jednou za dva roky, konzultuje se zástupci uživatelů služeb nákladní a osobní železniční dopravy, aby zohlednil jejich názory na železniční trh.

8. Regulační subjekt je oprávněn požadovat příslušné informace od provozovatele infrastruktury, žadatelů a jakékoli zúčastněné třetí osoby z dotyčného členského státu.

Požadované informace se poskytnou v rozumné lhůtě stanovené regulačním subjektem, která nebude delší než jeden měsíc, až na případy, kdy za výjimečných okolností na základě svého souhlasu regulační subjekt povolí časově omezené prodloužení této lhůty, které nebude delší než dva dodatečné týdny. Regulačnímu subjektu se umožní prosazovat takové požadavky příslušnými sankcemi, včetně pokut. Informace, které se mají regulačnímu subjektu poskytnout, zahrnují veškeré údaje, které regulační subjekt požaduje v rámci své funkce přezkoumávání rozhodnutí a funkce sledování hospodářské soutěže na trzích železniční dopravy v souladu s odstavcem 2. To zahrnuje i údaje nezbytné pro statistické účely a účely sledování trhu.

9. Regulační subjekt posoudí všechny stížnosti a případně si do jednoho měsíce ode dne přijetí stížnosti vyžádá relevantní informace a zahájí konzultace se všemi zúčastněnými stranami. Rozhoduje o všech stížnostech, přijímá opatření k nápravě situace a informuje zúčastněné strany o svém odůvodněném rozhodnutí ve stanovené rozumné lhůtě, a v každém případě do šesti týdnů ode dne obdržení veškerých relevantních informací. Aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů v oblasti hospodářské soutěže pro zajištění hospodářské soutěže na trzích železniční dopravy, regulační subjekt v případech, kdy je to vhodné, rozhodne z vlastní iniciativy o vhodných

opatřeních k nápravě diskriminace žadatelů, narušení trhu a jakéhokoli jiného nežádoucího vývoje na těchto trzích, zejména ve vztahu k odst. 1 písm. a) až g).

Rozhodnutí regulačního subjektu je závazné pro všechny strany, na něž se toto rozhodnutí vztahuje, a nepodléhá kontrole jiné správní instance. Regulační subjekt musí být schopen prosazovat svá rozhodnutí příslušnými sankcemi, včetně pokut.

V případě žádosti o přezkum odmítnutí žádosti o poskytnutí kapacity infrastruktury nebo proti podmínkám nabídky kapacity regulační subjekt buď potvrdí, že není zapotřebí žádná změna rozhodnutí provozovatele infrastruktury, nebo si vyžádá změnu tohoto rozhodnutí v souladu s pokyny, které stanoví.

10. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijatá regulačním subjektem podléhala soudnímu přezkumu. Žádost o přezkum může mít vůči rozhodnutí regulačního subjektu odkladný účinek, pouze pokud okamžitý účinek rozhodnutí regulačního subjektu může u strany žádající o přezkum rozhodnutí vést k nenapravitelným nebo zjevně nepřiměřeným škodám. Tímto ustanovením nejsou v příslušných případech dotčeny pravomoci soudu projednávajícího žádost o přezkum rozhodnutí stanovené ústavním právem.

11. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí regulačního subjektu byla zveřejněna.

12. Regulační subjekt je oprávněn provádět audity či iniciovat externí audity u provozovatelů infrastruktury, provozovatelů zařízení služeb a případně železničních podniků za účelem ověření souladu s ustanoveními o oddělení účetnictví stanovenými v článku 6. V tomto ohledu je regulační subjekt oprávněn žádat jakékoliv relevantní informace. Regulační subjekt má zejména pravomoc vyžadovat od provozovatele infrastruktury, provozovatele zařízení služeb a všech podniků nebo jiných subjektů provozujících nebo integrujících různé typy železniční dopravy nebo zajišťujících správu infrastruktury, jak jsou uvedeny v čl. 6 odst. 1 a 2 a v článku 13, aby předložili všechny nebo některé účetní údaje uvedené v příloze VIII, a to s dostatečnou mírou podrobnosti, jež je pokládána za nezbytnou a přiměřenou.

Aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních orgánů odpovědných za záležitosti týkající se státní podpory, může regulační subjekt z těchto účtů rovněž vyvodit závěry týkající se otázek státní podpory, které oznámí těmto orgánům.

13. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 60, pokud jde o některé změny přílohy VIII. Příloha VIII tak může být změněna za účelem jejího přizpůsobení vývoji postupů v oblasti účetnictví a kontroly nebo za účelem jejího doplnění o další prvky, jež jsou nezbytné pro ověření oddělení účetnictví.

Článek 57

Spolupráce regulačních subjektů

1. Regulační subjekty si vyměňují informace o své práci, zásadách rozhodování a praxi a především si vyměňují informace o hlavních záležitostech řešených v řízeních a o problémech s výkladem železničního práva Unie provedeného ve vnitrostátním právu. Regulační subjekty i jiným způsobem spolupracují za účelem koordinace svého rozhodování napříč Uní. Za tímto účelem se účastní činnosti a společně pracují v rámci sítě, která se schází v pravidelných intervalech. Komise je jejím členem; koordinuje a podporuje její činnost a v případě potřeby pro ni vydává doporučení. Zajistí rovněž aktivní spolupráci příslušných regulačních subjektů.

S výhradou pravidel o ochraně údajů stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾ Komise mezi členy sítě podpoří výše uvedenou výměnu informací, pokud možno prostřednictvím elektronických prostředků, a přitom zachová důvěrnost obchodních tajemství poskytnutých příslušnými podniky.

2. Regulační subjekty úzce spolupracují, a to i prostřednictvím pracovních ujednání, za účelem vzájemné podpory při svých úkolech týkajících se sledování trhu, vyřizování stížností či provádění šetření.

3. V případě stížnosti nebo šetření z vlastní iniciativy o otázkách přístupu nebo zpoplatnění vztahujících se k mezinárodní trase vlaku, jakož i v rámci sledování hospodářské soutěže na trhu vztahující se k mezinárodní železniční dopravě konzultuje dotčený regulační subjekt regulační subjekty všech ostatních členských států, jimiž mezinárodní trasa vlaku prochází, a v případě potřeby i Komisi, a před přijetím rozhodnutí si od nich vyžádá veškeré potřebné informace.

4. Regulační subjekty konzultované podle odstavce 3 poskytnou veškeré informace, které jsou samy podle svého vnitrostátního práva oprávněny požadovat. Tyto informace mohou být použity pouze pro účely řešení stížnosti či šetření podle odstavce 3.

5. Regulační subjekt, který obdrží stížnost nebo provádí šetření z vlastní iniciativy, předá příslušné informace odpovědnému regulačnímu subjektu, aby tento subjekt přijal opatření týkající se dotčených stran.

6. Členské státy zajistí, aby všichni sdružení zástupci provozovatelů infrastruktury podle čl. 40 odst. 1 bez prodlení předložili veškeré informace nezbytné pro účely vyřízení stížnosti či provedení šetření podle odstavce 3 tohoto článku a požadované regulačním subjektem členského státu, v němž se sdružený zástupce nachází. Uvedený regulační subjekt je oprávněn předat takové informace týkající se dotčené mezinárodní trasy vlaku regulačním subjektům uvedeným v odstavci 3.

7. Komise se na žádost regulačního subjektu zapojí do činností uvedených v odstavcích 2 až 6 za účelem usnadnění spolupráce regulačních subjektů, jak je uvedeno v těchto odstavcích.

8. Regulační subjekty vypracují společné zásady a postupy pro rozhodování, k němuž jsou zmocněny podle této směrnice. Na základě zkušeností regulačních subjektů a na základě činnosti sítě uvedené v odstavci 1, a je-li to třeba k zajištění účinné spolupráce regulačních subjektů, může Komise přijmout opatření, kterými se tyto společné zásady a postupy stanoví. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 62 odst. 3.

9. Regulační subjekty přezkoumávají rozhodnutí a postupy sdružení provozovatelů infrastruktury podle článku 37 a čl. 40 odst. 1, kterými se provádějí ustanovení této směrnice či jinak usnadňuje mezinárodní železniční doprava.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 58

Zadávání veřejných zakázek

Ustanoveními této směrnice není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb ⁽³⁾.

Článek 59

Odchyłky

1. Do dne 15. března 2013 Irsko, jako ostrovní členský stát s železničním spojením pouze s jedním dalším členským státem, a Spojené království, pokud jde o Severní Irsko, ze stejného důvodu:

- a) nemusí pověřovat nezávislý subjekt funkcemi směrodatnými pro nestranný a nediskriminační přístup k železniční infrastruktuře podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce, pokud uvedený článek ukládá členským státům povinnost zřídit nezávislé subjekty, které vykonávají funkce stanovené v čl. 7 odst. 2;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1.

b) nemusí uplatňovat požadavky stanovené v článku 27, čl. 29 odst. 2, člancích 38, 39 a 42, čl. 46 odst. 4, čl. 46 odst. 6, článku 47, čl. 49 odst. 3, člancích 50 až 53, článku 55 a článku 56 za podmínky, že lze přezkoumat rozhodnutí o přidělení kapacity infrastruktury nebo zpoplatnění, pokud o to železniční podnik písemně požádá, a tento subjekt vydá do dvou měsíců ode dne předložení veškerých příslušných informací rozhodnutí podléhající soudnímu přezkumu.

2. Pokud více než jeden licencovaný železniční podnik podle článku 17 nebo v případě Irska a Severního Irska železniční podnik licencovaný jinde předloží úřední žádost o povolení provozování konkurenční železniční dopravy v Irsku nebo Severním Irsku anebo do těchto zemí nebo z nich, rozhodne se o další použitelnosti této odchylky poradním postupem podle čl. 62 odst. 2.

Odchylky uvedené v odstavci 1 se nepoužijí, pokud železniční podnik provozující železniční dopravu v Irsku nebo Severním Irsku předloží úřední žádost o povolení provozování železniční dopravy na území jiného členského státu, směrem na toto území nebo z něj, s výjimkou Irska pro železniční podniky provozující železniční dopravu v Severním Irsku a Spojeného království pro železniční podniky provozující železniční dopravu v Irsku.

Do jednoho roku od obdržení rozhodnutí podle prvního pododstavce tohoto odstavce nebo od podání úřední žádosti podle druhého pododstavce tohoto odstavce zavede zúčastněný členský stát nebo státy (Irsko nebo Spojené království, pokud jde o Severní Irsko) právní předpisy k provedení článků uvedených v odstavci 1.

3. Odchylku podle odstavce 1 lze prodloužit na dobu nejvýše pěti let. Nejpozději 12 měsíců před koncem doby platnosti odchylky může členský stát využívající takovou odchylku podat Komisi žádost o její prodloužení. Žádost musí být odůvodněná. Komise ji posoudí a rozhodne poradním postupem podle čl. 62 odst. 2. Uvedený postup se použije pro všechna rozhodnutí týkající se těchto žádostí.

Při přijímání rozhodnutí přihlíží Komise k vývoji geopolitické situace a k vývoji na trhu železniční dopravy v členském státu, z členského státu a do členského státu žádajícího o prodloužení odchylky.

Článek 60

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 20 odst. 5, čl. 35 odst. 3, čl. 43 odst. 2 a čl. 56 odst. 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 15. prosince 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 20 odst. 5, čl. 35 odst. 3, čl. 43 odst. 2 a čl. 56 odst. 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 20 odst. 5, čl. 35 odst. 3, čl. 43 odst. 2 a čl. 56 odst. 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 61

Opatření upravující uplatňování

Na žádost členského státu, regulačního subjektu nebo z vlastního podnětu posoudí Komise konkrétní opatření přijatá vnitrostátními orgány s ohledem na uplatňování této směrnice, pokud jde o podmínky přístupu k železniční infrastruktuře a službám, vydávání licencí železničním podnikům, zpoplatnění infrastruktury a přidělování kapacity, a to do dvanácti měsíců od přijetí těchto opatření. Komise do čtyř měsíců od obdržení takové žádosti rozhodne postupem podle čl. 62 odst. 2, zda lze dotyčné opatření dále uplatňovat.

Článek 62

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Nevydá-li výbor stanovisko k návrhu prováděcího aktu, který má být přijat podle čl. 10 odst. 4, čl. 11 odst. 4, čl. 12 odst. 5, čl. 13 odst. 9, čl. 17 odst. 5, čl. 31 odst. 3 a 5, čl. 32 odst. 4 a čl. 57 odst. 8, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se třetí pododstavec čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 63

Zpráva

1. Nejpozději do 31. prosince 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o provádění kapitoly II. Tato zpráva rovněž zhodnotí rozvoj trhu, včetně stavu příprav na další otevření trhu železniční dopravy. Komise ve zprávě rovněž provede analýzu různých modelů organizace tohoto trhu a dopadu této směrnice na smlouvy na veřejné služby a jejich financování. Přitom Komise vezme v úvahu provádění nařízení (ES) č. 1370/2007 a strukturální rozdíly mezi členskými státy (hustota sítě, počet cestujících, průměrná délka cesty). Komise případně navrhne legislativní opatření pro otevření trhu vnitrostátní osobní železniční dopravy a vytvoření vhodných podmínek pro zajištění nediskriminačního přístupu k infrastruktuře, přičemž bude vycházet z existujících požadavků na oddělení správy infrastruktury od poskytování dopravních služeb, a vyhodnotí dopad těchto opatření.

2. S ohledem na zkušenosti získané prostřednictvím sítě regulačních subjektů předloží Komise do 16. prosince 2014 předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o spolupráci mezi regulačními subjekty. Komise případně navrhne doplňující opatření pro zajištění integrovanějšího regulačního dohledu nad evropským železničním trhem, zejména u mezinárodních služeb. Za tímto účelem by měla být případně zvážena i legislativní opatření.

Článek 64

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí, mimo jiné pokud jde o shodu dosaženou ze strany podniků, provozovatelů, žadatelů, orgánů a jiných dotčených subjektů, do 16. června 2015. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich

úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Povinnost provést a uplatňovat kapitoly II a IV této směrnice se nevztahuje na Kypr a Maltu po dobu, po kterou na jejich území neexistuje žádný železniční systém.

Článek 65

Zrušení

Směrnice 91/440/EHS, 95/18/ES a 2001/14/ES ve znění směrnic uvedených v příloze IX části A se zrušují s účinkem ode dne 15. prosince 2012, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy IX ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 66

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 67

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

SEZNAM POLOŽEK ŽELEZNIČNÍ INFRASTRUKTURY

Železniční infrastruktura zahrnuje níže uvedené položky, pokud jsou součástí stálé železniční cesty, včetně pomocných kolejí, avšak s výjimkou tratí uvnitř železničních dílen, dep nebo vozoven a soukromých železničních přípojek nebo vleček:

- pozemky,
  - železniční těleso a pláň, zejména násypy, zářezy, drenáže a odvodňovací příkopy, propustky malé těsnosti, zárubní zdi a osázení jako ochrana svahu; nástupiště pro cestující a rampy pro nakládku zboží (též na osobních nádražích a nákladních terminálech); stezky a chodníky; uzavírací zdi, živé ploty, oplocení; protipožární pásma; zařízení na vytápění výhybek; křižovatky atd.; sněhové zábrany,
  - inženýrské stavby: mosty, nadjezdy a ostatní nadúrovňová křížení tratě; tunely, kryté zářezy a ostatní podúrovňová křížení tratě; podpůrné zdi a ochranné stavby proti lavinám, padajícím kamenům atd.,
  - úrovnňová křížení tratě, včetně zařízení pro zajištění bezpečnosti silničního provozu,
  - železniční svršek, zejména: kolejnice, žlábkové kolejnice a přídržné kolejnice; příčné a podélné pražce; drobný svrškový materiál ke spojování kolejí; zátěž, včetně šterku a písku; výhybky a křižovatky; točny a posuvny (s výjimkou těch, které jsou výhradně určeny výhradně pro lokomotivy),
  - přístupové komunikace pro cestující a zboží, včetně přístupu po silnici a přístupu pro cestující, kteří přišli či odchází pěšky,
  - zabezpečovací, signalizační a telekomunikační zařízení na otevřené trati, ve stanicích a seřaďovacích nádražích, včetně zařízení pro výrobu, přeměnu a rozvod elektrického proudu pro signalizaci a telekomunikaci; budovy patřící k uvedenému zařízení; kolejové brzdy,
  - osvětlovací zařízení pro provozní a bezpečnostní účely,
  - zařízení pro přeměnu a přívod proudu pro elektrickou trakci: měničny, napájecí kabely mezi měničnami a trolejemi, elektrické vedení se stožáry, třetí kolejnice s podpěrami,
  - služební objekty správy infrastruktury, včetně poměrné části zařízení pro výběr poplatků za dopravu.
-

PŘÍLOHA II

SLUŽBY PRO ŽELEZNIČNÍ PODNIKY

(uvedené v článku 13)

1. Minimální přístupový balík obsahuje:
    - a) zpracování žádostí o kapacitu železniční infrastruktury;
    - b) právo na využití přidělené kapacity;
    - c) použití železniční infrastruktury, včetně výhybek a železničních křižovatek;
    - d) provoz vlaku včetně signalizace, řízení, dispečinku a hlášení a poskytování informací o pohybu vlaku;
    - e) použití zařízení pro dodávku trakčního proudu, je-li k dispozici;
    - f) veškeré další informace potřebné k zavedení nebo k provozování dopravní služby, pro niž byla poskytnuta kapacita.
  2. Je poskytnut přístup, včetně přístupu po železnici, k následujícím zařízením služeb, pokud existují, a ke službám poskytovaným v těchto zařízeních:
    - a) osobní nádraží, jejich budovy a ostatní zařízení, včetně zařízení pro zobrazení cestovních informací a vhodného prostoru pro služby prodeje přepravních dokladů;
    - b) nákladní terminály;
    - c) seřaďovací nádraží a zařízení pro sestavování vlaků, včetně zařízení pro seřaďování;
    - d) odstavné koleje;
    - e) zařízení údržby, s výjimkou zařízení těžké údržby určených vysokorychlostním vlakům nebo jinému druhu vozového parku, který vyžaduje specifická zařízení;
    - f) ostatní technická zařízení, včetně zařízení pro čištění a mytí;
    - g) zařízení přímořských i vnitrozemských přístavů související s činnostmi železniční dopravy;
    - h) pomocná zařízení;
    - i) čerpací stanice a dodávky paliva v těchto stanicích, jehož zpoplatnění se na fakturách vykáže odděleně.
  3. Doplňkové služby mohou zahrnovat:
    - a) trakční proud, přičemž poplatky za něj jsou na fakturách uvedeny odděleně od poplatků za používání zařízení pro dodávku trakčního proudu, aniž by bylo dotčeno provádění směrnice 2009/72/ES;
    - b) předtápění osobních vlaků;
    - c) nadstandardní smlouvy týkající se
      - řízení dopravy nebezpečných nákladů,
      - pomoci při provozu mimořádných vlaků.
  4. Pomocné služby mohou zahrnovat:
    - a) přístup k telekomunikačním sítím;
    - b) poskytování doplňujících informací;
    - c) technickou kontrolu vozového parku;
    - d) služby prodeje přepravních dokladů ve stanicích osobní přepravy;
    - e) služby těžké údržby poskytované v zařízeních údržby určených pro vysokorychlostní vlaky nebo jiný druh vozového parku, který vyžaduje specifická zařízení.
-

PŘÍLOHA III

FINANČNÍ ZPŮSOBILOST**(uvedená v článku 20)**

Informace, které podniky žádající o licenci předkládají v souladu s článkem 20, zahrnují následující aspekty:

- a) dostupné finanční prostředky, včetně prostředků uložených v bankách, příslibných kontokorentních úvěrů a půjček;
  - b) finanční prostředky a aktiva použitelné jako záruky;
  - c) provozní kapitál;
  - d) příslušné náklady, včetně výdajů na nákup vozidel, pozemků, budov, zařízení a vozového parku;
  - e) zatížení podnikových aktiv;
  - f) daně a příspěvky na sociální zabezpečení.
-

PŘÍLOHA IV

OBSAH ZPRÁVY O SÍTI

(uvedené v článku 27)

Zpráva o síti uvedená v článku 27 obsahuje tyto informace:

1. Oddíl stanovicí povahu infrastruktury, která je k dispozici železničním podnikům, a podmínky přístupu k ní. Informace v tomto oddíle jsou každoročně uváděny v soulad s registry železniční infrastruktury, které se mají zveřejnit v souladu s článkem 35 směrnice 2008/57/ES, nebo na takové registry odkazují.
2. Oddíl o zásadách zpoplatnění a o tarifech. Tento oddíl obsahuje odpovídající údaje o systému zpoplatnění, dostatečné informace o poplatcích, jakož i další příslušné informace o přístupu týkající se služeb uvedených v příloze II, které poskytuje pouze jediný dodavatel. Upřesňuje metodiku, pravidla a případně tabulky k provedení článků 31 až 36, pokud jde o náklady i poplatky. Obsahuje informace o změnách poplatků, o kterých již bylo rozhodnuto, nebo které se předpokládají v příštích pěti letech, jsou-li takové informace k dispozici.
3. Oddíl o zásadách a kritériích pro přidělování kapacity. Tento oddíl stanoví všeobecné kapacitní vlastnosti infrastruktury, která je k dispozici železničním podnikům, a veškerá omezení jejího použití, včetně předpokládaných požadavků na kapacitu z důvodu údržby. Tento oddíl také stanoví postupy a lhůty v procesu přidělování kapacity. Obsahuje specifická kritéria uplatňovaná při tomto procesu, zejména:
  - a) postupy, podle kterých mohou žadatelé od provozovatele infrastruktury požadovat kapacitu;
  - b) požadavky, které musí žadatel splňovat;
  - c) časový rozvrh postupu podávání žádostí a přidělování kapacit a postupy, které je třeba dodržet při žádostech o informace o plánování, jakož i postupy pro stanovení časového rámce plánované i neplánované údržby;
  - d) zásady platné pro koordinační proces a systém řešení sporů, který je k dispozici jako součást tohoto procesu;
  - e) postupy, které mají být dodrženy, a kritéria, která se mají použít v případě přetížení infrastruktury;
  - f) podrobnosti o omezení využití infrastruktury;
  - g) podmínky, za nichž se při stanovení priorit v procesu přidělování přihlíží k předchozí úrovni využívání kapacity.Podrobně uvádí opatření přijatá k zajištění přiměřeného přístupu k službám nákladní dopravy, mezinárodním službám a žádostem, na něž se vztahuje postup *ad hoc*. Obsahuje vzor formuláře žádosti o kapacitu. Provozovatel infrastruktury rovněž zveřejní podrobné informace o postupech přidělování mezinárodních tras vlaků.
4. Oddíl s informacemi týkajícími se žádostí o licenci podle článku 25 této směrnice a osvědčení o bezpečnosti vydaných v souladu se směrnicí 2004/49/ES nebo s odkazem na internetové stránky, kde jsou takové informace bezplatně dostupné v elektronické podobě.
5. Oddíl s informacemi o postupech řešení sporů a postupech pro přezkum rozhodnutí vztahujících se na otázky přístupu k železniční infrastruktuře a službám, jakož i systému odměňování výkonu podle článku 35.
6. Oddíl s informacemi o přístupu k zařízením služeb uvedeným v příloze II a jejich zpoplatnění. Provozovatelé zařízení služeb, kteří nejsou ovládáni provozovatelem infrastruktury, poskytnou informace o poplatcích za získání přístupu k zařízení a za poskytování služeb a informace o technických podmínkách přístupu pro účely zařazení do zprávy o síti nebo uvedou odkaz na internetové stránky, kde jsou takové informace bezplatně dostupné v elektronické podobě.
7. Vzorová dohoda pro uzavření rámcových dohod mezi provozovatelem infrastruktury a žadatelem v souladu s článkem 42.

PŘÍLOHA V

**ZÁKLADNÍ ZÁSADY A PARAMETRY SMLUVNÍCH UJEDNÁNÍ MEZI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY
A PROVOZOVATELI INFRASTRUKTURY****(uvedené v článku 30)**

Smluvní ujednání konkretizuje ustanovení článku 30 a obsahuje přinejmenším tyto prvky:

- 1) rozsah působnosti ujednání, pokud jde o infrastrukturu a zařízení služeb, členěný v souladu s přílohou II. Zahrnuje všechny aspekty správy infrastruktury, včetně údržby a obnovy infrastruktury již provozované. Případně bude zahrnuta i výstavba nové infrastruktury;
- 2) podrobnosti o platbách nebo finančních prostředcích pro služby infrastruktury uvedené v příloze II, údržbu a obnovu a řešení stávajícího skluzu údržby a obnovy. Případně by měly být zahrnuty i podrobnosti o platbách nebo finančních prostředcích pro novou infrastrukturu;
- 3) výkonnostní cíle zaměřené na uživatele v podobě ukazatelů a kritérií kvality zahrnujících prvky jako:
  - a) výkon vlaku, pokud jde například o traťovou rychlost a spolehlivost a spokojenost zákazníků;
  - b) kapacita sítě;
  - c) správa aktiv;
  - d) objem činnosti;
  - e) úroveň bezpečnosti a
  - f) ochrana životního prostředí;
- 4) rozsah případného skluzu údržby a aktiva, která budou vyřazena z používání, a tudíž vyvolají rozdílné finanční toky;
- 5) pobídky podle čl. 30 odst. 1, s výjimkou pobídek prováděných prostřednictvím regulačních opatření podle čl. 30 odst. 3;
- 6) minimální povinnosti provozovatele infrastruktury podávat zprávy, pokud jde o obsah a četnost podávání zpráv, včetně informací, které se mají zveřejňovat každoročně;
- 7) dohodnutá doba platnosti ujednání, která je podle potřeby synchronizována s dobou platnosti obchodního plánu, koncese nebo licence provozovatele infrastruktury a musí být v souladu s rámcovými podmínkami a pravidly zpoplatnění stanovenými státem;
- 8) pravidla pro řešení vážnějších narušení provozu a nouzových situací, včetně havarijních plánů a předčasného ukončení smluvního ujednání, a včasné informování uživatelů;
- 9) nápravná opatření, která budou přijata, pokud některá ze stran poruší své smluvní povinnosti, nebo za výjimečných okolností, jež ovlivní dostupnost veřejného financování; to zahrnuje podmínky a postupy pro opětovné sjednání a předčasné ukončení.

PŘÍLOHA VI

POŽADAVKY NA NÁKLADY A POPLATKY SOUVISEJÍCÍ S ŽELEZNIČNÍ INFRASTRUKTUROU

(uvedené v čl. 32 odst. 1 a článku 35)

1. Páry, které provozovatelé infrastruktury zváží při stanovení seznamu segmentů trhu s ohledem na zavedení přírážek v systému zpoplatnění podle čl. 32 odst. 1, zahrnují alespoň:
  - a) osobní v. nákladní doprava;
  - b) vlaky přepravující nebezpečný náklad v. jiné nákladní vlaky;
  - c) vnitrostátní v. mezinárodní doprava;
  - d) kombinovaná doprava v. přímé vlakové spojení;
  - e) městská nebo regionální v. meziměstská osobní doprava;
  - f) ucelené vlaky v. nákladní vlaky sestavené z jednotlivých vozů;
  - g) pravidelná v. příležitostná železniční doprava.
2. Systém odměňování výkonu podle článku 35 je založen na těchto základních zásadách:
  - a) Aby bylo dosaženo dohodnuté úrovně výkonu a nebyla ohrožena hospodářská životaschopnost služby, dohodne provozovatel infrastruktury s žadatelem hlavní parametry systému odměňování výkonu, zejména hodnotu zpoždění a prahové hodnoty, při jejichž dosažení vznikne na základě systému odměňování výkonu povinnost platby, a to jak pro jednotlivé jízdy, tak pro všechny jízdy vlaků železničního podniku v daném časovém období.
  - b) Provozovatel infrastruktury sdělí železničním podnikům jízdní řád sítě, na jehož základě budou vypočítávána zpoždění, nejméně pět dní před jízdou vlaku. V případě vyšší moci nebo pozdějších změn jízdního řádu sítě může provozovatel infrastruktury použít kratší lhůtu.
  - c) Veškerá zpoždění lze zařadit do jedné z následujících tříd a podtříd zpoždění:
    1. Řízení provozu/plánování, za které odpovídá provozovatel infrastruktury
      - 1.1 Sestavení jízdního řádu
      - 1.2 Sestavování vlaku
      - 1.3 Chyby v provozním postupu
      - 1.4 Chybné uplatnění pravidel přednosti
      - 1.5 Zaměstnanci
      - 1.6 Jiné příčiny
    2. Zařízení infrastruktury, za která odpovídá provozovatel infrastruktury
      - 2.1 Návěstní zařízení
      - 2.2 Návěstní zařízení na úrovňových kříženích tratí
      - 2.3 Telekomunikační zařízení
      - 2.4 Napájecí zařízení
      - 2.5 Kolej
      - 2.6 Stavby
      - 2.7 Zaměstnanci
      - 2.8 Jiné příčiny
    3. Stavební příčiny, za které odpovídá provozovatel infrastruktury
      - 3.1 Plánované stavební práce

- 3.2 Nesrovnalosti při provádění stavebních prací
- 3.3 Omezení rychlosti z důvodu vadné koleje
- 3.4 Jiné příčiny
- 4. Příčiny, za které odpovídá jiný provozovatel infrastruktury
  - 4.1 Způsobené předchozím provozovatelem infrastruktury
  - 4.2 Způsobené následujícím provozovatelem infrastruktury
- 5. Obchodní příčiny, za které odpovídá železniční podnik
  - 5.1 Překročení doby zastavení
  - 5.2 Žádost železničního podniku
  - 5.3 Nakládkové operace
  - 5.4 Nesrovnalosti při nakládce
  - 5.5 Obchodní příprava vlaku
  - 5.6 Zaměstnanci
  - 5.7 Jiné příčiny
- 6. Vozový park, za který odpovídá železniční podnik
  - 6.1 Plánování oběhu/změna plánu oběhu
  - 6.2 Sestavení vlaku železničním podnikem
  - 6.3 Problémy týkající se osobních vozů (osobní doprava)
  - 6.4 Problémy týkající se vagonů (nákladní doprava)
  - 6.5 Problémy týkající se vozů, lokomotiv a motorových vozů
  - 6.6 Zaměstnanci
  - 6.7 Jiné příčiny
- 7. Příčiny, za které odpovídají jiné železniční podniky
  - 7.1 Způsobené následujícím železničním podnikem
  - 7.2 Způsobené předchozím železničním podnikem
- 8. Vnější příčiny, za které neodpovídá ani provozovatel infrastruktury, ani železniční podnik
  - 8.1 Stávka
  - 8.2 Administrativní záležitosti
  - 8.3 Vnější vlivy
  - 8.4 Dopady počasí a přírodní vlivy
  - 8.5 Zpoždění z vnějších důvodů na následující síti
  - 8.6 Jiné příčiny
- 9. Druhotné příčiny, za které neodpovídá ani provozovatel infrastruktury, ani železniční podnik
  - 9.1 Nebezpečné události a nehody a nebezpečí

- 9.2 Obsazení koleje zapříčiněné zpožděním téhož vlaku
  - 9.3 Obsazení koleje zapříčiněné zpožděním jiného vlaku
  - 9.4 Obrat v konečné stanici
  - 9.5 Vlakový přípoj
  - 9.6 Je zapotřebí dalšího šetření.
- d) Kdykoli je to možné, je za zpoždění odpovědná jediná organizace, přičemž se přihlíží jak k odpovědnosti za narušení, tak ke schopnosti obnovit běžné provozní podmínky.
  - e) Při výpočtu plateb se bere v úvahu průměrné zpoždění železniční dopravy, pro kterou platí podobné požadavky na včasnost.
  - f) Provozovatel infrastruktury co nejdříve sdělí železničním podnikům výpočet plateb splatných v rámci systému odměňování výkonu. Tento výpočet zahrnuje všechny zpožděné jízdy vlaků za období nejvýše jednoho měsíce.
  - g) Aniž jsou dotčeny stávající postupy pro přezkum rozhodnutí a ustanovení článku 56, je v případě sporů ohledně systému odměňování výkonu k dispozici systém řešení sporů umožňující okamžité vyřešení těchto sporů. Tento systém řešení sporů je ve vztahu ke zúčastněným stranám nestranný. Dojde-li k použití tohoto systému, musí být rozhodnutí přijato ve lhůtě deseti pracovních dnů.
  - h) Jednou ročně zveřejní provozovatel infrastruktury průměrnou roční úroveň výkonu dosaženou železničními podniky na základě hlavních parametrů dohodnutých v rámci systému odměňování výkonu.
-

PŘÍLOHA VII

ČASOVÝ ROZVRH PROCESU PŘIDĚLOVÁNÍ**(uvedený v článku 43)**

1. Jízdní řád sítě se sestavuje jednou za kalendářní rok.
  2. Změna jízdního řádu sítě se uskutečňuje o půlnoci druhou sobotu v prosinci. Je-li změna nebo úprava provedena po skončení zimy, zejména s ohledem na případné změny v jízdních rádech regionální osobní dopravy, uskuteční se tato změna o půlnoci druhou sobotu v červnu a podle potřeby též v jiných okamžicích mezi těmito daty. Provozovatelé infrastruktury se mohou dohodnout na jiných datech, a v tom případě, pokud by to mohlo ovlivnit mezinárodní dopravu, informují Komisi.
  3. Lhůta pro přijetí žádostí o přidělení kapacity, která má být začleněna do jízdního řádu sítě, nesmí uplynout dříve než 12 měsíců před vstupem jízdního řádu sítě v platnost.
  4. Nejpozději 11 měsíců před vstupem jízdního řádu sítě v platnost zajistí provozovatelé infrastruktury ve spolupráci s ostatními příslušnými provozovateli infrastruktury, aby byly stanoveny prozatímní mezinárodní trasy vlaků. Provozovatelé infrastruktury zajistí, aby tyto trasy byly pokud možno zachovány i v průběhu následujících postupů.
  5. Nejpozději čtyři měsíce po uplynutí lhůty pro podání nabídek žadateli připraví provozovatel infrastruktury návrh jízdního řádu sítě.
-

PŘÍLOHA VIII

ÚČETNÍ ÚDAJE, KTERÉ SE MAJÍ NA ŽÁDOST PŘEDKLÁDAT REGULAČNÍMU SUBJEKTU
(uvedené v čl. 56 odst. 12)

1. Oddělení účtů
    - a) oddělené výkazy zisků a ztrát a rozvahy za činnosti v oblasti nákladní dopravy, osobní dopravy a správy infrastruktury;
    - b) transparentním a podrobným způsobem poskytnuté podrobné informace o jednotlivých zdrojích a využití veřejných prostředků a jiných forem kompenzace, včetně podrobného přehledu peněžních toků podniků, aby se určilo, jak byly tyto veřejné prostředky a jiné formy kompenzace využity;
    - c) kategorie nákladů a zisku v souladu s požadavky regulačního subjektu, umožňující určit, zda došlo ke křížovým dotacím mezi těmito různými činnostmi;
    - d) metodika použitá k rozdělení nákladů mezi různé činnosti;
    - e) pokud je regulovaný podnik částí skupiny, úplné podrobnosti o platbách mezi společnostmi.
  2. Sledování poplatků za přístup k infrastruktuře
    - a) různé kategorie nákladů, zejména dostatečné informace o mezních/přímých nákladech u různých služeb nebo skupin služeb, aby bylo možné sledovat poplatky za infrastrukturu;
    - b) dostatečné informace, které umožní sledovat jednotlivé poplatky hrazené za služby (nebo skupiny služeb); požaduje-li to regulační subjekt, tyto informace obsahují údaje o objemu jednotlivých služeb, cenách za jednotlivé služby a celkových výnosech z jednotlivých služeb placených interními a externími zákazníky;
    - c) náklady a výnosy za jednotlivé služby (nebo skupiny služeb) s použitím příslušné metodiky nákladů, jak požaduje regulační subjekt, s cílem zjistit potenciálně protisoutěžní stanovení cen (křížové dotace, predátorské ceny a stanovení nadměrných cen).
  3. Uvedení finančních výsledků
    - a) výkaz finančních výsledků;
    - b) souhrnný výkaz výdajů;
    - c) výkaz výdajů na údržbu;
    - d) výkaz provozních výdajů;
    - e) výkaz příjmů;
    - f) doplňkové poznámky, které výkazy rozvádí a vysvětlují, kde je to vhodné.
-

PŘÍLOHA IX

ČÁST A

ZRUŠOVANÉ SMĚRNICE A SEZNAM JEJICH NÁSLEDNÝCH ZMĚŇ

(podle článku 65)

Směrnice Rady 91/440/EHS
(Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 25)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES
(Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 1)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/51/ES
(Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 164)

Směrnice Rady 2006/103/ES
(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 344)

pouze bod B přílohy

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES
(Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 44)

pouze článek 1

Směrnice Rady 95/18/ES
(Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 70)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES
(Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 26)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES
(Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44)

pouze článek 29

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES
(Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 29)

Rozhodnutí Komise 2002/844/ES
(Úř. věst. L 289, 26.10.2002, s. 30)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES
(Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44)

pouze článek 30

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES
(Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 44)

pouze článek 2

ČÁST B

SEZNAM LHŮT PRO PROVEDENÍ VE VNITROSTÁTNÍM PRÁVU

(uvedené v článku 65)

Směrnice	Lhůta pro provedení
91/440/EHS	1. ledna 1993
95/18/ES	27. června 1997
2001/12/ES	15. března 2003
2001/13/ES	15. března 2003
2001/14/ES	15. března 2003
2004/49/ES	30. dubna 2006
2004/51/ES	31. prosince 2005
2006/103/ES	1. ledna 2007
2007/58/ES	4. června 2009

PŘÍLOHA X

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 91/440/EHS	Směrnice 95/18/ES	Směrnice 2001/14/ES	Tato směrnice
Čl. 2 odst. 1	Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1 první pododstavec	Čl. 1 odst. 1
		Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
Čl. 2 odst. 2	Čl. 1 odst. 2		Čl. 2 odst. 1
		Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 odst. 2
			Čl. 2 odst. 3
			Čl. 2 odst. 4 až 9
Čl. 2 odst. 4			Čl. 2 odst. 10
			Čl. 2 odst. 11
Článek 3			Čl. 3 body 1 až 8
			Čl. 3 body 9 až 13
	Čl. 2 písm. b) a c)		Čl. 3 body 14 a 15
			Čl. 3 body 16 a 17
		Článek 2	Čl. 3 body 18 až 28
			Čl. 3 body 29 a 30
Článek 4			Článek 4
Článek 5			Čl 5 odst. 1 až 3
			Čl 5 odst. 4
Čl. 6 odst. 1 a 2			Čl. 6 odst. 1 a 2
Čl. 9 odst. 4			Čl. 6 odst. 3
Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec			Čl. 6 odst. 4
Čl. 6 odst. 3 a příloha II			Čl. 7 odst. 1
		Čl. 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2	Čl. 7 odst. 2

Směrnice 91/440/EHS	Směrnice 95/18/ES	Směrnice 2001/14/ES	Tato směrnice
Čl. 7 odst. 1, 3 a 4		Čl. 6 odst. 1	Čl. 8 odst. 1, 2 a 3 Čl. 8 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 a 2			Čl. 9 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 3 a 3a			Čl. 10 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 3b			Čl. 11 odst. 1, 2 a 3 Čl. 11 odst. 4
Čl. 10 odst. 3c a 3e			Čl. 11 odst. 5 a 6
Čl. 10 odst. 3f			Čl. 12 odst. 1 až 4 Čl. 12 odst. 5
Článek 10b		Článek 5	Článek 13 Článek 14 Článek 15 Článek 16
	Článek 3		Čl. 17 odst. 1 až 4
	Čl. 4 odst. 1 až 4		Článek 18
	Článek 5		Článek 19
	Článek 6		Čl. 20 odst. 1
	Čl. 7 odst. 1		Čl. 20 odst. 2
	Příloha, část 1, bod 1		Čl. 20 odst. 3
	Článek 8		Článek 21
	Článek 9		Článek 22
	Čl. 4 odst. 5		Čl. 23 odst. 1
	Článek 10		Čl. 23 odst. 2 a 3
	Článek 11		Článek 24
	Článek 15		Článek 25
		Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec	Článek 26
		Článek 3	Článek 27
Čl. 10 odst. 5			Článek 28

Směrnice 91/440/EHS	Směrnice 95/18/ES	Směrnice 2001/14/ES	Tato směrnice
		Čl. 4 odst. 1, 3, 4, 5 a 6	Článek 29
		Čl. 6 odst. 2 až 5	Článek 30
		Článek 7	Článek 31
		Článek 8	Článek 32
		Článek 9	Článek 33
		Článek 10	Článek 34
		Článek 11	Článek 35
		Článek 12	Článek 36
			Článek 37
		Článek 13	Článek 38
		Čl. 14 odst. 1 a 3	Článek 39
		Článek 15	Článek 40
		Článek 16	Článek 41
		Článek 17	Článek 42
		Článek 18	Článek 43
		Článek 19	Článek 44
		Čl. 20 odst. 1, 2 a 3	Čl. 45 odst. 1, 2 a 3
			Čl. 45 odst. 4
		Čl. 20 odst. 4	Čl. 45 odst. 5
		Článek 21	Článek 46
		Článek 22	Článek 47
		Článek 23	Článek 48
		Článek 24	Článek 49
		Článek 25	Článek 50

Směrnice 91/440/EHS	Směrnice 95/18/ES	Směrnice 2001/14/ES	Tato směrnice
		Článek 26	Článek 51
		Článek 27	Článek 52
		Článek 28	Článek 53
		Článek 29	Článek 54
		Čl. 30 odst. 1	Článek 55
		Čl. 30 odst. 2	Čl. 56 odst. 1
		Článek 31	Článek 57
Článek 12			Článek 58
Článek 14a		Čl. 33 odst. 1, 2 a 3	Článek 59
			Článek 60
		Čl. 34 odst. 2	Článek 61
Článek 11a		Čl. 35 odst. 1, 2 a 3	Článek 62
Čl. 10 odst. 9			Článek 63
		Článek 38	Článek 64
			Článek 65
	Článek 17	Článek 39	Článek 66
Článek 16	Článek 18	Článek 40	Článek 67
			Příloha I
		Příloha II	Příloha II
	Příloha		Příloha III
		Příloha I	Příloha IV
			Příloha V
			Příloha VI
		Příloha III	Příloha VII
			Příloha VIII

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/35/EU
ze dne 21. listopadu 2012,
kteřou se mění směrnice 2008/106/ES o minimální úrovni výcviku námořníků
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Výcvik a vydávání průkazů způsobilosti námořníků jsou upraveny úmluvou Mezinárodní námořní organizace o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (dále jen „úmluva STCW“), která vstoupila v platnost roku 1984 a v roce 1995 byla podstatným způsobem pozměněna.

(2) Úmluva STCW byla do práva Unie poprvé začleněna směrnicí Rady 94/58/ES ze dne 22. listopadu 1994 o minimální úrovni výcviku námořníků ⁽³⁾. Později byla pravidla Unie týkající se výcviku a vydávání průkazů způsobilosti námořníků upravena s ohledem na následné

změny úmluvy STCW a byl zřízen společný mechanismus Unie pro uznávání systémů výcviku a vydávání průkazů způsobilosti námořníků ve třetích zemích. Uvedená pravidla jsou, coby výsledek přepracování, obsažena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ⁽⁴⁾.

(3) V roce 2010 byly na konferenci smluvních stran úmluvy STCW v Manile provedeny významné změny úmluvy STCW (dále jen „manilské změny“), konkrétně v oblasti prevence podvodů s průkazy způsobilosti, zdravotních požadavků, bezpečnostního výcviku, mimo jiné s ohledem na pirátství a ozbrojená přepadení, a výcviku v technologických záležitostech. Manilskými změnami byly rovněž stanoveny požadavky na námořníky první třídy a zavedeny nové profesní profily, například elektrodůstojníci.

(4) Všechny členské státy jsou stranami úmluvy STCW a žádný z nich nevznesl námitky proti manilským změnám postupem stanoveným za tímto účelem. Členské státy by proto měly sjednotit své vnitrostátní předpisy s manilskými změnami. Je třeba předejít rozporu mezi mezinárodními závazky členských států a jejich závazky na úrovni Unie. Kromě toho by vzhledem k celosvětové povaze námořní dopravy měla být pravidla Unie upravující výcvik a vydávání průkazů způsobilosti námořníků v souladu s mezinárodními pravidly. Několik ustanovení směrnice 2008/106/ES je proto třeba změnit tak, aby zohledňovala manilské změny.

(5) Zlepšení výcviku námořníků by se mělo vztahovat na řádný teoretický i praktický výcvik, aby bylo zajištěno, že námořníci budou mít kvalifikace odpovídající normám bezpečnosti a bezpečnostní ochrany a že budou schopni reagovat na nebezpečí a nouzové situace.

(6) Normy kvality a systémy norem kvality by v příslušných případech měly být vypracovány a uplatňovány s přihlédnutím k doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 o zavedení evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy ⁽⁵⁾ a k souvisejícím opatřením přijatým členskými státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 43, 15.2.2012, s. 69.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. října 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. listopadu 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 28.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 155, 8.7.2009, s. 1.

- (7) Evropští sociální partneři se dohodli na minimální době odpočinku pro námořníky a k provedení uvedené dohody byla přijata směrnice 1999/63/ES⁽¹⁾. Zmíněná směrnice rovněž umožňuje povolit výjimky z minimální doby odpočinku pro námořníky. Možnost povolovat výjimky by však měla být omezena, pokud jde o maximální dobu trvání, četnost a rozsah. Účelem manilských změn bylo mimo jiné stanovit objektivní omezení výjimek z minimální doby odpočinku pro členy strážní služby a námořníky, jimž byly přiděleny úkoly související s bezpečností, bezpečnostní ochranou a prevencí znečištění, s cílem předcházet únavě. Manilské změny by měly být začleněny do směrnice 2008/106/ES způsobem, který zajistí soulad se směrnicí 1999/63/ES ve znění směrnice 2009/13/ES⁽²⁾.
- (8) Směrnice 2009/13/ES, v níž se dále uznává, že je důležité stanovit minimální požadavky na životní a pracovní podmínky všech námořníků, podle svých ustanovení vstoupí v platnost dnem vstupu Úmluvy o práci na moři z roku 2006 v platnost.
- (9) Směrnice 2008/106/ES rovněž obsahuje mechanismus pro uznávání systémů výcviku a vydávání průkazů způsobilosti námořníků třetích zemí. Toto uznání uděluje Komise postupem, ve kterém jsou jí nápomocny Evropská agentura pro námořní bezpečnost (dále jen „agentura“), zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002⁽³⁾, a Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002⁽⁴⁾. Zkušenosti získané při uplatňování tohoto postupu naznačují, že by měl být změněn, konkrétně s ohledem na lhůtu pro rozhodnutí Komise. Jelikož pro uznání je nutné, aby agentura provedla inspekci, kterou je třeba naplánovat a uskutečnit, a ve většině případů je rovněž třeba, aby dotčená třetí země provedla i významné změny za účelem dosažení souladu s požadavky úmluvy STCW, nelze celý proces dokončit do tří měsíců. Na základě zkušeností se v této souvislosti jako realističtější jeví časový rámec osmnácti měsíců. Lhůta pro rozhodnutí Komise by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna, přičemž možnost žádajícího členského státu dočasně uznat systémy výcviku a vydávání průkazů způsobilosti námořníků třetí země by měla být v zájmu udržení flexibility zachována. Mimoto se ustanovení o uznávání odborných kvalifikací podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací⁽⁵⁾ nevztahují na uznávání průkazů způsobilosti námořníků podle směrnice 2008/106/ES.
- (10) Dostupné statistiky o námořnících v Unii jsou neúplné a často nepřesné, což tvorbu politik v tomto odvětví dále ztěžuje. Podrobné údaje o vydávání průkazů způsobilosti námořníků nemohou tento problém zcela vyřešit, nepo-
chybně by však jeho řešení napomohly. Podle úmluvy STCW jsou strany povinny vést rejstříky všech průkazů způsobilosti a potvrzení průkazů způsobilosti i příslušných prodloužení platnosti průkazů způsobilosti nebo jiných opatření, která se jich týkají. Členské státy jsou povinny vést rejstřík vydaných průkazů způsobilosti a potvrzení průkazů způsobilosti. Aby měla Komise co nejúplnější informace o situaci v oblasti zaměstnanosti v Evropě, a výhradně v zájmu usnadnění tvorby politik členských států a Komise, měly by být členské státy povinny zasílat jí vybrané informace, které jsou již obsaženy v jejich rejstřících průkazů způsobilosti. Tyto informace by měly být sdělovány výhradně za účelem statistické analýzy a nemají být použity pro správní či právní účely ani pro účely ověření. Uvedené informace musí být v souladu s požadavky Unie na ochranu údajů, a proto by do směrnice 2008/106/ES mělo být zařazeno příslušné ustanovení.
- (11) Výsledky analýzy těchto informací by se měly použít k předvídání vývoje trhu práce s cílem zlepšit možnosti námořníků při plánování své kariéry a využít dostupné příležitosti v oblasti odborného vzdělávání a přípravy. Tyto výsledky by rovněž měly přispět ke zlepšování odborného vzdělávání a přípravy.

(1) Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST) – příloha: Evropská dohoda o úpravě pracovní doby námořníků (Úř. věst. L 167, 2.7.1999, s. 33).

(2) Směrnice Rady 2009/13/ES ze dne 16. února 2009, kterou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřené Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) (Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 30).

(3) Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1.

(4) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.

(5) Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (12) Za účelem shromažďování údajů o námořnické profesi v souladu s jejím vývojem a vývojem technologie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přizpůsobení přílohy V směrnice 2008/106/ES. Použití těchto aktů v přenesené pravomoci by mělo být omezeno na případy, kdy změny úmluvy a předpisu STCW vyžadují změny uvedené přílohy. Navíc by těmito akty v přenesené pravomoci neměla být měněna ustanovení uvedené přílohy o anonymizaci údajů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (13) Sektor lodní dopravy Unie má vysokou odbornou úroveň námořníků, jež přispívá k jeho konkurenceschopnosti. Kvalitní výcvik námořníků je důležitý pro konkurenceschopnost tohoto odvětví a pro motivaci občanů Unie, zejména mladých lidí, aby si zvolili námořnické profese.
- (14) V zájmu podpory dodržování norem kvality výcviku námořníků je třeba zlepšit opatření pro předcházení podvodným praktikám v oblasti průkazů kompetence nebo odborné způsobilosti.
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 2008/106/ES byly Komisi svěřeny prováděcí pravomoci v oblasti výcviku a vydávání průkazů způsobilosti námořníků. Ze stejného důvodu by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi rovněž ve vztahu k předávání statistických údajů o námořnicích členskými státy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (16) Přezkumný postup by měl být použit pro přijímání technických požadavků nezbytných k zajištění náležitého nakládání se statistickými informacemi uvedenými v příloze V směrnice 2008/106/ES a pro přijetí prováděcích rozhodnutí o uznání a odnětí uznání systémů STCW třetích zemí.
- (17) Manilské změny vstoupily v platnost dne 1. ledna 2012, ale až do 1. ledna 2017 mohou být uplatňována přechodná ustanovení. V zájmu bezproblémového přechodu k novým pravidlům by tato směrnice měla stanovit stejná přechodná ustanovení jako ta, jež jsou obsažena v manilských změnách.
- (18) Výbor pro námořní bezpečnost Mezinárodní námořní organizace (IMO) na svém 89. zasedání konstatoval, že je nutné poskytnout určitá vysvětlení s ohledem na provádění manilských změn, přičemž je třeba zohlednit přechodná ustanovení v nich stanovená i usnesení č. 4 konference STCW, v němž se uznává, že plného souladu se změnami je potřeba dosáhnout do 1. ledna 2017. Toto vysvětlení bylo poskytnuto v STCW.7/Circ.16 a STCW.7/Circ.17. Konkrétně v oběžníku STCW.7/Circ.16 se uvádí, že v případě námořníků, kterým byl vydán průkaz způsobilosti v souladu s ustanoveními úmluvy STCW, jež platila bezprostředně před 1. lednem 2012, a kteří nesplňují požadavky manilských změn, a v případě námořníků, kteří zahájili výkon schválené námořní služby, schválený vzdělávací a výcvikový program nebo schválený výcvikový kurz před 1. červencem 2013, by veškeré průkazy způsobilosti s prodlouženou platností neměly platit déle než do 1. ledna 2017.
- (19) Je třeba zabránit dalším zpožděním při začleňování manilských změn do práva Unie, aby se zachovala konkurenceschopnost evropských námořníků a zajistila bezpečnost na lodích prostřednictvím aktualizovaného výcviku posádek.
- (20) V zájmu jednotného provedení manilských změn v rámci Unie se členskými státy doporučuje, aby při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu zohlednily pokyny uvedené v oběžnících IMO STCW.7/Circ.16 a STCW.7/Circ.17.
- (21) Jelikož cíle této směrnice, totiž přizpůsobení stávajících pravidel Unie mezinárodním pravidlům o výcviku námořníků a vydávání průkazů způsobilosti námořníkům, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků této akce lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

(22) Směrnice 2008/106/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

12. prosince 2002 usnesením č. 2 konference vlád smluvních stran úmluvy SOLAS 74 v platném znění;

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2008/106/ES

Směrnice 2008/106/ES se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) body 18 a 19 se nahrazují tímto:

„18) „radiotelekomunikačním řádem“ radiotelekomunikační předpisy, které tvoří přílohu nebo jsou považovány za přílohu Mezinárodní úmluvy o telekomunikacích v platném znění;

19) „osobní lodí“ loď podle definice uvedené v Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (úmluva SOLAS 74) v platném znění;“;

b) bod 24 se nahrazuje tímto:

„24) „předpisem STCW“ předpis o výcviku, kvalifikaci a strážní službě námořníků (STCW), přijatý usnesením č. 2 na zasedání konference v roce 1995, v platném znění;“;

c) bod 27 se zrušuje;

d) bod 28 se nahrazuje tímto:

„28) „námořní službou“ služba na lodi, která je určující pro vydání či prodloužení platnosti průkazu kompetence, průkazu odborné způsobilosti nebo jiné kvalifikace;“;

e) doplňují se nové body, které znějí:

„32) „operátorem GMDSS“ osoba kvalifikovaná v souladu s kapitolou IV přílohy I;

33) „předpisem ISPS“ Mezinárodní předpis o bezpečnosti lodí a přístavních zařízení, přijatý dne

34) „loďním bezpečnostním důstojníkem“ osoba na palubě lodi odpovědná veliteli loď, určená společností jako osoba odpovědná za bezpečnostní ochranu loď, včetně provádění a správy bezpečnostního plánu loď, a za styk s bezpečnostním referentem společnosti a s bezpečnostními techniky přístavních zařízení;

35) „bezpečnostními funkcemi“ všechny úkoly a povinnosti spojené s bezpečnostní ochranou na palubě lodí podle definice v kapitole XI/2 úmluvy SOLAS 74 v platném znění a v předpise ISPS;

36) „průkazem kompetence“ průkaz způsobilosti vydaný a schválený pro velitele, důstojníky a operátory globálního námořního tísňového a bezpečnostního systému (GMDSS) v souladu s kapitolou II, III, IV nebo VII přílohy I, který oprávněného držitele opravňuje, aby zastával služební postavení a vykonával funkce, které vyžadují úroveň odpovědnosti blíže určenou v průkazu;

37) „průkazem odborné způsobilosti“ průkaz způsobilosti vydaný námořníkovi jiný než průkaz kompetence, který uvádí, že příslušné požadavky na výcvik, kompetence nebo námořní službu stanovené v této směrnici byly splněny;

38) „doklady“ dokumenty jiné než průkaz kompetence či průkaz odborné způsobilosti, jimiž se dokládá, že byly splněny příslušné požadavky této směrnice;

39) „elektrodůstojníkem“ důstojník kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;

40) „námořníkem první třídy“ člen mužstva kvalifikovaný v souladu s kapitolou II přílohy I;

41) „motorářem první třídy“ člen mužstva kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I;

42) „elektrotechnikem“ člen mužstva kvalifikovaný v souladu s kapitolou III přílohy I.“

2) V článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby námořníci sloužící na lodích uvedených v článku 2 obdrželi výcvik minimálně v souladu s požadavky úmluvy STCW stanovenými v příloze I této směrnice a byli držiteli průkazů způsobilosti ve smyslu čl. 1 bodů 36 a 37 a/nebo dokladů ve smyslu čl. 1 bodu 38.“

3) Článek 4 se zrušuje.

4) Článek 5 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Průkazy kompetence, průkazy odborné způsobilosti a potvrzení průkazů způsobilosti“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby průkazy kompetence a průkazy odborné způsobilosti byly vydávány jen uchazečům, kteří vyhovují požadavkům tohoto článku.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Průkazy kompetence a průkazy odborné způsobilosti jsou vydávány podle pravidla 1/2 odst. 3 přílohy úmluvy STCW.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Průkazy kompetence vydávají pouze členské státy po ověření pravosti a platnosti veškerých nezbytných dokladů a v souladu s tímto článkem.“;

e) v odstavci 5 se doplňuje nová věta, která zní:

„Potvrzení o vydání průkazu kompetence a potvrzení o průkazu odborné způsobilosti vydaném veliteli nebo důstojníku v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy I se vydávají, pouze pokud byly splněny všechny požadavky úmluvy STCW a této směrnice.“;

f) odstavce 6 a 7 se nahrazují tímto:

„6. Členský stát, který uzná průkaz kompetence nebo průkaz odborné způsobilosti vydaný velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy úmluvy STCW postupem stanoveným v čl. 19 odst. 2 této směrnice, uvedený průkaz potvrdí na důkaz jeho

uznání až poté, co ověří jeho pravost a platnost. Použitý vzor potvrzení musí být v souladu se vzorem uvedeným v oddíle A-1/2 odst. 3 předpisu STCW.

7. Potvrzení uvedená v odstavcích 5 a 6:

a) mohou být vydána jako samostatné doklady;

b) vydávají pouze členské státy;

c) mají každé vlastní číslo, s výjimkou potvrzení o vydání průkazu kompetence, která mohou mít stejné číslo jako dotyčný průkaz kompetence, pokud je uvedené číslo jedinečné, a

d) pozbývají platnosti, jakmile skončí platnost potvrzeného průkazu kompetence nebo potvrzeného průkazu odborné způsobilosti vydaných velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy úmluvy STCW nebo jakmile vydávající členský stát nebo vydávající třetí země uvedený průkaz odebere, pozastaví nebo zruší, a v každém případě do pěti let ode dne vydání.“;

g) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„11. Uchazeči o průkaz způsobilosti musí uspokojivě prokázat:

a) svou totožnost;

b) že jejich věk není nižší než věk stanovený v příslušných pravidlech pro získání požadovaného průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti obsažených v příloze I;

c) že vyhovují požadavkům na zdravotní způsobilost stanoveným v oddíle A-1/9 předpisu STCW;

d) že vykonali námořní službu a ukončili veškerý související povinný výcvik stanovený pravidly pro získání požadovaného průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti obsaženými v příloze I a

e) že splňují požadavky na způsobilost stanovené v pravidlech obsažených v příloze I pro služební postavení, funkce a úroveň, které mají být uvedeny v potvrzení průkazu kompetence.

Tento odstavec se nevztahuje na uznávání potvrzení podle pravidla I/10 úmluvy STCW.

12. Každý členský stát se zavazuje, že

- a) povede rejstřík nebo rejstříky všech průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti a potvrzení pro velitele a důstojníky a případně pro mužstvo, které jsou vydány, jejichž platnost skončila nebo byla prodloužena nebo pozastavena, nebo které byly zrušeny nebo oznámeny jako ztracené nebo zničené, a všech povolených výjimek;
- b) zpřístupní informace o statusu průkazů kompetence, potvrzení a výjimek ostatním členským státům nebo ostatním smluvními stranám úmluvy STCW a společně, které požadují ověření pravosti a platnosti průkazů kompetence nebo průkazů vydaných velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy I, které jim námořníci předložili za účelem jejich uznání podle pravidla I/10 úmluvy STCW nebo za účelem získání zaměstnání na lodi.

13. Od 1. ledna 2017 se informace, které se mají zpřístupnit v souladu s odst. 12 písm. b), zpřístupňují v elektronické podobě.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 5a

Informování Komise

Každý členský stát zpřístupní každoročně Komisi, a to pouze pro účely statistické analýzy a výhradně pro využití členskými státy a Komisí v rámci tvorby politik, informace uvedené v příloze V, které se týkají průkazů kompetence a potvrzení o uznání průkazů kompetence, a na základě dobrovolnosti jí rovněž zpřístupní informace o průkazech odborné způsobilosti vydaných členům mužstva v souladu s kapitolami II, III a VII přílohy úmluvy STCW.“

6) Článek 7 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. U lodí, kterým jsou poskytnuty výhody uvedené v ustanoveních úmluvy STCW o příbřežní plavbě, což zahrnuje i plavbu u pobřeží jiných členských států nebo

smluvních stran úmluvy STCW v mezích jejich definice příbřežní plavby, uzavře členský stát dohodu s dotýčenými členskými státy nebo smluvními stranami, v níž uvede podrobnosti o dotčených obchodních oblastech i jiné relevantní předpisy.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Průkazy kompetence námořníků vydané členským státem nebo smluvní stranou úmluvy STCW pro jimi definované meze příbřežní plavby mohou jiné členské státy akceptovat pro služby v jimi definovaných mezích příbřežní plavby za předpokladu, že dotčené členské státy nebo smluvní strany uzavřou dohodu, v níž stanoví podrobnosti o dotčených obchodních oblastech i jiné související relevantní podmínky.

3b. Členské státy, které v souladu s požadavky tohoto článku definují příbřežní plavbu, musí:

a) splnit zásady pro příbřežní plavbu stanovené v oddíle A-I/3 předpisu STCW;

b) začlenit hranice oblasti příbřežní plavby do potvrzení vydaných podle článku 5.“

7) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou a prosazují vhodná opatření k předcházení podvodům a jiným protiprávním praktikám týkajícím se vydaných průkazů způsobilosti a potvrzení a stanoví sankce, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.“

8) Článek 9 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zavedou postupy a řízení pro nestranné vyšetřování každé ohlášené nezpůsobilosti, jednání, opomenutí nebo ohrožení bezpečnosti, které se dopustí držitelé průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti nebo potvrzení vydaných daným členským státem při plnění úkolů podle jejich průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti a která by mohla představovat přímé ohrožení bezpečnosti lidského života nebo majetku na moři nebo ohrožení mořského prostředí, a pro odnětí, pozastavení a zrušení těchto průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti z těchto důvodů a pro zabránění podvodu.

2. Členské státy přijmou a prosazují vhodná opatření k předcházení podvodům a jiným protiprávním praktikám týkajícím se vydaných průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti a potvrzení.“;

b) v odstavci 3 se návětí nahrazuje tímto:

„Tresty nebo disciplinární opatření se stanoví a použijí, pokud:“.

9) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) veškeré činnosti spojené s výcvikem, posuzováním způsobilosti, vydáváním průkazů způsobilosti, včetně průkazů zdravotní způsobilosti, potvrzováním a prodlužováním platnosti prováděné nevládními organizacemi nebo subjekty v rámci jejich pravomoci byly trvale sledovány pomocí systémů norem kvality s cílem zaručit dosahování definovaných cílů včetně těch, které se týkají kvalifikace a zkušeností vyučujících a zkoušejících, v souladu s oddílem A-I/8 předpisu STCW;“;

ii) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) byl k dispozici systém norem kvality v souladu s oddílem A-I/8 předpisu STCW, jestliže tyto činnosti provádějí vládní orgány nebo subjekty;“;

iii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) cíle v oblasti vzdělávání a výcviku a související kvalitativní požadavky na způsobilost, které je třeba splnit, byly jasně definovány a byly určeny úrovně znalostí, porozumění a dovedností odpovídající zkouškám a hodnocením požadovaným podle úmluvy STCW;“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) na všechna použitelná ustanovení úmluvy STCW a předpisu STCW, včetně změn, se vztahují systémy norem kvality. Členské státy mohou do tohoto systému zahrnout také ostatní použitelná ustanovení této směrnice.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Zprávu o každém hodnocení provedeném podle odstavce 2 zašle dotyčný členský stát Komisi v souladu s formátem podle oddílu A-I/7 předpisu STCW do šesti měsíců ode dne hodnocení.“

10) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Zdravotní požadavky

1. Každý členský stát stanoví normy zdravotní způsobilosti námořníků a postupy pro vydávání průkazů zdravotní způsobilosti v souladu s tímto článkem a oddílem A-I/9 předpisu STCW, případně se zohledněním oddílu B-I/9 předpisu STCW.

2. Každý členský stát zajistí, aby za posuzování zdravotní způsobilosti námořníků odpovídali lékaři, které tento členský stát uznal pro účely lékařských prohlídek námořníků, v souladu s oddílem A-I/9 předpisu STCW.

3. Každý námořník, který je držitelem průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti vydaného podle úmluvy STCW a slouží na moři, musí být rovněž držitelem platného průkazu zdravotní způsobilosti vydaného v souladu s tímto článkem a oddílem A-I/9 předpisu STCW.

4. Uchazeči o průkaz zdravotní způsobilosti musí:

a) dosáhnout věku nejméně 16 let;

b) předložit uspokojivý důkaz své totožnosti a

c) splňovat příslušné normy zdravotní způsobilosti stanovené dotyčným členským státem.

5. Průkaz zdravotní způsobilosti platí nejdéle po dobu dvou let, avšak je-li námořník mladší 18 let, činí maximální doba platnosti jeden rok.

6. Pokud platnost průkazu zdravotní způsobilosti skončí v průběhu plavby, použije se pravidlo I/9 přílohy úmluvy STCW.

7. V naléhavých případech může členský stát povolit námořníkovi pracovat bez platného průkazu zdravotní způsobilosti. V takových případech se použije pravidlo I/9 přílohy úmluvy STCW.“

11) Článek 12 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Prodloužení platnosti průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. K tomu, aby mohl pokračovat v námořní službě na palubě tankerů, musí každý velitel a důstojník splňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku a nejméně každých pět let prokázat zachování své odborné způsobilosti pro tankery v souladu s oddílem A-I/11 odst. 3 předpisu STCW.“

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které jsou vyžadovány od uchazečů o průkazy kompetence vydané do 1. ledna 2017, s těmi, které jsou pro získání odpovídajícího průkazu kompetence blíže určeny v části A předpisu STCW, a určí, zda je nezbytné požadovat na držitelích těchto průkazů kompetence, aby absolvovali opakovací a aktualizací výcvik nebo hodnocení způsobilosti.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. K aktualizaci znalostí velitelů, důstojníků a radistů zajistí každý členský stát, aby lodím oprávněným plout pod jeho vlajkou bylo dáno k dispozici znění posledních změn vnitrostátních a mezinárodních předpisů o bezpečnosti lidského života na moři, bezpečnostní ochraně a ochraně mořského prostředí, při dodržení čl. 14 odst. 3 písm. b) a článku 18.“

12) V článku 13 se zrušuje odstavec 2.

13) Článek 14 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

„f) námořníci přidělení na jakoukoli její loď absolvovali opakovací a aktualizací výcvik, jak vyžaduje úmluva STCW;

g) na palubě jejích lodí vždy existuje účinné ústní dorozumívání v souladu s kapitolou V předpisem 14 odst. 3 a 4 úmluvy SOLAS 74 v platném znění.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Společnosti zajistí, aby velitelé, důstojníci a ostatní posádka, kterým jsou přiděleny specifické úkoly a odpovědnosti na palubě jejích osobních lodí typu ro-ro, měli ukončen úvodní výcvik a získali schopnosti, které jsou přiměřené služebnímu postavení, jež má být obsazeno, a úkolům a povinnostem, které je třeba splnit, s přihlédnutím k pokynům uvedeným v oddíle B-I/14 předpisu STCW.“

14) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Způsobilost k službě

1. Aby se předešlo únavě, členské státy:

a) zavedou a prosazují doby odpočinku pro členy strážní služby a pro osoby, jimž byly přiděleny úkoly související s bezpečností, bezpečnostní ochranou a prevencí znečištění v souladu s odstavci 3 až 13;

b) vyžadují takové uspořádání strážního systému, při kterém výkonnost členů strážní služby není snížena únavou, a služby jsou organizovány tak, aby členové první strážní služby na začátku plavby a následujících střídajících strážních služeb byli dostatečně odpočinuti a i jinak způsobilí ke službě.

2. Členské státy zajistí, aby v souladu s tímto článkem byla zavedena odpovídající opatření k prevenci zneužívání drog a alkoholu.

3. Členské státy přihlédnou k nebezpečí, které představuje únava námořníků, zejména těch, jejichž funkce zahrnují bezpečný provoz lodí a její bezpečnostní ochranu.

4. Všem osobám vykonávajícím funkci důstojníka pověřeného strážní službou nebo člena mužstva tvořícího součást strážní služby a osobám vykonávajícím úkoly související s bezpečností, bezpečnostní ochranou a prevencí znečištění, musí být poskytnuta doba odpočinku v rozsahu alespoň:

a) 10 hodin odpočinku za každých 24 hodin a

b) 77 hodin za každé sedmidenní období.

5. Doby odpočinku lze rozdělit nejvýše na dvě části, z nichž jedna je dlouhá nejméně šest hodin, a interval mezi dvěma po sobě následujícími dobami odpočinku nesmí překročit 14 hodin.

6. Požadavky na doby odpočinku stanovené v odstavcích 4 a 5 nemusí být dodrženy v případě nouze nebo jiných naléhavých provozních podmínek. Cvičné poplachy, požární a člunová cvičení a cvičení předepsaná vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními akty musí být prováděny tak, aby co nejméně rušily doby odpočinku a nevyvolaly únavu.

7. Členské státy vyžadují, aby rozpisy strážní služby byly vyvěšeny na snadno dostupném místě. Rozpisy musí být vypracovány ve standardizovaném formátu v pracovním jazyce nebo pracovních jazycích plavidla a v angličtině.

8. Při pracovní pohotovosti, například není-li ve strojovně obsluha, má námořník nárok na přiměřenou náhradní dobu odpočinku, je-li základní doba odpočinku narušena povoláním do práce.

9. Členské státy vyžadují, aby záznamy o denní době odpočinku námořníků byly vedeny ve standardizovaném formátu, v pracovním jazyce nebo pracovních jazycích plavidla a v angličtině, aby bylo možné sledovat a ověřovat dodržování tohoto článku. Námořníci obdrží jeden stejnopis záznamů, které se jich týkají, podepsaný velitelem nebo jím zmocněnou osobou a námořníky.

10. Bez ohledu na pravidla stanovená v odstavcích 3 až 9 je velitel plavidla oprávněn požadovat od námořníka delší pracovní dobu nezbytnou pro zajištění bezprostřední bezpečnosti plavidla, osob na palubě nebo nákladu nebo pro poskytnutí pomoci jiným plavidlům nebo osobám na moři v tísni. Velitel tedy může dočasně zrušit rozvrh hodin odpočinku a žádat, aby námořník pracoval po nezbytnou dobu, než dojde k obnovení normální situace. Jakmile to je po obnově normální situace možné, musí velitel zajistit, aby všichni námořníci, kteří během plánované doby odpočinku pracovali, čerpali odpovídající dobu odpočinku.

11. S náležitým ohledem na obecné zásady ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků a v souladu se směrnici 1999/63/ES mohou členské státy prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů nebo řízení u příslušného orgánu schvalovat nebo registrovat kolektivní smlouvy, které

umožňují výjimky z požadované doby odpočinku podle odst. 4 písm. b) a odstavce 5 tohoto článku, za předpokladu, že doba odpočinku není kratší než 70 hodin za každé sedmidenní období a dodržuje omezení stanovená v odstavcích 12 a 13 tohoto článku. Tyto výjimky musí co nejvíce vycházet ze stanovených norem, ale mohou zohlednit častější nebo delší dobu dovolené nebo poskytnutí náhradní dovolené pro členy strážní služby nebo námořníky pracující na palubě lodí vykonávajících krátké plavby. Výjimky musí co nejvíce zohledňovat pokyny týkající se prevence únavy stanovené v oddíle B-VIII/1 předpisu STCW. Výjimky z minimální doby odpočinku stanovené v odst. 4 písm. a) tohoto článku nejsou povoleny.

12. Výjimky uvedené v odstavci 11 pro týdenní dobu odpočinku stanovenou v odst. 4 písm. b) nelze povolit na dobu delší než dva po sobě následující týdny. Intervaly mezi dvěma dobami výjimek na palubě nesmějí být kratší, než je dvojnásobek doby trvání výjimek.

13. V rámci možných výjimek z odstavce 5 uvedených v odstavci 11 lze minimální dobu odpočinku za každých 24 hodin stanovenou v odst. 4 písm. a) rozdělit do nejvýše tří období odpočinku, z nichž jedno trvá nejméně 6 hodin a žádné ze dvou ostatních období není kratší než jednu hodinu. Intervaly mezi dvěma po sobě následujícími dobami odpočinku nesmějí překročit 14 hodin. Výjimky nesmějí přesahovat dva 24 hodinové úseky za každé sedmidenní období.

14. Jako prevenci zneužívání alkoholu stanoví členské státy omezení, které nesmí přesáhnout 0,05 % množství alkoholu v krvi (BAC) nebo 0,25 mg/l alkoholu při dechových zkouškách nebo množství alkoholu vedoucí k takové koncentraci alkoholu u velitelů, důstojníků a dalších námořníků při plnění přidělených úkolů souvisejících s bezpečností, bezpečnostní ochranou a ochranou mořského prostředí.“

15) V čl. 17 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) vydávají průkazy způsobilosti uvedené v článku 5;“

16) Článek 19 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Uznávání průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníkům, kteří nejsou držiteli průkazů kompetence vydaných členskými státy nebo průkazů odborné způsobilosti vydaných členskými státy velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 úmluvy STCW, může být povoleno sloužit na lodích plujících pod vlajkou členského státu, pokud bylo postupy uvedenými v odstavcích 2 až 6 tohoto článku přijato rozhodnutí o uznání jejich průkazů kompetence a průkazů odborné způsobilosti.“;

c) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Členský stát, který má v úmyslu vydáním potvrzení uznat průkazy kompetence nebo průkazy odborné způsobilosti podle odstavce 1, které třetí země vydala veliteli loď, důstojníkovi nebo radistovi pro službu na lodích plujících pod vlajkou tohoto státu, podá Komisi odůvodněnou žádost o uznání této třetí země.“;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise přijímá rozhodnutí o uznání třetí země. Tyto implementační akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 do osmnácti měsíců ode dne podání žádosti o uznání. Členský stát podávající žádost může rozhodnout, že uzná třetí zemi jednostranně, dokud není přijato rozhodnutí podle tohoto odstavce.“

17) V článku 20 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Komise přijímá rozhodnutí o odnětí uznání. Tyto implementační akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2. Dotčené členské státy přijmou vhodná opatření k provedení rozhodnutí.“

18) V článku 22 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. S výjimkou typů lodí uvedených v článku 2 podléhá každá loď nacházející se v přístavech členského státu, bez ohledu na vlajku, pod kterou pluje, státní přístavní inspekci prováděné inspektory řádně oprávněnými uvedeným členským státem k ověřování, zda všichni námořníci sloužící na lodi, kteří musí být držiteli průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti či dokladů podle úmluvy STCW, tento průkaz kompetence či platné povolení výjimky nebo průkaz odborné způsobilosti nebo doklady mají.“

19) V čl. 23 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) ověření, zda každý námořník sloužící na lodi, který musí být držitelem průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti v souladu s úmluvou STCW, má tento průkaz kompetence nebo platné povolení výjimky či průkaz odborné způsobilosti nebo poskytne písemný důkaz o tom, že orgánům státu vlajky byla podána žádost o potvrzení o uznání průkazu kompetence“;

20) V článku 23 se odstavec 2 se mění takto:

a) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„2. V souladu s částí A předpisu STCW se schopnost námořníků sloužících na lodi dodržovat normy pro strážní službu a případně normy bezpečnostní ochrany stanovené úmluvou STCW přehodnotí, jestliže se lze z jednoznačných důvodů domnívat, že tyto normy nejsou dodržovány, protože se vyskytla některá z těchto skutečností“;

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) loď je jinak provozována takovým způsobem, který představuje ohrožení osob, majetku či životního prostředí nebo bezpečnostní ohrožení“;

21) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25a

Informace pro statistické účely

1. Členské státy sdělují Komisi informace uvedené v příloze V pouze pro účely statistické analýzy. Tyto informace nesmějí být využívány ke správním či právním účelům ani za účelem ověřování a jsou určeny výhradně pro využití členskými státy a Komisí v rámci tvorby politik.

2. Členské státy tyto informace Komisi zpřístupní každoročně v elektronické podobě a zahrnou informace zaznamenané do 31. prosince předchozího roku. Členské státy si podřídí veškerá vlastnická práva vztahující se na informace v nezpracované podobě. Zpracované statistiky vypracované na základě těchto informací se zpřístupní veřejnosti v souladu s ustanoveními o transparentnosti a ochraně informací obsaženými v článku 4 nařízení (ES) č. 1406/2002.

3. V zájmu ochrany osobních údajů členské státy anonymizují veškeré osobní informace podle přílohy V předtím, než je předají Komisi, za využití softwaru poskytnutého nebo akceptovaného Komisí. Komise využívá pouze tyto anonymizované informace.

4. Členské státy a Komise zajistí, aby opatření pro shromažďování, předkládání, ukládání, analýzu a šíření tohoto druhu statistických informací byla navržena tak, aby umožňovala uvedenou statistickou analýzu.

Komise pro účely prvního pododstavce přijme podrobná opatření týkající se technických požadavků nezbytných k zajištění náležitého nakládání se statistickými údaji. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.“

22) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Změna

Komisi je v souladu s článkem 27a svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se mění příloha V této směrnice, pokud jde o specifický a příslušný obsah a podrobnosti informací, které jsou členské státy povinny oznámit, za podmínky, že tyto akty jsou omezeny na zohlednění pouze změn úmluvy STCW a předpisu STCW a respektují záruky ochrany údajů. Tyto akty v přenesené pravomoci nesmějí měnit ustanovení o anonymizaci údajů vyžadované čl. 25a odst. 3.“

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 27 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 3. ledna 2013.. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději do dne 4. dubna 2017. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo

Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 27 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 27 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

24) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.

(**) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

25) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Sankce

Členské státy stanoví systém sankcí za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě článků 3, 5, 7, 9 až 15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 a přílohy I a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.“

26) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Přechodná ustanovení

Pokud jde o námořníky, kteří zahájili schválenou námořní službu, program schváleného vzdělávání nebo výcviku nebo schválený výcvikový kurz před 1. červencem 2013, mohou členské státy až do 1. ledna 2017 i nadále vydávat, uznávat a potvrzovat průkazy kompetence v souladu s požadavky této směrnice v jejich znění platném před dnem 3. ledna 2013.

Až do 1. ledna 2017 mohou členské státy i nadále obnovovat průkazy kompetence a potvrzení a prodlužovat jejich platnost v souladu s požadavky této směrnice v jejich znění platném před dnem 3. ledna 2013.“

27) Článek 33 se zrušuje.

28) V čl. 1 bodech 14 až 17 se pojmy „síla pohonu“, „ropaná tanková loď“, „chemická tanková loď“ a „tanková loď na zkapalněný plyn“ nahrazují v tomto pořadí pojmy „výkon pohonného zařízení“, „ropaný tanker“, „tanker pro přepravu chemických látek“ a „tanker pro přepravu zkapalněného plynu“.

29) Přílohy se mění takto:

a) příloha I směrnice 2008/106/ES se nahrazuje přílohou I této směrnice;

b) příloha II směrnice 2008/106/ES se mění v souladu s přílohou II této směrnice;

c) text obsažený v příloze III této směrnice se připojuje ke směrnici 2008/106/ES jako příloha V.

Článek 2

Provedení

1. Aniž je dotčen článek 30 směrnice 2008/106/ES ve znění čl. 1 bodu 26 této směrnice, uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 4. července 2014, a pokud jde o bod 5 této směrnice, do dne 4. ledna 2015. Neprodleně sdělí jejich znění Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 21. listopadu 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

POŽADAVKY ÚMLUVY STCW NA VÝCVIK, NA NĚŽ ODKAZUJE ČLÁNEK 3

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

1. Pravidla uvedená v této příloze se doplňují povinnými ustanoveními obsaženými v části A předpisu STCW s výjimkou kapitoly VIII pravidla VIII/2.

Každý odkaz na požadavek v pravidle rovněž představuje odkaz na odpovídající oddíl části A předpisu STCW.

2. Část A předpisu STCW obsahuje požadavky na způsobilost, které musí uchazeči splňovat, aby jim byly vydány průkazy kompetence nebo prodloužena jejich platnost podle úmluvy STCW. Za účelem upřesnění vazeb mezi ustanoveními kapitoly VII o vydávání jiných průkazů způsobilosti a ustanoveními kapitol II, III a IV o vydávání průkazů způsobilosti jsou schopnosti určené v požadavcích na způsobilost seskupeny podle těchto sedmi funkcí:

- 1) navigační strážní služba a řízení lodi;
- 2) manipulace s nákladem a jeho zajištění;
- 3) řízení provozu lodi a péče o osoby na lodi;
- 4) strojní služba;
- 5) elektrotechnika, elektronika a ovládání strojního zařízení;
- 6) údržba a opravy;
- 7) radiokomunikace;

a těchto úrovní odpovědnosti:

- 1) řídicí úroveň;
- 2) provozní úroveň;
- 3) pomocná úroveň.

Funkce a úrovně odpovědnosti jsou označeny podtitulkem v tabulkách o požadavcích na způsobilost uvedených v kapitolách II, III a IV části A předpisu STCW.

KAPITOLA II

VELITEL A PALUBNÍ ODDĚLENÍ*Pravidlo II/1***Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší**

1. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší musí být držitelem průkazu kompetence.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
  - 2.2 mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako součást schváleného výcvikového programu, který zahrnuje výcvik na lodi vyhovující požadavkům oddílu A-II/1 předpisu STCW a je písemně doložen ve schválené knize výcviku, nebo jinak prokázat námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců;

- 2.3 mít vykonánu nejméně šestiměsíční strážní službu na můstku pod dohledem velitele nebo kvalifikovaného důstojníka během požadované námořní služby;
- 2.4 případně splňovat použitelné požadavky pravidel kapitoly IV pro vykonávání radiotelekomunikační služby v souladu s radiotelekomunikačním řádem;
- 2.5 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/1 předpisu STCW a
- 2.6 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1 až 3 předpisu STCW.

Pravidlo II/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší

Velitel a první palubní důstojník na lodích o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší

1. Každý velitel a první palubní důstojník na námořní lodi o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší musí být držitelem průkazu kompetence.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší a mít v tomto služebním postavení vykonánu schválenou námořní službu v délce:
    - 2.1.1 nejméně dvanácti měsíců pro vydání průkazu způsobilosti prvního palubního důstojníka a
    - 2.1.2 nejméně třiceti šesti měsíců pro vydání průkazu způsobilosti velitele; tato doba však může být zkrácena na nejméně dvacet čtyři měsíce, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako první palubní důstojník, a
  - 2.2 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost, které jsou pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti 3 000 RT nebo větší stanoveny v oddíle A-II/2 předpisu STCW.

Velitel a první palubní důstojník na lodích o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT

3. Každý velitel a první palubní důstojník na námořní lodi o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT musí být držitelem průkazu kompetence.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 4.1 pro vydání průkazu způsobilosti prvního palubního důstojníka splňovat požadavky na důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší;
  - 4.2 pro vydání průkazu způsobilosti velitele splňovat požadavky na důstojníka strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší a mít v tomto služebním postavení vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců; tato doba však může být zkrácena na nejméně dvacet čtyři měsíce, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako první palubní důstojník, a
  - 4.3 mít ukončen schválený výcvik a splňovat požadavky na způsobilost, které jsou pro velitele a první palubní důstojníky na lodích o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT stanoveny v oddíle A-II/2 předpisu STCW.

Pravidlo II/3

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strážní navigační služby a pro velitele na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT

Lodě neprovozující příbřežní plavbu:

1. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT neprovozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu kompetence pro lodě o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší.

2. Každý velitel na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT neprovozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu kompetence pro službu velitele lodí o hrubé prostornosti od 500 do 3 000 RT.

Lodě provozující příbřežní plavbu

Důstojník strážní navigační služby

3. Každý důstojník strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT provozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu kompetence.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti důstojníka strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí:

4.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;

4.2 mít:

4.2.1 ukončen zvláštní výcvik včetně dostatečné doby odpovídající námořní služby v souladu s požadavky členského státu nebo

4.2.2 vykonánu schválenou námořní službu v palubním oddělení v délce nejméně třiceti šesti měsíců;

4.3 případně splňovat použitelné požadavky pravidel v kapitole IV pro výkon určených radiotelekomunikačních služeb v souladu s radiotelekomunikačním řádem;

4.4 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost důstojníků strážní navigační služby na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT provozujících příbřežní plavbu stanovené v oddíle A-II/3 předpisu STCW a

4.5 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1 až 3 předpisu STCW.

Velitel

5. Každý velitel sloužící na námořní lodi o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí být držitelem průkazu kompetence.

6. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti velitele námořní lodí o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozující příbřežní plavbu musí:

6.1 dosáhnout věku nejméně 20 let;

6.2 mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako důstojník strážní navigační služby;

6.3 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-II/3 předpisu STCW pro velitele na lodích o hrubé prostornosti menší než 500 RT a provozujících příbřežní plavbu a

6.4 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1 až 3 předpisu STCW.

Výjimky

7. Pokud se správní orgány domnívají, že rozměr lodě a podmínky její plavby jsou takové, že umožňují považovat plné uplatňování požadavků tohoto pravidla a oddílu A-II/3 předpisu STCW za nepřiměřené nebo prakticky neproveditelné, mohou ve vhodné míře velitele a důstojníka strážní navigační služby na této lodi nebo na této třídě lodí osvobodit od některých těchto požadavků, přičemž musí brát v úvahu bezpečnost všech lodí, které mohou působit ve stejných vodách.

Pravidlo II/4

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo strážní navigační služby

1. Každý člen mužstva strážní navigační služby na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší, s výjimkou členů mužstva v zácviku a členů mužstva, jejichž úkoly při výkonu strážní služby nevyžadují zkušenosti, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti k výkonu těchto funkcí.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 16 let;
  - 2.2 mít:
    - 2.2.1 vykonánu schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně šesti měsíců nebo
    - 2.2.2 ukončen zvláštní výcvik buď na pevnině nebo na lodi zahrnující schválenou dobu námořní služby v délce nejméně dvou měsíců a
  - 2.3 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/4 předpisu STCW.
3. Námořní služba, výcvik a praxe požadované podle bodů 2.2.1 a 2.2.2 musí být spojeny s funkcemi strážní navigační služby a zahrnovat výkon služby prováděné pod přímým dohledem velitele, důstojníka strážní navigační služby nebo kvalifikovaného člena mužstva.

Pravidlo II/5

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro námořníky první třídy

1. Každý námořník první třídy sloužící na námořní lodi o hrubé prostornosti 500 RT nebo větší musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
  - 2.2 splňovat požadavky na vydání průkazů způsobilosti členu mužstva strážní navigační služby;
  - 2.3 být kvalifikován ke službě ve strážní navigační službě a zároveň mít vykonánu schválenou námořní službu v palubním oddělení:
    - 2.3.1 v délce nejméně osmnácti měsíců nebo
    - 2.3.2 v délce nejméně dvanácti měsíců a mít ukončen schválený výcvik a
  - 2.4 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-II/5 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro námořníky první třídy vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-II/5 předpisu STCW a určí, zda je případně třeba, aby si tito členové posádky aktualizovali kvalifikaci.
4. Až do 1. ledna 2017 může členský stát, který je také stranou Úmluvy Mezinárodní organizace práce o certifikaci námořníků první třídy z roku 1946 (č. 74), i nadále obnovovat průkazy způsobilosti a potvrzení a prodlužovat jejich platnost v souladu s uvedenou úmluvou.
5. Členský stát může považovat požadavky tohoto pravidla za splněné u námořníků, kteří sloužili v příslušném služebním postavení v palubním oddělení po dobu nejméně dvanácti měsíců za posledních šedesát měsíců před vstupem této směrnice v platnost.

KAPITOLA III

STROJNÍ ODDĚLENÍ

Pravidlo III/1

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro důstojníky strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro strojní důstojníky určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby

1. Každý důstojník strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo strojní důstojník určený k službě ve strojovně bez trvalé strážní služby na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu kompetence.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

- 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
- 2.2 mít ukončen kombinovaný dovednostní výcvik a vykonání schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako součást schváleného výcvikového programu, který zahrnuje výcvik na lodi, jenž splňuje požadavky oddílu A-III/1 předpisu STCW a je písemně doložen ve schválené knize výcviku, nebo mít ukončen kombinovaný dovednostní výcvik a vykonání schválenou námořní službu v délce nejméně třiceti šesti měsíců, z nichž nejméně třicet měsíců bude námořní služba ve strojním oddělení;
- 2.3 mít během požadované námořní služby vykonání nejméně šestiměsíční strojní strážní službu pod dohledem prvního strojního důstojníka nebo kvalifikovaného strojního důstojníka;
- 2.4 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-III/1 předpisu STCW a
- 2.5 splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1 až 3 předpisu STCW.

Pravidlo III/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro první strojní důstojníky a druhé strojní důstojníky na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení 3 000 kW nebo vyšším

1. Každý první strojní důstojník a druhý strojní důstojník na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 3 000 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu kompetence.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

- 2.1 splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strojní strážní služby na námořních lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším a mít v tomto služebním postavení vykonání schválenou námořní službu:
  - 2.1.1 pro vydání průkazu způsobilosti druhého strojního důstojníka v délce nejméně dvanácti měsíců jako kvalifikovaný strojní důstojník a
  - 2.1.2 pro vydání průkazu způsobilosti prvního strojního důstojníka v délce nejméně třiceti šesti měsíců, avšak tato délka může být snížena na nejméně dvacet čtyři měsíce, pokud uchazeč tuto námořní službu vykonával nejméně dvanáct měsíců jako druhý strojní důstojník, a
- 2.2 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/2 předpisu STCW.

Pravidlo III/3

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro první strojní důstojníky a druhé strojní důstojníky na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení od 750 kW do 3 000 kW

1. Každý první strojní důstojník a druhý strojní důstojník na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení od 750 kW do 3 000 kW musí být držitelem průkazu kompetence.

2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:

- 2.1 splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti důstojníka strojní strážní služby a
  - 2.1.1 k vydání průkazu způsobilosti druhého strojního důstojníka musí mít vykonání schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců jako strojní asistent nebo strojní důstojník a
  - 2.1.2 k vydání průkazu způsobilosti prvního strojního důstojníka musí mít vykonání schválenou námořní službu v délce nejméně dvaceti čtyř měsíců, z nichž nejméně dvanáct měsíců je služba s kvalifikací vyžadovanou pro výkon funkce druhého strojního důstojníka, a
- 2.2 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/3 předpisu STCW.

3. Každý strojní důstojník, který je kvalifikovaný ke službě jako druhý strojní důstojník na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení 3 000 kW nebo vyšším, může sloužit jako první strojní důstojník na lodích s výkonem hlavního pohonného zařízení nižším než 3 000 kW za předpokladu, že průkaz způsobilosti je takto potvrzen.

Pravidlo III/4

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby

1. Každý člen mužstva tvořící součást strojní strážní služby nebo určený pro výkon služby ve strojovně bez trvalé strážní služby na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším, s výjimkou členů mužstva v zácvičku a členů mužstva, jejichž služba nevyžaduje zkušenosti, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti k výkonu těchto funkcí.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 16 let;
  - 2.2 mít:
    - 2.2.1 vykonánu schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně šesti měsíců, nebo
    - 2.2.2 ukončen zvláštní výcvik buď na pevnině nebo na lodi, zahrnující schválenou dobu námořní služby v délce nejméně dvou měsíců, a
  - 2.3 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/4 předpisu STCW.
3. Námořní služba, výcvik a praxe požadované podle bodů 2.2.1 a 2.2.2 musí být spojeny s funkcemi strážní služby ve strojovně a zahrnovat výkon souvisejících povinností prováděných pod přímým dohledem kvalifikovaného strojního důstojníka nebo kvalifikovaného člena mužstva.

Pravidlo III/5

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro motoráře první třídy ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby

1. Každý motorář první třídy sloužící na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
  - 2.2 splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro mužstvo strojní strážní služby ve strojovně s trvalou strážní službou nebo pro mužstvo určené k výkonu služby ve strojovně bez trvalé strážní služby;
  - 2.3 být kvalifikován ke službě jako člen mužstva strojní strážní služby a zároveň mít vykonánu schválenou námořní službu ve strojním oddělení:
    - 2.3.1 v délce trvání nejméně dvanácti měsíců nebo
    - 2.3.2 v délce trvání nejméně šesti měsíců a mít ukončen schválený výcvik a
  - 2.4 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/5 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro mužstvo ve strojním oddělení vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-III/5 předpisu STCW a určí, zda je případně třeba, aby si tito členové posádky aktualizovali kvalifikaci.
4. Členský stát může považovat požadavky tohoto pravidla za splněné u námořníků, kteří sloužili v příslušném služebním postavení ve strojním oddělení po dobu nejméně dvanácti měsíců za posledních šedesát měsíců před vstupem této směrnice v platnost.

*Pravidlo III/6***Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro elektrodůstojníky**

1. Každý elektrodůstojník na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu kompetence.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
  - 2.2 mít ukončeno nejméně dvanáct měsíců kombinovaného dovednostního výcviku a schválené námořní služby, z nichž nejméně šest měsíců je námořní služba jako součást schváleného výcvikového programu, který splňuje požadavky oddílu A-III/6 předpisu STCW a je písemně doložen ve schválené knize výcviku, nebo mít ukončeno nejméně třicet šest měsíců kombinovaného dovednostního výcviku a schválené námořní služby, z nichž nejméně třicet měsíců je námořní služba ve strojním oddělení;
  - 2.3 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-III/6 předpisu STCW a
  - 2.4 splňovat požadavky na způsobilost stanovené v oddíle A-VI/1 odst. 2, oddíle A-VI/2 odst. 1 až 4, oddíle A-VI/3 odst. 1 až 4 a oddíle A-VI/4 odst. 1 až 3 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro elektrodůstojníky vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-III/6 předpisu STCW a určí, zda je třeba, aby si tyto členové posádky aktualizovali kvalifikaci.
4. Členský stát může považovat požadavky tohoto pravidla za splněné u námořníků, kteří sloužili v příslušném služebním postavení na palubě lodi po dobu nejméně dvanácti měsíců za posledních šedesát měsíců před vstupem této směrnice v platnost a splňují požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/6 předpisu STCW.
5. Bez ohledu na výše uvedené požadavky odstavců 1 až 4 může být vhodně kvalifikovaná osoba považována členským státem za schopnou vykonávat určité funkce oddílu A-III/6.

*Pravidlo III/7***Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro elektrotechniky**

1. Každý elektrotechnik na námořní lodi s výkonem hlavního pohonného zařízení 750 kW nebo vyšším musí být držitelem průkazu způsobilosti.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
  - 2.2 mít vykonánu schválenou námořní službu zahrnující výcvik a praxi v délce nejméně dvanácti měsíců nebo
  - 2.3 mít ukončen schválený výcvik, včetně schválené doby námořní služby v délce nejméně šesti měsíců nebo
  - 2.4 mít kvalifikaci, která splňuje požadavky na technickou způsobilost v tabulce A-III/7 předpisu STCW, a vykonánu schválenou dobu námořní služby v délce nejméně tří měsíců a
  - 2.5 splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/7 předpisu STCW.
3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro průkazy způsobilosti pro elektrotechniky vydané před 1. lednem 2012, s požadavky pro daný průkaz uvedenými v oddíle A-III/7 předpisu STCW a určí, zda je případně třeba, aby si tyto členové posádky aktualizovali kvalifikaci.
4. Členský stát může považovat požadavky tohoto pravidla za splněné u námořníků, kteří sloužili v příslušném služebním postavení na palubě lodi po dobu nejméně dvanácti měsíců za posledních šedesát měsíců před vstupem této směrnice v platnost a splňují požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-III/7 předpisu STCW.

5. Bez ohledu na požadavky odstavců 1 až 4 může být vhodně kvalifikovaná osoba považována členským státem za schopnou vykonávat určité funkce oddílu A-III/7.

KAPITOLA IV

RADIOKOMUNIKACE A RADISTÉ

Vysvětlivka

Povinná ustanovení týkající se strážní radiotelekomunikační služby jsou uvedena v radiotelekomunikačním řádu a v úmluvě SOLAS 74 v platném znění. Ustanovení týkající se údržby radiokomunikačního zařízení jsou uvedena v úmluvě SOLAS 74 v platném znění a v pokynech přijatých Mezinárodní námořní organizací.

Pravidlo IV/1

Použití

1. S výhradou bodu 2 se tato kapitola vztahuje na radisty lodí vysílajících v globálním námořním tísňovém a bezpečnostním systému (GMDSS) v souladu s úmluvou SOLAS 74 v platném znění.
2. Radisté na lodích, které nemusí vyhovovat ustanovením GMDSS uvedeným v kapitole IV úmluvy SOLAS 74, nejsou povinni splňovat tuto kapitolu. Radisté na těchto lodích jsou nicméně povinni dodržovat radiotelekomunikační řád. Členské státy zajistí, aby těmto radistům byly vydány nebo uznány odpovídající průkazy způsobilosti vyžadované radiotelekomunikačním řádem.

Pravidlo IV/2

Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů způsobilosti pro operátory GMDSS

1. Každá osoba pověřená nebo vykonávající radiotelekomunikační službu na lodi, která je povinna být zapojena do systému GMDSS, musí být držitelem odpovídajícího průkazu způsobilosti pro systém GMDSS vydaného nebo uznaného členským státem podle radiotelekomunikačního řádu.
2. Navíc každý uchazeč o průkaz kompetence podle tohoto pravidla pro službu na lodi povinně vybavené rádiovým zařízením podle úmluvy SOLAS 74 v platném znění musí:
  - 2.1 dosáhnout věku nejméně 18 let a
  - 2.2 mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-IV/2 předpisu STCW.

KAPITOLA V

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA VÝCVIK ČLENŮ POSÁDKY NĚKTERÝCH TYPŮ LODÍ

Pravidlo V/1-1

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků a mužstva ropných tankerů a tankerů pro přepravu chemických látek

1. Důstojníci a mužstvo, kterým jsou přiděleny zvláštní úkoly a odpovědnosti týkající se nákladu nebo zařízení pro manipulaci s nákladem na ropných tankerech nebo tankerech pro přepravu chemických látek, musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek musí mít ukončen základní výcvik v souladu s oddílem A-VI/1 předpisu STCW a musí mít:
  - 2.1 vykonánu schválenou námořní službu na ropných tankerech nebo tankerech pro přepravu chemických látek v délce nejméně tří měsíců a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 1 předpisu STCW nebo
  - 2.2 ukončen schválený základní výcvik v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 1 předpisu STCW.
3. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, péči během dopravy, manipulaci s nákladem, čištění nádrží nebo jiné úkony týkající se nákladu na ropných tankerech musí být držiteli průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech.

4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech musí:
- 4.1 splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a
  - 4.2 být kvalifikován pro vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a zároveň mít:
    - 4.2.1 vykonánu schválenou námořní službu na ropných tankerech v délce nejméně tří měsíců nebo
    - 4.2.2 ukončen nejméně jeden měsíc schváleného výcviku na ropných tankerech v pomocné pozici, který zahrnuje nejméně tři nakládky a tři vykládky a je písemně doložen ve schválené knize výcviku s přihlédnutím k pokynům v oddíle B-V/1 předpisu STCW, a
  - 4.3 mít ukončen schválený pokročilý výcvik v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 2 předpisu STCW.
5. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, péči během dopravy, manipulaci s nákladem, čištění nádrží nebo jiné úkony týkající se nákladu na tankerech pro přepravu chemických látek musí být držiteli průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu chemických látek.
6. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu chemických látek musí:
- 6.1 splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a
  - 6.2 být kvalifikován pro vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na ropných tankerech a tankerech pro přepravu chemických látek a zároveň mít:
    - 6.2.1 vykonánu schválenou námořní službu na tankerech pro přepravu chemických látek v délce nejméně tří měsíců nebo
    - 6.2.2 ukončen nejméně jeden měsíc schváleného výcviku na tankerech pro přepravu chemických látek v pomocné pozici, který zahrnuje nejméně tři nakládky a tři vykládky a je písemně doložen ve schválené knize výcviku s přihlédnutím k pokynům v oddíle B-V/1 předpisu STCW, a
  - 6.3 mít ukončen schválený pokročilý výcvik v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu chemických látek a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-1 odst. 3 předpisu STCW.
7. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s odstavcem 2, 4 nebo 6, byl vydán průkaz odborné způsobilosti nebo aby byl stávající průkaz kompetence či průkaz odborné způsobilosti náležitě potvrzen.

Pravidlo V/1-2

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků a mužstva tankerů pro přepravu zkapalněného plynu

1. Důstojníci a mužstvo, kterým jsou přiděleny zvláštní úkoly a odpovědnosti týkající se nákladu nebo zařízení pro manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu, musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu musí mít ukončen základní výcvik v souladu s oddílem A-VI/1 předpisu STCW a musí mít:
  - 2.1 vykonánu schválenou námořní službu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu v délce nejméně tří měsíců a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-2 odst. 1 předpisu STCW nebo
  - 2.2 ukončen schválený základní výcvik v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-2 odst. 1 předpisu STCW.

3. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba bezprostředně odpovídající za nakládku, vykládku, péči během dopravy, manipulaci s nákladem, čištění nádrží nebo jiné úkony týkající se nákladu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu musí:
  - 4.1 splňovat požadavky na vydávání průkazů způsobilosti osvědčujících absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a
  - 4.2 být kvalifikován pro vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a zároveň mít:
    - 4.2.1 vykonání schválenou námořní službu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu v délce nejméně tři měsíců nebo
    - 4.2.2 ukončení nejméně jeden měsíc schváleného výcviku na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu v pomocné pozici, který zahrnuje nejméně tři nakládky a tři vykládky a je písemně doložen ve schválené knize výcviku s přihlédnutím k pokynům v oddíle B-V/1 předpisu STCW, a
  - 4.3 mít ukončen schválený pokročilý výcvik v manipulaci s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/1-2 odst. 2 předpisu STCW.
5. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s odstavcem 2 nebo 4, byl vydán průkaz odborné způsobilosti nebo aby byl stávající průkaz kompetence či průkaz odborné způsobilosti náležitě potvrzen.

Pravidlo V/2

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a dalších členů posádky na osobních lodích

1. Toto pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy mužstva a ostatní posádku sloužící na osobních lodích provozujících mezinárodní plavbu. Členské státy rozhodnou, zda se tyto požadavky vztahují na posádku sloužící na osobních lodích provozujících vnitrostátní plavbu.
2. Před přidělením do služby na palubě osobní lodi musí mít námořníci ukončen výcvik požadovaný v odstavcích 4 až 7, který odpovídá jejich služebnímu postavení, úkolům a odpovědnostem.
3. Námořníci, u nichž je vyžadován výcvik podle odstavců 4, 6 a 7, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik nebo musí předložit doklad o tom, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili.
4. Velitelé, důstojníci a ostatní posádka, kteří jsou na poplachovém rozpisu určeni k tomu, aby na osobních lodích pomáhali cestujícím v nouzových situacích, musí mít ukončen výcvik v řízení velkého množství lidí stanovený v oddíle A-V/2 odst. 1 předpisu STCW.
5. Posádka poskytující přímé služby cestujícím v prostorách pro cestující na osobních lodích musí mít ukončen bezpečnostní výcvik stanovený v oddíle A-V/2 odst. 2 předpisu STCW.
6. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba na poplachovém rozpisu, již byla svěřena odpovědnost za bezpečnost cestujících v nouzových situacích na osobních lodích, musí mít ukončen schválený výcvik v oblasti zvládnutí krizových situací a chování lidí stanovený v oddíle A-V/2 odst. 3 předpisu STCW.
7. Velitelé, první palubní důstojníci, první strojní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba, která přímo odpovídá za nastupování a vystupování cestujících, nakládku, vykládku a zabezpečování nákladů nebo uzavírání otvorů v lodním trupu na osobních lodích typu ro-ro, musí mít ukončen schválený výcvik v oblasti bezpečnosti cestujících, bezpečnosti nákladu a neporušenosti lodního trupu stanovený v oddíle A-V/2 odst. 4 předpisu STCW.
8. Členské státy zajistí, aby každé osobě, která byla shledána jako kvalifikovaná podle tohoto pravidla, byly vydány doklady o ukončeném výcviku.

KAPITOLA VI

ÚKOLY TÝKAJÍCÍ SE NOUZOVÝCH SITUACÍ, BEZPEČNOSTI, BEZPEČNOSTNÍ OCHRANY, ZDRAVOTNÍ PÉČE A OPATŘENÍ PRO PŘEŽITÍ*Pravidlo VI/1***Povinné minimální požadavky na úvodní bezpečnostní výcvik, základní výcvik a pokyny pro všechny námořníky**

1. Námořníci musí obdržet úvodní a základní výcvik nebo pokyny v souladu s oddílem A-VI/1 předpisu STCW a musí splnit příslušný požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.
2. Pokud základní výcvik není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz odborné způsobilosti, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil základního výcviku.

*Pravidlo VI/2***Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů odborné způsobilosti pro záchranná plavidla, záchranářské čluny a rychlé záchranářské čluny**

1. Každý uchazeč o průkaz odborné způsobilosti pro záchranná plavidla a záchranářské čluny jiné než rychlé záchranářské čluny musí:
  - 1.1 dosáhnout věku nejméně 18 let;
  - 1.2 mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců nebo mít ukončen schválený výcvikový kurz a mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně šesti měsíců a
  - 1.3 splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz odborné způsobilosti pro záchranná plavidla a záchranářské čluny podle oddílu A-VI/2 odst. 1 až 4 předpisu STCW.
2. Každý uchazeč o průkaz odborné způsobilosti pro rychlé záchranářské čluny musí:
  - 2.1 mít průkaz odborné způsobilosti pro záchranná plavidla a záchranářské čluny jiné než rychlé záchranářské čluny;
  - 2.2 mít ukončen schválený výcvikový kurz a
  - 2.3 splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz odborné způsobilosti pro rychlé záchranářské čluny podle oddílu A-VI/2 odst. 7 až 10 předpisu STCW.

*Pravidlo VI/3***Povinné minimální požadavky na pokročilý výcvik v boji proti požárům**

1. Námořníci určení pro řízení protipožárních činností musí mít úspěšně ukončen pokročilý výcvik v protipožárních technikách se zvláštním důrazem na organizaci, taktiku a velení v souladu s oddílem A-VI/3 odst. 1 až 4 předpisu STCW a musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.
2. Pokud pokročilý výcvik v boji proti požárům není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz odborné způsobilosti, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil pokročilého výcviku v boji proti požárům.

*Pravidlo VI/4***Povinné minimální požadavky v oblasti první pomoci a zdravotní péče**

1. Námořníci určení k poskytování první pomoci na lodích musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený pro poskytování první pomoci v oddíle A-VI/4 odst. 1, 2 a 3 předpisu STCW.
2. Námořníci, kteří odpovídají za zdravotní péči na lodi, musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený pro zdravotní péči na palubě lodí v oddíle A-VI/4 odst. 4, 5 a 6 předpisu STCW.
3. Jestliže výcvik v oblasti první pomoci nebo zdravotní péče není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz odborné způsobilosti, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil výcviku v oblasti první pomoci nebo zdravotní péče.

*Pravidlo VI/5***Povinné minimální požadavky na vydávání průkazů odborné způsobilosti pro lodní bezpečnostní důstojníky**

1. Každý uchazeč o průkaz odborné způsobilosti lodního bezpečnostního důstojníka musí:
  - 1.1 mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvanácti měsíců nebo odpovídající námořní službu a znalost provozu lodí a
  - 1.2 splňovat požadavek na způsobilost pro průkaz odborné způsobilosti lodního bezpečnostního důstojníka uvedený v oddíle A-VI/5 odst. 1 až 4 předpisu STCW.
2. Členské státy zajistí, aby každé osobě, která byla shledána jako kvalifikovaná podle tohoto pravidla, byl vydán průkaz odborné způsobilosti.

*Pravidlo VI/6***Povinné minimální požadavky na bezpečnostní výcvik a poučení pro všechny námořníky**

1. Námořníci musí být obeznámeni s otázkami bezpečnostní ochrany, absolvovat bezpečnostní výcvik nebo poučení o bezpečnostní ochraně v souladu s oddílem A-VI/6 odst. 1 až 4 předpisu STCW a splňovat příslušný požadavek na způsobilost stanovený v uvedeném předpisu.
2. Pokud otázky bezpečnostní ochrany nejsou zahrnuty v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz odborné způsobilosti, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil výcviku v oblasti bezpečnosti.
3. Každý členský stát porovná bezpečnostní výcvik nebo poučení o bezpečnostní ochraně, které vyžaduje od námořníků, kteří mají nebo mohou prokázat kvalifikaci před vstupem této směrnice v platnost, s výcvikem či poučením uvedenými v oddíle A-VI/6 odst. 4 předpisu STCW a určí, zda si námořníci musí kvalifikaci aktualizovat.

Námořníci s přidělenými úkoly v oblasti bezpečnostní ochrany

4. Námořníci s přidělenými úkoly v oblasti bezpečnostní ochrany musí splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-VI/6 odst. 6 až 8 předpisu STCW.
5. Pokud výcvik v přidělených úkolech bezpečnostní ochrany není zahrnut v kvalifikaci vyžadované pro získání průkazu způsobilosti, který má být vydán, vydá se průkaz odborné způsobilosti, v němž se uvede, že se držitel zúčastnil výcviku v oblasti přidělených úkolů bezpečnostní ochrany.
6. Každý členský stát porovná požadavky na bezpečnostní výcvik, které platily pro námořníky s přidělenými úkoly bezpečnostní ochrany, kteří mají nebo mohou prokázat kvalifikaci, před vstupem této směrnice v platnost, s požadavky uvedenými v oddíle A-VI/6 odst. 8 předpisu STCW a určí, zda si námořníci musí kvalifikaci aktualizovat.

KAPITOLA VII

JINÉ PRŮKAZY ZPŮSOBILOSTI*Pravidlo VII/1***Vydávání jiných průkazů způsobilosti**

1. Bez ohledu na požadavky na průkazy způsobilosti stanovené v kapitolách II a III této přílohy se mohou členské státy rozhodnout vydávat nebo povolit vydávání jiných průkazů způsobilosti než těch, které jsou uvedeny v pravidlech těchto kapitol, za těchto podmínek:
  - 1.1 odpovídající funkce a úrovně odpovědnosti uvedené v průkazech způsobilosti a v potvrzeních musí být zvoleny z funkcí a úrovně odpovědnosti uvedených v oddílech A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 a A-IV/2 předpisu STCW a musí být totožné;
  - 1.2 uchazeči musí mít ukončeno schválené vzdělání a výcvik a splňovat požadavky na způsobilost stanovené v příslušných oddílech předpisu STCW, a jak je uvedeno v oddíle A-VII/1 uvedeného předpisu, pro funkce a úrovně uváděné v průkazech způsobilosti a potvrzeních;

- 1.3 uchazeči musí mít vykonávanou schválenou námořní službu příslušnou pro výkon funkcí a úrovní uváděných v průkazu způsobilosti. Minimální délka námořní služby musí být rovnocenná délce námořní služby stanovené v kapitolách II a III této přílohy. Minimální délka námořní služby však nesmí být kratší než délka stanovená v oddíle A-VII/2 předpisu STCW;
  - 1.4 uchazeči o průkaz způsobilosti, kteří mají na provozní úrovni funkci v rámci navigační strážní služby a řízení lodi, musí případně splňovat použitelné požadavky kapitoly IV pro výkon určených radiotelekomunikačních služeb v souladu s radiotelekomunikačním řádem;
  - 1.5 průkazy způsobilosti jsou vydávány v souladu s požadavky článku 5 této směrnice a s kapitolou VII předpisu STCW.
2. Podle této kapitoly nesmějí být vydávány žádné průkazy způsobilosti, jestliže členský stát nesdělí Komisi údaje stanovené úmluvou STCW.

Pravidlo VII/2

Průkazy způsobilosti pro námořníky

Každý námořník vykonávající jakoukoli funkci nebo skupinu funkcí uvedených v tabulkách A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 nebo A-II/5 kapitoly II nebo v tabulkách A-III/1, A-III/2, A-III/3 nebo A-III/4 nebo A-III/5 kapitoly III nebo A-IV/2 kapitoly IV předpisu STCW musí být držitelem průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti, podle toho, co je použitelné.

Pravidlo VII/3

Zásady vydávání jiných průkazů způsobilosti

1. Členský stát, který se rozhodne vydávat nebo povolit vydávání jiných průkazů způsobilosti, zajistí dodržování těchto zásad:
  - 1.1 nesmí být zaveden žádný jiný systém vydávání průkazů způsobilosti, ledaže zajišťuje stupeň bezpečnosti na moři a preventivní účinek s ohledem na znečišťování alespoň rovnocenný tomu, který je stanoven v ostatních kapitolách, a
  - 1.2 každá úprava vydávání jiných průkazů způsobilosti na základě této kapitoly musí stanovit zaměnitelnost těchto průkazů způsobilosti s průkazy způsobilosti vydanými podle jiných kapitol.
2. Zásada zaměnitelnosti podle bodu 1 musí zajistit, aby:
  - 2.1 námořníci, kterým byly vydány průkazy způsobilosti podle kapitol II a/nebo III, a ti, kterým byly vydány průkazy způsobilosti podle kapitoly VII, mohli sloužit na lodích, na kterých je buď obvyklá, nebo jiná forma organizace loďního provozu, a
  - 2.2 námořníci neobdrželi výcvik v konkrétním uspořádání na lodi, který by snižoval jejich schopnost uplatnit své dovednosti jinde.
3. Při vydávání jakéhokoli průkazu způsobilosti podle této kapitoly je třeba vzít v úvahu tyto zásady:
  - 3.1 vydávání jiných průkazů způsobilosti nesmí být využíváno samo o sobě ke:
    - 3.1.1 snižování počtu členů posádky na lodi;
    - 3.1.2 snižování jednotnosti povolání nebo odborné schopnosti námořníků nebo
    - 3.1.3 přidělování kombinovaných služeb důstojníků strojní strážní služby a navigační strážní služby během jakékoli strážní služby jedinému držiteli průkazu způsobilosti a
  - 3.2 osoba, která velí, musí být určena jako velitel a právní postavení a pravomoc velitele a ostatních nesmějí být nepříznivě ovlivněny zavedením jakékoli úpravy pro jiné průkazy způsobilosti.
4. Zásady obsažené v bodech 1 a 2 zajistí zachování způsobilosti palubních a strojních důstojníků.“

PŘÍLOHA II

Bod 3 přílohy II se nahrazuje tímto:

- „3. Komise za pomoci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a za případného zapojení dotčeného členského státu potvrdí prostřednictvím hodnocení uvedené strany, které může zahrnovat kontrolu zařízení a postupů, že jsou plně dodržovány úmluvou STCW stanovené požadavky na způsobilost, výcvik, vydávání průkazů způsobilosti a normy kvality.“
-

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA V

DRUH INFORMACÍ, KTERÉ JE TŘEBA SDĚLIT KOMISI PRO STATISTICKÉ ÚČELY

1. Odkazuje-li se na tuto přílohu, poskytnou se následující informace stanovené v oddíle A-I/2 odst. 9 předpisu STCW pro všechny průkazy kompetence či potvrzení o jejich vydání a všechna potvrzení o uznání průkazů kompetence vydaných v jiných zemích; v případech označených symbolem * se tyto informace poskytnou v anonymizované podobě, jak vyžaduje čl. 25a odst. 3:

Průkazy kompetence/potvrzení o vydání průkazů kompetence:

- jedinečný identifikační kód námořníka, je-li k dispozici *;
- jméno námořníka *;
- datum narození námořníka;
- státní příslušnost námořníka;
- pohlaví námořníka;
- potvrzené číslo průkazu kompetence *;
- číslo potvrzení o vydání průkazu kompetence *;
- služební postavení;
- datum vydání nebo posledního prodloužení platnosti dokladu;
- datum skončení platnosti;
- status průkazu;
- omezení.

Potvrzení o uznání průkazů kompetence vydaných v jiných zemích:

- jedinečný identifikační kód námořníka, je-li k dispozici *;
- jméno námořníka *;
- datum narození námořníka;
- státní příslušnost námořníka;
- pohlaví námořníka;
- země, která vydala původní průkaz kompetence;
- číslo původního průkazu kompetence *;
- číslo potvrzení o uznání průkazů kompetence vydaných v jiných zemích *;
- služební postavení;
- datum vydání nebo posledního prodloužení platnosti dokladu;
- datum skončení platnosti;

- status potvrzení o uznání průkazů kompetence;
  - omezení.
2. Členské státy mohou dobrovolně poskytnout informace o průkazech odborné způsobilosti vydaných členům mužstva v souladu s kapitolami II, III a VII přílohy úmluvy STCW, jako je například:
- jedinečný identifikační kód námořníka, je-li k dispozici *;
  - jméno námořníka *;
  - datum narození námořníka;
  - státní příslušnost námořníka;
  - pohlaví námořníka;
  - číslo průkazu odborné způsobilosti *;
  - služební postavení;
  - datum vydání nebo posledního prodloužení platnosti dokladu;
  - datum skončení platnosti;
  - status průkazu odborné způsobilosti.“
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

